

chủ tiệm nước

TIỂU LỤC THẦN PHONG

lang thang và người trẻ

TRẦN LÝ LÊ

mơ về mùa xuân pra-ha

TIM NGUYỄN

tre

thương hoa tiếc ngọc

TƯỚNG NĂNG TIẾN

hồng không suy tàn

VŨ HIẾN

toàn tiền tỷ

DU UYÊN

thời vàng son của xế hộp ds

ĐÀO DUY HÒA

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Nguyễn Thẩm

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email: dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tường Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnquyên (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

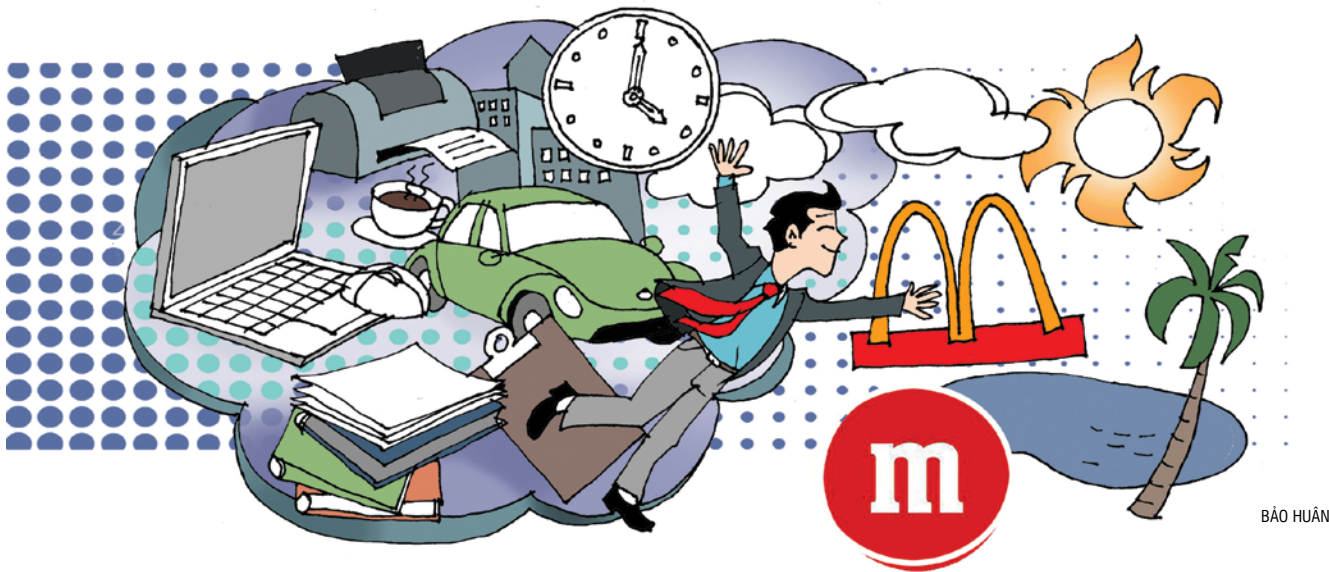
Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG	Như Sao	Trở về thế giới tuổi thơ
5	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	Đau nhức
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN	Vũ Hiến	Hồng Kông suy tàn
9		Mộc Mạc	Ái lạc quan hơn
10	THẾ GIỚI CỦA DẾ MÈN	Trần Lý Lê	Lãng thang & người trẻ
12		Trần Hoàng Vy	Ca sĩ Thanh Thúy
14	BÊN LỀ THỂ THAO	Trẻ Sưu Tầm	Chuyện gì cũng có thể
16	BÊN TÁCH CÀ PHÊ	Tim Nguyễn	Mơ về Mùa Xuân Pra-ha
18	HẠNG PHÚC TRONG TAY	Đặng Hiếu Sinh	Chuyện sui gia
20		Tiểu Lục Thần Phong	Bánh ít lá gai
23	MIỆNG NHÀ QUAN	Bánh Bèo	
24	DUYÊN SÀI GÒN	Du Uyên	Toàn tiền kỷ
27	THƯ TÍN	Trẻ	
28	GIAO TIẾP	Minh Hải	Sinh hoạt trong gia đình
29	TRANG PHỤ NỮ	Tiêu Huyền	Chê
30		Đào Duy Hòa	Thời vàng son của xế hộp DS
34	TRUYỆN NGẮN	Cổ Ngư	Thư cho Thao
38		Tạ Phong Tấn	Tại sao khách hàng phải luôn chịu thiệt?
40	SOMETHING & ANYTHING	lan Bùi	Allen Pac
43	MẸO VẬT	Hoàng Hường	Hàng rào gỗ nào tốt nhất
44		Đào Thị Thanh Tuyền	Đầm Môn, Đèo Cả, Vũng Rô & Hòn Nưa
46	Kiến thức phổ thông	Phượng Nghi	Nơi thờ phượng
48	THỜI TRANG	Điệu Cô Nường	Mặc giấu bụng
50	TRANG THƠ	Sao Khuê	Thiên lý độc hành
52		Tâm Vạn	Nhớ ca sĩ Ngọc Lan mặt trời đã xa mùa Hạ
54	PHÚC LỢI XÃ HỘI	Cindy Thu Hoàng	Foodstamp
55	PHIẾM	Tiểu Lục Thần Phong	Chủ tiệm nước
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ	Du Face	
59	Ơ RÊ KA	Trẻ	Đồ chơi của người lớn
60	VIỆT NAM NGÀY CŨ	Trang Nguyên	Đồng được
63	BIẾM HỌA	Trẻ	
64	THẾ GIỚI QUANH TA	Dương Hùng	Về mùa lễ Phục Sinh
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT	Bảo Sơn	Giải trí cho người lớn tuổi
66		Lê Kung Diễm	1 giàu to 2 vướng nợ!
69	SỔ TAY KHÁCH HÀNG	Hạnh Việt	Vỏ xe hơi
70	CÁI NHÀ CỦA TA	Thiên Hương	Mua đồ trang trí
72	SẢN PHẨM MỚI	Bảo Sơn	
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT	Trẻ sưu tầm	
74	TRUYỆN NGẮN	Hồng Đăng lược dịch	Tự thú
77	TRONG HẦM RƯỢU	Trần Vũ	Hàng gấu
80		Kim Loan	The good Samaritans
83	Kiến thức phổ thông	Phượng Nghi	Easter
84		Trần Hoàng Vy	Đà Lạt & phượng tím
86	TÀI LIỆU VĂN HỌC	Nguyễn & Ban Hữu	Bùi Vĩnh Phúc & '9 khuôn mặt. 9 phong khí văn chương'
89	BẠN CÓ BIẾT	Hoàng Vũ	Những nghề "lạ"
92	PHÔNG SỰ VIỆT NAM	Nguyễn Sinh	Kinh doanh chốn... thờ tự
96	GÓC NHIEP ẢNH	Andy Nguyễn	Cách chụp ảnh nhật thực: 12 mẹo
98	MỖI TUẦN 1 CON SỐ	Trẻ sưu tầm	
100	ĐỌC BÁO VIỆT NAM	B. Tuyền	
104	SỔ TAY THƯỜNG DÂN	Tướng Năng Tiến	Thương hoa tiếc ngọc
109	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM	Trẻ cười	

Một nhà văn không nhớ tên đã viết trên trang facebook của mình: Với những dòng chữ này, tôi xin đệ đơn để ra khỏi thế giới người lớn. Tôi quyết định nhận lại trách nhiệm của một đứa trẻ lên 8 tuổi.

NS

BẢO HUÂN

Trở về thế giới tuổi thơ

NHƯ SAO

Tôi thích đến McDonald's và nghĩ rằng đó là một nhà hàng 4 sao. Tôi muốn tin rằng sô cô la m&m tuyệt vời hơn tiền bạc vì mình có thể ăn chúng. Cùng với bạn bè của mình, tôi muốn bày ra một gian hàng bán nước chanh dưới một cây thông lớn vào một ngày nắng chan hòa của mùa hè.

Tôi sẽ quay ngược thời gian về thuở cuộc sống của tôi chỉ có màu sắc, bảng cửu chương và vần điệu của những bài đồng dao, vì tất cả những việc hiện tại không ảnh hưởng đến tôi vì tôi không biết gì và

tôi không cần biết đến. Điều quan trọng nhất là tôi cảm thấy hạnh phúc vì tôi hoàn toàn không muốn biết đến những điều có thể làm tôi lo âu và bức mình.

Tôi muốn có một niềm tin thật mới mẻ rằng thế giới rất công bằng, rằng mọi người trung thực và tốt bụng. Tôi muốn tin rằng tất cả mọi thứ đều có thể. Tôi muốn quên đi những phức tạp của cuộc sống để vui thích và cảm thấy phấn khởi với tất cả những điều bình dị nhất. Sẽ không bao giờ quá muộn để ta là một đứa trẻ hạnh phúc.

Tôi muốn trở lại một cuộc sống thật đơn giản, ngày qua ngày không

phải đối mặt với nào là trục trặc máy tính, là hàng núi công việc cần phải hoàn thành, nào là tin tức xấu bên ngoài, phải đếm những ngày mà tôi có thể an tâm sống trong tháng sau khi kiểm số tiền tôi còn trong ngân hàng và thực hiện tất cả những việc ấy với những cuộc cãi vã hàng ngày, bệnh tật và sự ra đi của những người thân yêu.

Tôi muốn tin vào sức mạnh của nụ cười và sự ân cần thăm hỏi, một thế giới tử tế, tin vào sự thật, công lý, hòa bình, giấc mơ và trí tưởng tượng bằng cách dùng tuyệt để tạo nên những thiên thần nhỏ xinh.

Do đó...

Đây là sổ đựng ngân phiếu của tôi, chìa khóa xe của tôi, thẻ tín dụng, các khoản chi phí phải trả và đơn thôi việc của tôi.

Tôi chính thức già từ thế giới người lớn.

Vui lòng gửi những hàng này đến người thân yêu của bạn, có thể họ cảm thấy ngày hôm nay tươi sáng như mặt trời, vì bạn đã nhắc đến những chuyện đơn giản nhất của cuộc sống...

Vì:

Sẽ không bao giờ quá muộn để ta là một đứa trẻ hạnh phúc.

NS

(VIẾT THEO MỘT BÀI NHẬN ĐƯỢC QUA EMAIL)

TRIỆU MINH

3 vùng cơ thể thường hay bị đau nhức là lưng, cổ và đầu gối. Trước khi gặp bác sĩ để điều trị những cơn đau dữ dội hoặc kéo dài, hãy thử một số biện pháp sau đây để giảm bớt cảm giác khó chịu.

Đau nhức

NHIỀU KỲ - KỲ 1

Đau lưng

NGUYÊN NHÂN

Ai cũng sẽ bị đau lưng vào một thời điểm nào đó trong đời; trong thực tế, đó là một trong những lý do phổ biến nhất khiến người ta phải tìm kiếm sự chăm sóc khẩn cấp. Có nhiều nguyên nhân tiềm ẩn, bao gồm viêm (inflammation), chấn thương (trauma), các vấn đề về đĩa đệm (disc) và loãng xương (osteoporosis). Vì có rất nhiều nguyên nhân có thể gây ra cơn đau, nếu cơn đau cứ dai dẳng, bạn nên nói chuyện với bác sĩ để xác định từ đâu gây ra.

CÁCH GIẢM ĐAU

Trong hầu hết các trường hợp, cơn đau lưng sẽ hết sau một hoặc hai tuần, nhưng cũng có thể kéo dài lâu hơn, tùy thuộc vào độ tuổi và mức độ hoạt động của bạn. Bác sĩ có thể đề nghị dùng thuốc theo toa, hoặc vật lý trị liệu. Tập thể dục giãn cơ (stretching) cũng có thể hữu ích. Đây là những gì bạn có thể tự làm:

Uống một loại thuốc chống viêm

Nghiên cứu cho thấy thuốc chống viêm không steroid (NSAID) như ibuprofen và naproxen có thể giúp giảm bớt sự khó chịu. (Bài chót sẽ đề cập tới các thuốc giảm đau không cần toa)

Dùng nước đá, rồi miếng sưởi ấm

Trong 48 giờ đầu tiên khi cơn đau bắt đầu, hãy lấy một túi nước đá đắp lên chỗ đau, mỗi lần khoảng 20 phút, để làm bớt lưu lượng máu đến khu vực đó, giúp giảm sưng tấy; nó cũng cản trở khả năng truyền tín hiệu đau của dây thần kinh. Sau 2 ngày đầu tiên đó, hãy chuyển sang khoảng thời gian 20 phút với miếng đệm sưởi ấm (heating pad) để nới nhẹ các cơ đang căng cứng và tăng cường tuần hoàn.

Di chuyển

Ngoài việc thực hiện các động tác giãn cơ nhẹ nhàng, đứng lên và đi bộ đều đặn có thể giúp ổn định cột sống và ngăn ngừa các bắp thịt mất cân bằng. Tập thể dục thường xuyên cũng là một trong những phương pháp tốt nhất để giảm đau lưng tái phát. Đi bộ, yoga, thái cực quyền đều được chứng minh là có tác dụng hữu ích.

Đi giày bệt

Đi giày cao gót sẽ buộc lưng bạn vào tư thế cong. Giày đế bằng hoặc ngay cả giày có gót thấp sẽ giúp ích.

Châm cứu

Có một số bằng chứng cho thấy châm cứu có thể giúp giảm đau thắt lưng cấp tính.

(Kỳ sau: Đau cổ)

Hồng Kông suy tàn

Hội đồng lập pháp Hồng Kông, dưới sự kiểm soát chặt chẽ của Bắc Kinh trong mấy năm gần đây để nhằm bịt miệng những tiếng nói đối lập, tuần qua đã cho thông qua một luật mới quy định về các hành vi phạm tội như gián điệp và phản quốc, đồng thời mở rộng thêm định nghĩa của luật an ninh quốc gia để bao gồm luôn các vấn đề liên quan đến kinh tế. Luật này, được gọi là Điều 23, cũng mở rộng thêm phạm vi bao gồm những loại tài liệu được coi là bí mật quốc gia, chẳng hạn như những tài liệu liên quan đến phát triển xã hội và kỹ thuật.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Các định nghĩa về an ninh trong Điều 23 mang tính cách bao quát chứ không rõ ràng khiến luật về an ninh của Hồng Kông ngày càng giống với Trung Quốc đại lục hơn. Điều 23 cũng là phần bổ sung cho luật an ninh quốc gia mà Bắc Kinh áp đặt lên Hồng Kông vào năm 2020 sau khi các cuộc biểu tình chống chính phủ nổ ra.

Điều 23 của luật an ninh bắt đầu có hiệu lực vào ngày 23 tháng 3.

Siết chặt tự do

Luật mới này cho thấy

chính quyền Trung Quốc vẫn tiếp tục nỗ lực siết chặt chế độ cai trị độc tài của họ lên vùng đô thị từng có một thời kỳ dài hoạt động náo nhiệt, từ văn hoá cho tới kinh tế, và nay có thể nói không một ngóc ngách sinh hoạt nào trong xã hội mà luật an ninh mới không đụng tới.

Các hiệu sách đóng cửa, các buổi trình diễn văn hoá nghệ thuật bị hủy bỏ và những tiếng nói đối lập với chính quyền – từng là một lực lượng tập hợp quần chúng – thì nay hầu như chỉ còn là những tiếng thì thầm nho nhỏ giữa những người

bạn thân quen sau những cánh cửa đóng kín.

Những đám đông khổng lồ xuống đường đòi dân chủ vào năm 2019 hoàn toàn không còn nữa, nhưng nỗ lực của chính quyền nhằm dập tắt những tiếng nói bất đồng chính kiến dưới danh nghĩa luật an ninh quốc gia thì vẫn tiếp tục. Và phần mới nhất bổ sung thêm vào luật an ninh quy định các bản án khắc nghiệt hơn đối với các tội danh như nổi loạn và tạo ra các tội danh mới liên quan đến bí mật quốc gia và sự can thiệp của nước ngoài.

Điều 23 này, được hội đồng lập pháp Hồng Kông do Bắc Kinh kiểm soát đã thông qua nhanh chóng, làm dấy lên những cuộc tranh luận về việc liệu người dân có thể gặp rắc rối vì những vi phạm nhỏ như việc vô ý còn giữ lại những tờ báo cũ ủng hộ dân chủ ở trong nhà hay không. Một số người khác thì thắc mắc liệu những không gian từng được coi là thiêng liêng và riêng tư, chẳng hạn như tòa giải tội trong nhà thờ, có còn an toàn hay không.

Kinh tế lụn bại

Nỗ lực gia tăng đàn áp người dân tiếp tục diễn ra trong khi Hồng Kông tìm cách giải quyết tình trạng hoạt động kinh doanh đang ngày càng suy giảm trong những năm gần đây, vốn bị ảnh hưởng bởi các quy định nghiêm ngặt liên quan đến đại dịch Covid khiến du khách xa lánh, làn sóng di cư của công dân ra ngoại quốc và nền kinh tế đang suy yếu của Trung Quốc.

Một số giám đốc công ty ngoại quốc cho rằng sự tập trung không ngừng nghỉ của chính quyền vào vấn đề an ninh quốc gia cho thấy chính trị đang lấn át hoạt động kinh doanh, đang làm suy yếu đi nỗ lực của chính quyền thành phố nhằm khôi phục lại vị thế là một trung tâm

Hội đồng lập pháp Hồng Kông - những con rối của Bắc Kinh - GETTY IMAGES

kinh tế và tài chính toàn cầu. Điều khó hiểu là trong khi họ đưa các giới chức đi công du thể giới tìm cách tăng cường niềm tin của đầu tư quốc tế thì bên cạnh đó vẫn tiếp tục đưa ra những luật lệ nghiêm ngặt về an ninh. Tình hình phục hồi kinh tế sau đại dịch của Hồng Kông khá ảm đạm, thị trường chứng khoán của họ đang trong tình trạng khó khăn và các công ty ngoại quốc tiếp tục rút tiền ra khỏi

Trung Quốc.

Gần 200,000 công dân Hồng Kông đã nộp đơn xin di cư sang Anh Quốc kể từ khi Trung Quốc cho áp đặt luật an ninh quốc gia lên thành phố này vào năm 2020, trong đó nhiều người đã có giấy tờ và đã di cư. Các chủ doanh nghiệp than thở về tình trạng xuất huyết chất xám trong các ngành nghề chuyên môn, từ dạy học đến kỹ thuật cao.

Một cuộc khảo sát được thực hiện bởi văn phòng tuyển dụng việc làm Robert Walters Hồng Kông công bố vào tháng 9 năm ngoái cho biết có hơn một nửa số nhân viên trong các lĩnh vực chuyên môn ở Hồng Kông mà họ thăm dò đang cân nhắc hoặc dự tính bỏ thành phố đi nơi khác trong vòng 5 năm tới.

Xã hội suy tàn

Đối với những người còn ở lại, những đặc tính riêng biệt một thời của Hồng Kông đang thay đổi từng chút một mỗi ngày.

Kể từ khi Bắc Kinh áp đặt luật an ninh quốc gia lên Hồng Kông vào giữa năm 2020 để dập tắt phong trào dân chủ của người dân, những nhân vật bất đồng chính kiến xuất hiện nơi công cộng và trên mạng xã hội hầu như biến mất. có ít nhất 290 người đã

Nhật báo Apple Daily của Hồng Kông nay là đồ quốc cấm - ZUMA PRESS

bị bắt theo luật, trong đó có hàng chục nhà lập pháp, nhà báo và nhà hoạt động đối lập, nhiều người trong số đó đã bị giam giữ trong nhiều năm mà cho tới nay vẫn chưa có án.

Cảnh sát kêu gọi các tài xế taxi báo cáo bất kỳ ai mà họ nghi ngờ có liên quan đến bạo lực, khủng bố hoặc các tội phạm khác. Người ta còn lập một đường dây nóng an ninh quốc gia để nhận thông tin từ công chúng và đã nhận được hàng trăm nghìn cuộc gọi.

Một số hiệu sách độc lập ủng hộ quyền tự do ngôn luận cho biết hoạt động kinh doanh của họ đã trở thành mục tiêu của việc chính quyền thường xuyên kiểm tra mọi thứ, từ quy định về đất đai cho đến giấy phép kinh doanh của họ có được treo ở nơi có thể nhìn thấy rõ hay không.

Hiệu sách có tên Mount Zero, là một cơ sở nhỏ

nép mình dưới một gốc cây đa trong một khu phố yên tĩnh nhưng hiện đại gần khu trung tâm thương mại, sẽ phải đóng cửa vào cuối tháng 3. Chủ nhân của hiệu sách cho biết trên mạng xã hội rằng họ nhận được hầu như hàng tuần thư của chính quyền cáo buộc họ về những vi phạm nhỏ và bên cạnh đó cũng nhận được các đơn khiếu nại nặc danh.

Theo lời của những khách viếng thăm, hiệu sách – với tấm bảng in dòng chữ “Ý tưởng là quyền bất khả xâm phạm” được treo phía trên lối vào – trước đây thường tổ chức các buổi đọc thơ ngoài trời, những buổi trò chuyện về sách và họp chợ sách vào cuối tuần đôi khi thu hút sự xuất hiện của cảnh sát với máy quay hình trên tay.

Cộng đồng trình diễn nghệ thuật của Hồng Kông trong thời gian

gần đây cũng đã phải chứng kiến một loạt các buổi trình diễn ca múa nhạc kịch, trong đó các thành viên được biết đến là có thiện cảm với phong trào ủng hộ dân chủ của thành phố, đã bị các tổ chức hoặc địa điểm tổ chức hủy bỏ, đôi khi không đưa ra lý do cụ thể. Một trong những buổi trình diễn bị hủy bỏ có sự góp mặt của một nhóm vũ công khiếm thính mà người lãnh đạo của nhóm đã từng diễn giải một bài hát của phong trào biểu tình bằng ngôn ngữ ký hiệu.

Hoang mang lo lắng

Đối với một số công dân Hồng Kông, luật an ninh mới nhất khiến cho người ta thêm hoang mang lo lắng về những sinh hoạt trước đây vẫn được cho phép thì nay có bị phạm pháp hay không.

Trong khi thảo luận về

dự luật, một nhà lập pháp là linh mục Peter Koon đã hỏi liệu một linh mục có phải báo cáo cho chính quyền biết hay không nếu vị linh mục đó nghe được lời xưng tội của một giáo dân có thể gây nguy hiểm cho an ninh quốc gia. Trưởng văn phòng tư pháp của thành phố là ông Paul Lam trả lời rằng chính phủ sẽ khó có thể miễn trừ luật đối với các nhân viên tôn giáo hoặc xã hội, nhưng luật mới chỉ nhắm đến những tình huống cực đoan như việc thú nhận âm mưu lật đổ chính quyền.

Nội dung buổi thảo luận đó đã khiến Giáo phận Công giáo Hồng Kông đưa ra bản tuyên bố công khai để làm rõ rằng luật mới sẽ không thay đổi tính chất bí mật của việc xưng tội tại nhà thờ, đồng thời nói thêm rằng Giáo phận công nhận rằng công dân có nghĩa vụ bảo đảm an ninh quốc gia.

Nói thế để thấy rằng Điều 23 của luật an ninh mới của Hồng Kông sẽ không miễn trừ bất cứ ai hay bất cứ tổ chức nào, kể cả tôn giáo, và bất người ta phải tố cáo lẫn nhau giống y như trong một chế độ cộng sản vậy. Chỉ mới vài năm mà xã hội Hồng Kông đã bị suy tàn đến thế, và đau đớn hơn nữa là tình trạng suy tàn vẫn chưa ngừng ở đó.

VH

Bắt người ngay sau khi luật an ninh quốc gia được ban hành năm 2020 - AP

BẢO HUÂN

Ai lạc quan hơn

MỘC MẠC

Một người phụ nữ nhờ một họa sĩ kiêm thiết kế nội thất nổi tiếng tới trang trí nhà cửa cho mình. Khi người họa sĩ đến, họa sĩ gặp người chồng của người phụ nữ - anh ta bị mù cả hai mắt nhưng vẫn luôn vui vẻ, thân thiện và lạc quan. Trong quãng thời gian làm việc, người họa sĩ đã trò chuyện sôi nổi vui vẻ với anh ấy suốt mấy ngày liền và dường như anh ấy không hề cảm thấy buồn đau về sự khiếm khuyết trên cơ thể của mình.

Sau khi hoàn thành công việc, người họa sĩ đã gửi hóa đơn cho nữ chủ nhân căn nhà. Người phụ nữ đã rất ngạc nhiên khi thấy một khoản giảm giá lớn hơn so với số tiền đã thỏa thuận ban đầu. Cô bối rối và hỏi anh họa sĩ: "Vì sao anh giảm giá nhiều cho tôi đến như vậy?"

Người họa sĩ trả lời: "Tôi thấy rất hạnh phúc khi được cùng trò chuyện với chồng chị. Anh ấy khiến tôi cảm nhận rằng hoàn cảnh của tôi còn rất tốt, vì vậy, tôi quyết định giảm giá một phần tiền trong hóa đơn này xem như là một lời cảm ơn đến anh ấy."

Sự tôn trọng sâu sắc của người họa sĩ đối với chồng cô đã khiến cô cảm động rơi lệ, người họa sĩ chỉ có một cánh tay...

Lang thang & người trẻ

Chiến tranh, đời sống khó khăn và mộng giang hồ vật đã đưa những đôi chân hay nhúc nhích đi khắp chốn. Ngày xưa xưa người ta quanh quẩn trong làng xã, phố huyện, tỉnh thành. Ngày nay thế giới trở thành một “mặt phẳng” nên nơi nào cũng có dấu chân kẻ lang thang.

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Bá tánh lang thang vì nhiều mục đích. Người chân có nút ruồi, không chịu ngồi một chỗ, thích thăm thú đường xa xứ lạ, nô nôm na là “tò mò”. Kẻ lang thang vì sinh kế, nơi đang sống không có việc làm, chỗ nào có công việc, nơi ấy trở thành “nhà”. Một “hiện tượng” nữa, rất mới với lý do khá lạ lùng là những người không muốn làm việc thường xuyên nên lang thang

vừa đi chơi vừa ngả nón xin bạc lẻ độ nhật. Nhóm người ấy có tên gọi mới keng là ‘backpackers’ hay ‘kẻ du lịch xin ăn’. Dù đồng nghĩa nhưng chữ “ăn xin” xem ra “nhẹ nhàng” hơn “ăn mày”?

Không biết hiện tượng backpacker xuất hiện từ bao giờ nhưng theo ông Patrick Leigh Fermor, một người chuyên viết sách du lịch đã kể lại trong cuốn “A Time of Gifts” từ năm 1933 về chuyện gặp gỡ mấy

người trẻ đứng vẽ trên đường phố Âu Châu để lấy thù lao. Có lẽ đến khi liên mạng thay thế báo chí / truyền hình thì hiện tượng này mới được chú ý và lan tràn khắp chốn?

Begpacker là chữ thu gọn từ “begging” (ăn xin) và “backpacking” (du lịch gọn chỉ có túi đeo lưng), mô tả người [thích] du lịch qua tiền bạc của kẻ hảo tâm.

Begpacker thường là những người trẻ, nam nhiều hơn nữ, thường xuất hiện tại những chốn đông người qua lại như trạm xe lửa, bến xe bus, quảng trường gần phố xá. Họ ngồi bệt xuống đất, đặt trước mặt một cái lon, cái hộp với mấy chữ như “cần tiền, cần thức ăn” như các cái bang địa phương hoặc văn vẻ hơn “yêu thiên nhiên, thích khám phá”... Bá tánh phải hiểu ngầm đây là những người thích lang thang rày đây mai đó [bằng phương tiện của bá tánh] chứ không phải là cái bang thứ thiệt [sinh sống tại địa phương]! Begpacker khác người địa phương về màu da, khuôn mặt, cách ăn mặc ...

Begpacker bao gồm nhiều nhóm: người ngả nón chìa tay xin tiền xin thức ăn, cái bang chính hiệu; kẻ bày bán vài sản phẩm địa phương như vòng nhựa, postcard ... để khách qua đường mua ủng hộ; và đàn hát hay trình diễn một trò giải trí nào đó [như các nghệ sĩ đường phố] với cái lon / hộp trước mặt để bá tánh bỏ tiền vừa mua vui vừa trợ giúp.

Thái Lan, Ấn Độ, Nam Dương là những nơi xem ra đông đảo begpacker. Hình như người trẻ truyền tai nhau rằng các vùng đất ấy dù không phú túc nhưng người địa phương lại rộng rãi, sẵn lòng trợ giúp kẻ khó khăn đến từ ngoại quốc (?) nên dễ kiếm tiền để tiếp

tục lang thang.

Hiện tượng “du lịch xin ăn” này mới mẻ quá xá, nhất là đi ngược với truyền thống tay làm hàm nhai, cày sâu cuốc bẫm, nhưng lại trở thành phổ thông tại Á Châu khiến các nhà xã hội gãi đầu rồi mày mò tìm hiểu.

Giáo Sư Stephen Pratt, khoa trưởng trường Rosen College of Hospitality Management tại University of Central Florida, đã nghiên cứu hiện tượng kẻ trên suốt mấy năm dưới cái nhìn của một nhà giáo dục. Ông ấy từng giả dạng một begpacker qua nhân dạng người Âu Mỹ da trắng tóc

vàng, ôm cây đàn ukulele và tấm bảng chữ Tàu “Xin giúp tôi du lịch quanh thế giới” đứng ở một công viên nhộn nhịp trong khu Kowloon tại Hồng Kông để xin tiền. Người phụ tá dân địa phương đứng gần đó chờ dịp phỏng vấn người qua lại, đôi khi trả lại tiền của kẻ hảo tâm đã cho ông Pratt, tài tử chính.

Đứng ngả nón suốt mấy tuần lễ như thế nên ông Pratt ghi chép được khá nhiều chi tiết về người hảo tâm. Ông ấy kể lại kinh nghiệm qua một bài tường trình khá dài về hiện tượng xã hội này.

Theo ông Pratt, người qua đường có những phản ứng khác nhau tùy

theo backpacker “nằm” trong nhóm nào. Với cây đàn ukulele, dù ông ấy chơi đàn dở ẹc, người hảo tâm vẫn cho tiền vì đã “cố gắng”. Nôm na là “nghệ sĩ đường phố” không xin xỏ, chỉ mong được ủng hộ, trợ giúp! Cái bang thứ thiệt hoặc kẻ chỉ ngả nón ... thì ít được cho tiền.

Với liên mạng ngày nay, mọi thứ hay dở đều được khuân lên màn hình lớn nhỏ để bàn tán, khen chê. Hiện tượng backpacker cũng không ngoại lệ. Nhưng backpacker bị chê nhiều hơn là khen. Lời khen về việc “dấn thân”, về ý thích thăm thú đường xa xứ lạ bị những câu mật sát che khuất. Qua bàn phím, cư dân mạng chửi bới, chế giễu backpacker khá hùng hậu. Đại loại là “ăn bám”, “lười biếng” không làm việc mà cứ xoe tay xin tiền du lịch hầu thỏa lòng tò mò, sống theo ý muốn ...

Đằng sau các câu mật sát ấy, xem ra người chửi khó chịu vì nghĩ rằng du lịch chỉ dành cho người thông thả về tiền bạc, đủ ăn rồi hăng đi rong [chơi]? Đại ý chỉ có tiền mới được lang thang; du lịch là món rong chơi không cần thiết ...

Phía chê bai nặng nề cho rằng backpacker là những kẻ “lạm dụng” và trông chờ vào xã hội hơi nhiều, Hong Kong đắt đỏ như thế [lương trung bình 15,000 Hong Kong dollars (khoảng 1,915 Mỹ kim mỗi tháng, cư dân địa phương vật vờ lắm mới chỉ đủ sống trong những cái hộp chật chội 1m x 2m x 1m) mà các backpacker lại xông pha xin tiền du lịch khơi khơi, quả là không biết điều, hiểu chuyện chút nào!?

Điều đáng nói hơn nữa là liên mạng, nơi những người thích chê bai tung hoành, buông thả ý nghĩ mà không cần cân trọng giữ lời?

Người chê backpacker thì vô số nhưng cũng có vài kẻ biện hộ. Như

ông Will Hatton, chủ trang nhà The Broke Backpacker, chuyên về các chuyến du lịch ít tiền, cho rằng chữ backpacker tự nó không “công bằng” khi gom chung kẻ ‘ngửa tay’ với những người bán rong và nghệ sĩ đường phố dù với mục đích khác nhau (sinh kế so với du lịch). Theo ông ấy, vừa lang thang vừa kiếm tiền sinh sống [để tiếp tục lang thang] là những người dấn thân, chịu tìm kiếm và thử những phương tiện sinh sống trong khi thu góp kinh nghiệm từ thế giới chung quanh.

Tác giả cũng cho rằng chê bai backpacker xuất phát từ sự kỳ thị chủng tộc hơn là phân biệt đẳng cấp. Bá tánh thường nghĩ rằng xuất thân từ quốc gia giàu có đều là những người khá giả, thực ra ở những nơi ấy cũng có người nghèo khó và 90% các backpacker thuộc “giai cấp” này, túi rỗng những ước mơ cao bay giàu có [kinh nghiệm sống]

Ông Joshua Bernstein, dạy học tại the Language Institute, Thamassat University, Thái Lan, nhìn ngắm hiện tượng backpacker và cho rằng các bàn phím giận dữ đến từ dân ngoại quốc, những người không muốn dấn thân. Cộng đồng ngoại kiều làm việc tại Thái xem ra “nhìn ngắm” lẫn nhau khá kỹ lưỡng, không muốn hình ảnh [rách rưới] của các backpacker ảnh hưởng đến họ. Thực ra, người [Thái] địa phương thường chú trọng đến mua sắm, chuyện trò hơn là để ý đến ngoại kiều; chẳng mấy khi nhìn nhõi đến các backpacker hiện diện đông đảo trên đất nước họ nhất là các tay backpacker thường sống quanh các khu “dân sinh” với nếp sống tối thiểu.

Theo ông Raphael Pangalangan, một luật sư về nhân quyền tại Phi Luật Tân, hiện tượng backpacker

là biểu tượng của loại “sổ thông hành cao giá”. Như với sổ thông hành của Liên Âu, chủ nhân có thể dễ dàng đi ta bà khắp thế giới mà không phải nộp đơn xin xỏ, chờ đợi lâu lắc như sổ thông hành của Phi Luật Tân và Việt Nam ta. Hiện tượng backpacker cho thấy sự bất bình đẳng giữa các quốc gia trên thế giới; nếu backpacker xuất thân từ chốn khó nghèo, hẳn họ sẽ bị dán nhãn “du thủ du thực” thay vì khách du lịch ăn xin?

Hiện tượng backpacker sẽ hóa thân ra sao? Với hình ảnh các backpacker tại Á Châu tràn ngập liên mạng, môi trường truyền thông hẳn sẽ trở thành cách kiếm tiền của backpacker trong tương lai? Thay vì giở nón, bán các món linh kính hoặc trình diễn giữa phố xá đông người trông chờ vào lòng hảo tâm của khách qua đường, các backpacker lập trang mạng, kể chuyện lang thang và dùng liên mạng để kêu gọi ủng hộ bằng cách chuyển tiền thẳng vào những trương mục “lưu động” như GoFundMe, Venmo...

Nghiễm nhiên các backpacker hóa thân thành những người “sáng tác” trên liên mạng; xóa mờ ranh giới “làm” và “chơi”. Họ tiếp tục “làm” để “chơi” trong khi những tác giả viết vlog, đăng bài, đăng hình ảnh trên liên mạng để lấy thù lao (qua quảng cáo khi thu hút được người xem đông đảo) thì “làm thiệt”?

Hình như thế hệ trẻ [người ủng hộ cho tiền và cả các backpacker] có khuynh hướng quý trọng kinh nghiệm sống hơn là vật chất [công việc làm, nhà cửa, xe cộ ...] và hiện tượng backpacker cũng trở thành chuyện thường ngày, vừa lang thang vừa kể chuyện đường xa trên liên mạng?

TLL

TRẦN MỘNG TÚ

Khi viết một bài thơ về chiến tranh

Khi viết một bài thơ về chiến tranh

*Người ta bắt đầu bằng những giọt nước
mắt của người mẹ
trên gò má nhăn nheo
thất thần nhìn con lao vào lửa*

*Hay bắt đầu bằng giọt nước mắt đầm đìa
trên má bé thơ*

*Những đứa bé ở Ukraine
những đứa bé đang tuổi chơi búp bê
bây giờ đang chơi với những cái chai rỗng
chúng xếp từng cái một cạnh nhau
trong một cái thùng nhỏ
chuyển cho chị để chị làm vũ khí
vũ khí là gì
làm sao em hiểu được
chỉ biết khi ném đi
nó sẽ gây ra tiếng nổ
chặn được kẻ đang muốn vào nhà mình*

*Mà nhà mình thì đã sập xuống từ hôm qua
con búp bê vẫn còn trong đó*

*Khi viết một bài thơ về chiến tranh
ở bất cứ vùng đất nào
người ta cũng nhìn thấy người con trai
quẹt bàn tay mình trên mặt bà mẹ
trên gò má nhăn nheo
đang đầm đìa lệ nhỏ*

*Con còn sống hay không
để trở về với Mẹ*

*Đứng ở bên này
hay đứng ở bên kia*

đứa con đó

*cũng giữa hai lần đạn
mà đạn bom vô tình lăm
không biết con còn trẻ
không thương mẹ tuổi già
không phân biệt tiếng nói màu da
rồi những mảnh vỡ của trái tim con
sẽ lã chã rơi xuống như những cánh hoa
giữa làn ranh biên giới*

*Khi viết một bài thơ về chiến tranh
người ta cũng nhìn thấy
người vợ trẻ níu chặt tay áo chồng
người chồng khẽ gỡ tay vợ ra
cả hai cùng nước mắt
người cúi mặt thật sâu*

*người cắn răng ngoảnh mặt
tiếng nấc giấu trong ngực
lồng ngực này con nguyên vẹn về không?*

*Khi viết một bài thơ về chiến tranh
người thi sĩ nào
cũng ngửi được mùi máu
cũng nghe được tiếng khóc
bật ra từng chữ
trên mặt giấy
hay trên khung điện toán*

*Chiến tranh không phân biệt được nơi chốn
và máu người lính người dân thì sẵn sàng
chảy
vì ở bất cứ quốc gia nào có chiến tranh
những mảnh đạn mảnh bom thường chọn
họ lót đường.*

TMT - 3-4-2022

Thế giới thể thao cũng đầy chuyện “hỉ, nộ, ái, ố” như trong đời thường.

Vinh quang và tủi nhục chỉ cách nhau 1 sát na! Mời bạn cùng chúng tôi điểm một vài sự kiện vui buồn được ghi lại trong “sổ sách” của giới chuyên môn và người mộ điệu ...

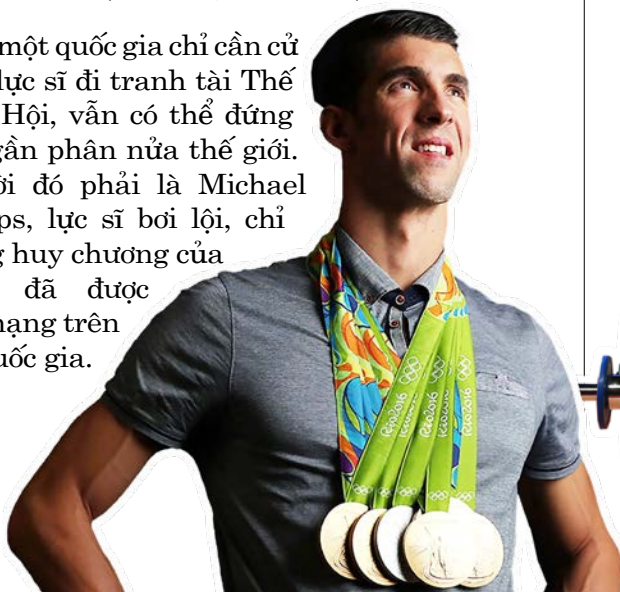

chuyện gì cũng có thể

Một mình chống nửa thế giới

(Michael Phelps - USA - bơi lội)

Nếu một quốc gia chỉ cần cử một lực sĩ đi tranh tài Thế Vận Hội, vẫn có thể đứng cao gần phân nửa thế giới. Người đó phải là Michael Phelps, lực sĩ bơi lội, chỉ riêng huy chương của anh, đã được xếp hạng trên 97 quốc gia.

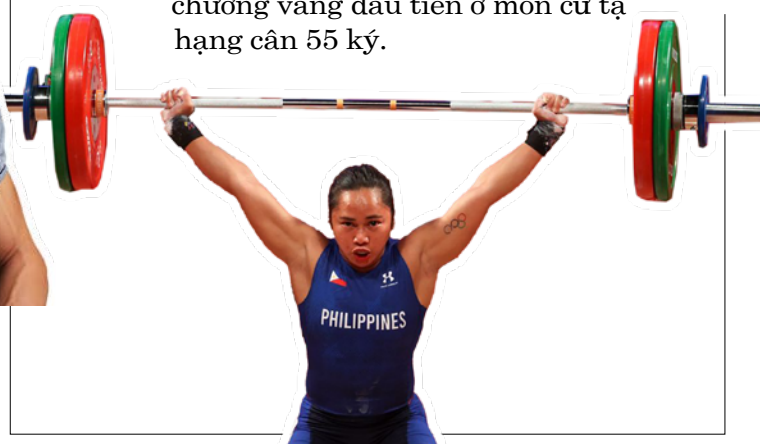

Muộn còn hơn không!

(Hidilyn Diaz - Philippines - cử tạ)

Olympic là một sự kiện thể thao lớn nhất toàn cầu. Được tham dự đã là một vinh dự. Philippines là quốc gia gần 1 thế kỷ bên bờ có mặt tại 20 kỳ Summer Olympics nhưng vẫn chưa đoạt được 1 huy chương vàng nào.

Cuối cùng, cả nước thở phào khi Hidilyn Diaz "giải hạn" tại 2020 Summer Olympics với chiếc huy chương vàng đầu tiên ở môn cử tạ hạng cân 55 ký.

Trên sân cỏ, tỉ số luôn là ẩn số

(Anh - Mỹ: World Cup 1950)

Tại FIFA World Cup 1950, đội Anh đang là một đệ nhất ngôi sao trên vòm trời thể giới. Trong khi đội Mỹ tham dự với một thành phần tạp nham, đội tuyển gộp các thành phần như người phát thư, thợ sơn, thợ rửa chén, tài xế xe tải (ảnh)... Do vậy, khi báo Anh đăng kết quả Mỹ thắng Anh 1-0, dân Anh nghĩ rằng nhà báo in lộn, tỉ số phải là Anh thắng Mỹ 10-0 hoặc 100-0 mới đúng!

Sự ngăn ngủi của đỉnh cao

(Roger Bannister - Anh - điền kinh)

Trong thể thao, nếu không nhanh chân rút khỏi đấu trường khi đang còn ở đỉnh cao thì việc tụt dốc là điều không thể tránh khỏi. Roger Bannister (Anh), người đầu tiên trên thế giới chạy 1 dặm dưới 4 phút (ảnh bên, số áo 329) thành tích này được ông thiết lập tại Thế vận hội năm 1952 ở Helsinki (Finland). Đáng tiếc Bannister chỉ ở trên đỉnh vinh quang vốn vẹn có 46 ngày.

Ngày này năm xưa...

29-3

1981

ngày 29-3-1981 Tiina Lehtola (Finland: Phần Lan) trở thành người phụ nữ đầu tiên “bay” hơn 100 mét trong môn ski jumping tại Kuusamo (Phần Lan) lập kỷ lục thế giới. Gần 10 năm sau, kỷ lục này bị Merete Kristiansen (Na Uy) vượt qua vào năm 1989 khi “bay” được 111 mét.

28-3

1891

ngày 28-3-1891 Edward Lawrence (Anh) đoạt giải Nhất trong cuộc thi cử tạ thế giới (World Weightlifting Competition) được tổ chức lần đầu tiên tại London, Anh quốc.

29-3

1992

ngày 29-3-1992 Kristi Yamaguchi vô địch môn trượt băng nghệ thuật nữ (Ladies Figure Skating Championship) tổ chức tại Oakland, California. Cũng năm 1992 cô trở thành người Mỹ gốc Á đầu tiên đoạt huy chương vàng Figure Skating Olympic, tổ chức tại Albertville, France.

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

APR 09 2024

2024 SHEBELIEVES CUP

NỮ HOA KỲ vs ĐỘI THẮNG

SÂN LOWER.COM FIELD, COLUMBUS, OH, USA

ooo

JUN 1 2024 - 4:00PM CDT

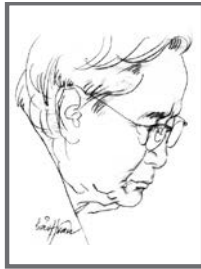
THÂN HỮU

NỮ HOA KỲ vs NAM HÀN

SÂN DICK'S SPORTING GOODS PARK, COMMERCE CITY, CO, USA

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

*Sáng nay, mở cửa
em có nghe
mùa xuân trong anh. trong
em. trong lòng mọi người...*

Mơ về Mùa Xuân Pra-ha

Mùa xuân Pra-ha. Cùm từ này đã in sâu trong bộ nhớ của những người đồng hội đồng thuyền với Nguyễn từ bao nhiêu năm nay. Nó được gọi lên cùng với những hình ảnh vừa bạo liệt, vừa âm u của một đất nước nhỏ bé nhưng kiên cường là Tiệp Khắc. Các bạn ơi, xin cùng nhau nhìn lại trong hy vọng ‘Ở đâu không là Mùa Xuân Pra-ha’.

Mùa Xuân Pra-ha khởi sự từ Tháng Giêng năm 1968. Lúc bấy giờ, Alexander Dubcek lên cầm đầu chính quyền Cộng Sản ở Tiệp Khắc, lập tức Dubcek đưa ra chương trình cải cách gọi là Mùa Xuân Pra-ha, nhằm đem đến cho Cộng Sản bộ mặt của con người hơn. Nhờ đó, dân chúng Tiệp Khắc -gồm những người Czechs và Slovaks- được hưởng một giai đoạn tự do ngôn luận và tự do báo chí ngắn ngủi chưa bao giờ có trong khối Cộng Sản Liên Xô. Và cũng lần đầu tiên trong lịch sử âm u của nước Tiệp Cộng Sản, thanh niên được nghe nhạc Pop

của Tây phương. Nhạc của The Beatles còn được phát trên radio nữa kia! Rồi những ca khúc theo thể điệu Pop đầy sống động ngày một đi sâu vào những căn hầm ở Prague.

Lịch sử ghi: Tháng 2 năm 1968, John Lennon cùng với George Harrison đến Ấn Độ trầm tư bên dòng sông Hằng. Tại đây John Lennon sáng tác ca khúc Revolution.

Và như thế nhạc rock đã mở đường cho Cách Mạng ...

Tháng 5 năm 1968, Mạc Tư Khoa không chịu nổi nữa trước không khí cởi mở của Mùa Xuân Prague nên đã tập trung quân ở biên thủy nước Tiệp. Cũng chính trong thời gian này một ban nhạc tiên phong có tên là ‘Plastic People of the Universe’ được thành lập ở Prague.

Trong khi đó, từ 21 tháng 6 đến giữa tháng 7. 1968, nhóm Beatles hoàn thành các versions khác nhau của Revolution. Đây cũng là thời gian Chủ tịch đảng CS Liên Xô gọi Dubcek tới vùng biên giới Xô Tiệp tham dự một buổi họp kéo dài 4 ngày, bàn thảo về những cải cách của Mùa Xuân Pra-ha.

Từ 21 đến 23 tháng 8. 1968, phần nộ vì nội dung cải cách cởi mở của Mùa Xuân Pra-ha, Mạc Tư Khoa ra lệnh cho khối Warsaw xâm chiếm nước Tiệp Khắc. Dubcek bị đưa tới Ukraina để rồi từ đó bị còng tay đưa về thủ đô Liên Xô. Có khoảng 83 người Tiệp bị giết khi chiến xa Xô Viết lăn bánh trên những con đường lịch sử của Prague.

Ngày 29 tháng 8. 1968, hàng ngàn thanh niên Tiệp đứng cầm

Ban nhạc Plastic People of the Universe - SLOW-JOURNALISM.COM

Ngày 29 tháng 8. 1968, hàng ngàn thanh niên Tiệp đứng cầm súng chặn đường chiến xa Liên Xô giữa thành phố.. PHOTO: LIBOR HAJSKY/AP/PRESS ASSOCIATION IMAGES

đứng chặn đường chiến xa Liên Xô giữa thành phố. Ngày hôm sau, ban nhạc Beatles cho phóng đĩa nhạc Revolution. Giai điệu hào hùng của ca khúc khích lệ trái tim nóng rực của thanh niên Czechs và Slovaks.

Ngày 7 tháng 11. 1968, những cuộc biểu tình chống Liên Xô bùng nổ khắp thành Prague. 10 ngày sau, sinh viên chiếm đại học Prague dùng làm cứ điểm chống lại cuộc chiếm đóng của hồng quân.

Ngày 22 tháng 11. 1968, những album nhạc mang tên Revolution của nhóm Beatles được truyền tay nhau và quân chiếm đóng Liên Xô không thể nào ngăn cản nổi. Khí thế thanh niên Tiệp ngùn ngụt bốc cao. Những ca khúc cách mạng mang tên Revolution No. 1, Revolution No.9 trở thành những hạt nhân phát khởi cuộc cách mạng chống Cộng Sản trong phong trào Hiến Chương 77, 9 năm sau.

Trong khoảng thời gian giữa năm

1969 và 1976, nhiều biến cố diễn ra trên đất Tiệp. Hai thanh niên tên Jan Patocka và Jan Jaric lần lượt theo nhau tự thiêu giữa lòng thủ đô Prague phản đối cuộc xâm lăng của Liên Xô. Nhiều nhà báo, nhà văn tham gia phong trào Mùa Xuân Prague bị khủng bố. Chính quyền chiếm đóng cấm các ban nhạc của thành Prague chơi nhạc Tây phương, chủ yếu là nhạc Beatles. Cửa ngõ biên thùy bị đóng chặt. Thế nhưng ca khúc Revolution No.9 trở thành tâm cảm của thời đại và những người trẻ của Prague tìm thấy ở đó nguồn cảm hứng đấu tranh. Âm nhạc của Beatles tiếp tục được nghe trong vòng đai sắt thép của hồng quân.

Thời gian này (1974) ban nhạc của thanh niên Tiệp mang tên Plastic People of the Universe sáng tác nhạc cách mạng, những album nhạc của họ được đưa tới Luân Đôn và được thế giới biết đến như ban nhạc rock tiên phong của thành Prague. Tiếp tục nỗ lực của mình, ban nhạc Plastic People

trình tấu các ca khúc sôi động trong những bữa tiệc tổ chức âm thầm giữa bạn bè trong lòng thủ đô Prague.

Mùa Thu năm 1976, nhóm Plastic People of the Universe bị bắt và kết án. Những thanh niên ủng hộ ban nhạc cũng bị bắt. Trong thời gian Plastic People bị đưa ra xét xử, thanh niên Tiệp soạn thảo một thỉnh nguyện thư mang tên Hiến Chương 77 để phản kháng tình trạng vô nhân đạo ngự trị trên đất nước Tiệp. Trong số những người tham dự Hiến Chương 77 có kịch tác gia Vaclav Havel, người lãnh đạo cuộc cách mạng bất bạo động chống Cộng Sản Liên Xô và sẽ trở thành tổng thống đầu tiên của Tiệp Khắc thời kỳ hậu Cộng Sản vào năm 1989. Havel xem mình là người hâm mộ John Lennon, the Rolling Stones, Frank Zappa v.v.

Tháng Giêng năm 1977, Hiến Chương 77 xuất hiện trên báo chí phương Tây. Chính quyền chiếm đóng lại mở những đợt khủng bố, ruồng bắt trên khắp nước Tiệp. Havel cũng bị bắt và ông ngồi tù hơn 5 năm.

Điều cần nhấn mạnh ở đây là ảnh hưởng của những ca khúc cách mạng của Beatles -trong đó nổi bật vai trò của John Lennon- đã đi sâu vào tâm não thanh niên Tiệp suốt chiều dài của cuộc đối kháng chống chính quyền Xô Viết. Mặt khác cũng phải kể đến ảnh hưởng tích cực của nhóm Plastic People đã âm thầm và đam mê hoạt động trong phong trào đấu tranh cho tự do dân chủ của nước Tiệp Khắc. Thật sự, đó là âm nhạc của những căn hầm dưới lòng thành phố -một thứ Ưu Ngôn Cốc-, ở đó thấp thoáng khuôn mặt của những thanh niên làm nên nét đẹp đặc trưng của thời đại.

TN - TỔNG HỢP

LỜI GIỚI THIỆU:

HẠNH PHÚC TRONG TAY là một chuyên mục mới của Trẻ, do anh Đặng Hiếu Sinh phụ trách, nơi những thao thức, những kinh nghiệm về hạnh phúc gia đình, hạnh phúc đời người được chia sẻ để mỗi người tự tìm ra chiếc chìa khóa hạnh phúc cho chính mình.

ĐẶNG HIẾU SINH (TYH)
DALLAS - TX

Mùa Xuân về trong khu vườn nhỏ nhà tôi khi giàn hoa tử đằng nở rộ, tím cả một góc sân. Nhớ có lần đọc ở đâu đó một bài viết về ý nghĩa của những loài hoa, tác giả cho biết hoa tử đằng mang đến sự may mắn, thuận lợi và loài hoa tím này còn tượng trưng cho sự thủy chung, son sắt của một tình yêu vĩnh cửu. Không gian mát mẻ làm bàn chân cứ muốn bước đi, vươn xa đến nơi nào đó có phong cảnh hữu tình, có niềm vui hội ngộ tô điểm thêm cho tình cảm ấm áp của bạn bè trong tuổi xế chiều. Tôi gọi Tuấn, người được mệnh danh là “tài xế xuyên bang cự phách”.

Chúng tôi có cùng chung sở thích nên thường rủ nhau “cưỡi ngựa sắt” đi khắp nơi, vừa thăm bạn bè vừa lang thang ngắm cảnh với chiếc máy ảnh gọn gàng trên tay để ghi lại kỷ niệm của những ngày vui đáng nhớ.

- Hello anh Tuấn. Mùa Xuân mát mẻ đến rồi, mình đi Yellowstone National Park chơi nha. Mấy năm trước, lúc đám cưới cháu Richard mình đã hẹn nhau, anh nhớ không?

- Thưa rồi anh Lân ơi. Bây giờ tụi này lu bu quá.

- Anh chị đã nghỉ hưu, Richard đã lập gia đình, còn bạn rộn gì nữa. Anh đã từng nói, khi còn đi được thì cứ đi không nên chần chờ, vì chẳng biết lúc nào sức khỏe xuống dốc. Chừng đó, chỉ còn nước nằm nhà mà rên rĩ “*Còn gì nữa đâu mà khóc với sâu*” (*) rồi hùi hụi hối tiếc thanh xuân.

- Biết vậy nhưng tôi đang ở vào hoàn cảnh ngặt nghèo không có lối ra. Rầu muốn chết.

- Trời! một người lạc quan như anh mà sao nói chuyện nghe lạc... giọng vậy. Hay là anh chán đi chung với vợ chồng tôi. Có điều gì bất bình chẳng, hồi ông bạn già?

Có tiếng thở dài bên kia đầu dây:

- Làm gì có chuyện đó.

Chuyện sui gia

Hai cặp mình xưa nay đã từng có tiếng là tâm đầu ý hợp mà. Nhưng ... biết nói sao đây!

- Bạn bè bấy lâu, chuyện gì cũng thấu hiểu và thông cảm nhau thì anh còn ngại gì. Nếu có thể, anh cứ nói ra cho nhẹ lòng, tôi sẵn sàng làm thùng rác cho anh trút bầu tâm sự.

- Chuyện là vậy, 4 năm trước, thằng Richard có việc làm ở Kansas City nên mua nhà ở đó. Năm rồi, vợ nó sinh được 1 cháu gái. Muốn đỡ đần cho con nên vợ chồng tôi cứ lên xuống nhà nó thường xuyên dù phải lái xe 3 tiếng đồng hồ. Cách đây 1 năm, má vợ nó qua đây theo diện bảo lãnh. Cứ nghĩ rằng bà ngoại sẽ giúp trông nom cháu nhưng bà lại bị bệnh tim và thoái hóa cột sống nên không ẵm bồng cháu và không làm công việc nhà nhiều được, trái lại còn phải đưa bà đi bác sĩ, bệnh viện thường xuyên. Vậy là vợ chồng tôi vẫn phải tiếp tục chạy đi, chạy về dù bây giờ tôi đã ngán lái xe lắm rồi. Sau cùng, hai vợ chồng Richard đề nghị chúng tôi dọn đến ở chung cho tiện. Phần thì thương bé Ủ, đứa cháu nội đầu lòng, phần muốn giúp đỡ con vì vợ Richard đang mang bầu đứa thứ hai. Bà xã tôi còn nghĩ xa hơn, ở gần tụi nó để lỡ khi 1 trong 2

người có bệnh hoạn thì có con gần gũi, chăm sóc để nó khỏi vất vả chạy xa lắc, xa lơ rồi phải xin nghỉ làm như lần tôi bị mổ tìm năm ngoái. Hợp lý quá còn gì, vậy là chúng tôi cho thuê nhà và dọn về ở chung mấy tháng nay. Tháng đầu vui vẻ lắm, vì bà sui là người khá xuề xòa. Nhưng rồi lâu ngày, dầy tháng mới nảy sinh những bất đồng, tuy nhỏ nhưng âm ỉ ngày qua ngày, riết rồi không khí trong gia đình mỗi lúc càng nặng nề, khó chịu.

- Nhưng bà xã anh xưa nay là người hiền lành, tế nhị và bà sui cũng dễ tính như anh nói thì chuyện gì mà trầm trọng đến nỗi...

- Bỏ ... thức lâu mới biết đêm dài. Để tôi kể cho anh nghe chuyện bà nội và bà ngoại của bé Ủ rồi anh tính kế giùm tôi.

o O o

Một buổi sáng,

Bà nội từ trên lầu bước xuống thì thấy bà ngoại đang làm cá. Sau màn chà xát qua loa, bà ngoại vói tay lấy dao, định chặt con cá làm đôi th ... vốn là người rất kỹ lưỡng, bà nội vội đến, vừa đưa tay ngăn lại, vừa nói:

- Khoan, để tôi lấy giấm và muối ngâm con cá vài phút cho nó sạch nhớt rồi hăng cắt.

Bà ngoại gạt ngang:

- Ối! cá lội dưới nước quanh năm suốt tháng chứ có phải như người ta một ngày tắm một lần đâu mà hồng sạch. Nó đó mới là chuyện lạ.

Nói xong bà ngoại phụng con cá làm đôi rồi quay sang bếp, thả cá vào nồi nước đang sôi sùng sục. Bà nội vừa giận, vừa gớm nên bữa trưa chỉ ăn cơm trắng với cháo, nhất định không ghé đĩa qua tô canh chua nóng hổi đủ màu, với hồng của cà chua, vàng của khóm, xanh của đậu bắp, trắng của giá.

Bữa cơm gia đình lạnh tanh trong bầu không khí căng thẳng với 2 khuôn mặt đờ đờ sứt sứt.

Một buổi trưa,

Bé Ủ đang ngồi chơi búp bê thì nhảy mũi liên tục mấy cái, nước mũi chảy lòng thông. Bà nội không kịp xỏ dép, chạy vội đến bàn lấy tờ khăn giấy, chưa đến nơi thì đã thấy bà ngoại giơ ngón tay trở chưa rửa sau khi cầm cái nùi giẻ lau bếp, quẹt ngang mũi bé Ủ. Mắt bà nội như đứng trông, bà ngoại cười lỏn lổn:

- Hi hi! xin lỗi ... chị dặn hoài mà tôi cũng quên hoài. Nhưng có sao đâu, từ nhỏ tới lớn, tôi nuôi mẹ nó vậy đó, mẹ nó cũng mạnh xăn xấn chứ đau yếu gì đâu nà. Ở đây bày đặt, cái gì cũng vệ sinh, cũng sợ nhiễm trùng. Giữ kỷ quá nên con nhỏ yếu xìu, bệnh hà rầm.

Bị chỉ trích thẳng thừng

nhưng bà nội cứ trơ mắt ra nhìn vì ... hết hồn và quá giận.

Một buổi tối,

Bà nội đang say sưa theo dõi chương trình Music Box với 2 ca sĩ thần tượng Trịnh Nam Sơn và Ý Lan. Bà ngoại nãy giờ đã liếc ngang, liếc dọc, chờ khi bà nội vừa đứng lên đi về phía tủ lạnh rót ly nước thì bà chụp ngay cái "remote", vừa bấm vừa bĩu môi chê thậm tệ:

- Hồng hiểu sao người ta mê được bà ca sĩ này. Điều ơi là điều mà hát thì dở ẹt, để nghe Tuấn Vũ, Thanh Tuyền hát còn phê hơn.

Mà bà ngoại cũng lạ, đã có một cái TV riêng, nếu là người đến sau và không thích thì vào phòng mình

xem đi, tự dừng lại "gây chiến" khiến khuôn mặt đẹp lão của bà nội trở nét, dài thông như bánh giò cháo quẩy. Hình như bà ngoại thích chọc giận đối phương để trả thù cái tội bà nội dám qua Mỹ trước bà đến 30 năm để một hôm bà bị cô em út sửa lưng "Bà nội bé Ủ qua đây mấy chục năm rồi còn chị mới qua, chưa biết gì hết mà cứ hay làm tài khôn".

Đó là cái hoạt cảnh trong gia đình tôi. Chuyện xảy ra như cơm bữa và cứ lặp đi lặp lại như thế, hết chuyện này đến chuyện kia, toàn là chuyện nhỏ như con thỏ nhưng hậu quả thì lớn chẳng thua con voi, chịu đời không thấu anh ơi!

Bạn thân mến,

Chuyện sui gia sống chung là vấn đề khó khăn vô kể. Hai người yêu nhau, tìm hiểu thật kỹ qua nhiều gian nan thử thách mà khi sống chung còn xảy ra biết bao mâu thuẫn vì tính tình, thói quen không thay đổi được. Bình thường, sui gia ở xa mà đôi khi còn xảy ra những điều bất ý nói chi phải sống chung nhà cho dù mục đích chính của hai bên là vì thương con cháu.

Một nhà tâm lý học đã khuyên "Hai bên sui gia phải nhớ là lòng vị tha sẽ hóa giải được tất cả những khúc mắc trong cuộc sống. Hãy nghĩ đến tình yêu thương con cái mà hy sinh cái tôi để hướng đến một cuộc sống ấm êm, hạnh phúc".

Điều này rất đúng nhưng đó chỉ là lý thuyết. Thực tế không dễ dàng chút nào nếu muốn áp dụng vào cuộc sống. Sự xung khắc của 2 bà sui trong câu chuyện kể trên chỉ là những thói quen nhỏ nhặt trong cách sống nhưng không thể nào thay đổi được vì bên nào cũng tự ái và cũng cho là mình đúng.

Thời nay, các vị luống tuổi thường khuyên nhau chọn chữ KHÔNG đối với vấn đề sống chung với con cái, hướng hồ lại ở chung nhà với sui gia. Việc ấy chẳng khác nào chọn con đường khó nhất để cuộc sống của mình phải khập khểnh đến cuối đời.

Nếu người viết ở vào hoàn cảnh của anh Tuấn, cách duy nhất để giữ được hạnh phúc cho con là quyết định trở về nhà của mình. Trong thời gian cháu nội còn quá nhỏ và bà sui chưa quen với môi trường sống mới, anh chị có thể đến giúp ngắn hạn lúc khó khăn, cần thiết. Và để thuận tiện hơn, cách hay nhất là dọn về sống cùng thành phố với con trai.

Nếu vì muốn hy sinh cho con mà ép mình sống trong khắc khoải vì hai bên không thể hòa hợp thì sẽ có lúc sự bất hòa biến thành bão lửa, thiêu đốt hạnh phúc gia đình nhỏ của chúng, vì đứa con nào cũng muốn bênh vực và bảo vệ cha mẹ mình.

() Lời trong bài nhạc phẩm Ngày Buồn của NS Lam Phương*

Bánh ít lá gai

Nước Việt thống nhất từ Bắc tới Nam, tuy nhiên mỗi vùng miền lại có những khác biệt về văn hóa, phong tục, sản vật... Vùng duyên hải Nam Trung Bộ gồm các tỉnh từ Quảng Ngãi vào đến Khánh Hòa cũng có nhiều nét văn hóa và đặc sản địa phương. Trong số ấy phải kể đến là món bánh ít.

TIỂU LỤC THẦN PHONG
(bài và hình)
GEORGIA, USA

Bánh ít là món bánh truyền thống lâu đời, có mặt khắp các tỉnh (kể cả miền Nam) tuy nhiên danh tiếng nhất vẫn là bánh ít lá gai Bình Định. Điều đó có dấu ấn đậm trong ca dao:

Muốn ăn bánh ít lá gai

*Lấy chồng Bình Định sợ
dài đường đi*

Bánh ít lá gai là món bánh truyền thống không thể thiếu trong ngày giỗ chạp, cúng kỵ, quả đơm và ngay cả những ngày

trọng đại lễ lộc, cưới hỏi. Làm bánh ít lá gai coi vậy chứ cũng rất công phu, nguyên liệu chính là lá gai và bột nếp. Cây lá gai là một loại cây cao chừng 2 thước, lá to, dày, có lớp lông mịn trên bề mặt lá (hình dáng gần giống lá cây cẩm tú cầu – hydrangea). Cây lá gai sống khỏe, dễ trồng, không cần chăm sóc... chúng phát triển quanh năm. Lá gai hái về, rửa sạch, luộc chín rồi bỏ vào cối giã nhuyễn. Trong quá trình giã lần lượt cho bột nếp và nước

đường đã xên sẵn, tỷ lệ lá gai, bột nếp và nước đường đều lệ thuộc vào kinh nghiệm của người chủ xị làm bánh. Giã lá gai coi vậy chứ không dễ, thanh niên trai tráng già chừng 20 nhịp là đuối. Khi tôi còn nhỏ, tôi thấy mấy cậu, dì... giã một lát là vã mồ hôi. Ngoại tôi, một bà già nhưng giã lá gai ngon lành hơn cả đám con cháu. Ngoại có bộ cối chày làm bằng gỗ trắc, xài lâu ngày cả cối và chày mòn lỉnh và bóng loáng lên.

Lá gai sau khi giã và trộn

với bột nếp, nước đường đã trở thành một khối to đen bóng trông như một cục đá quý. Bây giờ thì các bà các cô ngồi xúm lại vắt từng cục lá gai chừng nắm tay trẻ con làm bẹp ra để lặn vào giữa nhưn dừa hay nhưn đậu xanh (đã làm sẵn trước). Hỗn hợp được chia nhỏ gói vào lá chuối hoặc là để tròn, hai đầu lá túm và xoắn lại; hoặc là bẻ lá xếp thành hình kim tự tháp, sau đó bỏ vào xúng hấp cho đến chín. Cái bánh ít mở ra đen tuyền và thơm. Việc làm bánh ít lá gai hay bánh in, bánh thuẫn hay bất cứ loại bánh nào bao giờ cũng có những móm đầu thừa đuôi thẹo để dành cho lũ bọn nít chờ chực châu rìa.

Bánh ít, bánh in, bánh thuẫn, bánh trắng... là những món bánh dân dã, truyền thống, làm thủ công không thể thiếu

Bánh ít lá gai đặc sản Bình Định

trong đời sống của người Bình Định xưa nay, nhất là những dịp lễ, Tết, cúng kỵ, hội hè ... Thời đại hôm nay thì theo trào lưu mới, xã hội đổi thay nên cũng ít nhiều mai một.

Bánh ít đi vào văn học dân gian, nhiều ca dao và tục ngữ nói đến. Trong giai thoại văn học dân gian có chuyện kể rằng:

Một anh học trò người

Bình Định sau thời gian trọ học ở kinh đô, khi cận Tết thì về thăm quê. Một cô thôn nữ thấy anh học trò thư sinh trắng trẻo, đẹp trai bèn ghẹo:

Bánh đây một mâm sao còn kêu ít

Có đi bao giờ lại nói rằng quy

Em đây phận gái nhu mì

Anh mà đối dạng em thì theo không

Anh học trò mắc cỡ đỏ cả mặt, tuy nhiên thấy cô gái xinh đẹp lại sính văn thơ, đụng phải sở trường của mình nên nhập cuộc:

Bánh trắng mỏng lét em bảo bánh đa

Không giảo sao thuẩn, không mực lại in

Học trò chỉ có mảnh tình

Qua đây đối dạng bậu kêu mình được chăng?

Cô gái không ngờ anh học trò lanh lợi mà còn lém lỉnh, những tưởng mình chủ động nào ngờ trở thành bị động. Cô thôn nữ nghĩ kế hoãn binh nhưng lại ngẫm để ngó cơ hội

*Anh về thưa má thưa ba
Rằng mai là Tết qua nhà
ngắm bông*

Bởi vậy đời có không ít mối tình nên duyên nhờ bánh ít, món bánh truyền thống dân dã lại là ông mai bà mối bắc cầu cho những lứa đôi.

Cây lá gai - nguyên liệu chính của bánh ít

TLTP
ẤT LĂNG THÀNH, 0224

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

28-03-2024 - 03-04-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
UNITED AIRLINES	2	EWR, NRT	\$1.409
EVA/UNITED	2	EWR, NRT	\$1.409
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.634
ASIANA AIRLINES	2	SFO, ICN	\$1.692
ANA/EVA	2	IAH, NRT	\$1.730
MALAYSIA AIRLINES	2	DOH, KUL	\$1.861
CATHAY PACIFIC	2	SFO, HKG	\$2.008
CATHAY/AMERICAN	2	JFK, HKG	\$2.072
QATAR AIRWAYS	1	DOH	\$2.270

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOÁI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$24,580 VN ĐỒNG
EURO	\$26,112 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,798 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$15.723 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$158.70 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	151,365 YEN NHẬT
	0.92456 EURO
	0.793633 BẢNG ANH
	1.35980 CANADA
	0.88851 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

28/3/1973

Ngày 28 tháng 3 năm 1973, quân đội tác chiến của Mỹ rút những người lính cuối cùng ra khỏi miền Nam Việt Nam theo thỏa thuận trước đó với Trung Cộng, qua bức bình phong “Hiệp định Paris”. Tiếp theo, Mỹ cắt toàn bộ viện trợ, dẫn đến sự sụp đổ của chính thể VNCH vào ngày 30-4-1975.

Lá cờ Mỹ được cuốn lại, chấm dứt sự hiện diện của quân đội Mỹ tại miền Nam Việt Nam năm 1973

28/3/1975

Ngày 28 tháng 3 năm 1975, là ngày mất của Chuẩn tướng QLVNCH Nguyễn Văn Điem. Ông sinh vào tháng 8 năm 1930 tại Thừa Thiên. Chức vụ cuối cùng là Tư lệnh Sư đoàn 1 Bộ binh (1973). Ngày 28 tháng 3 năm 1975, ông tử nạn trong chuyến

trực thăng UH1.H bay từ Non Nước (Đà Nẵng) di tản về Quy Nhơn. Hưởng dương 45 tuổi.

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thước ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

21-3-2024, Võ Văn Thưởng vừa rút ghế Chủ tịch nước CSVN (dầu chỉ mới ngồi chức này từ 2-3-2023), nhiều người chờ kiểm chứng lời ông Thưởng khi còn tại chức:

Có lẽ biết 2024 là năm sóng gió (đầu năm đã bị kỷ luật), nên mấy năm trước ông Đào Ngọc Dung (Bộ trưởng Bộ Lao động - thương binh và xã hội CSVN) đốc thúc chạy "chỉ tiêu" quá trời:

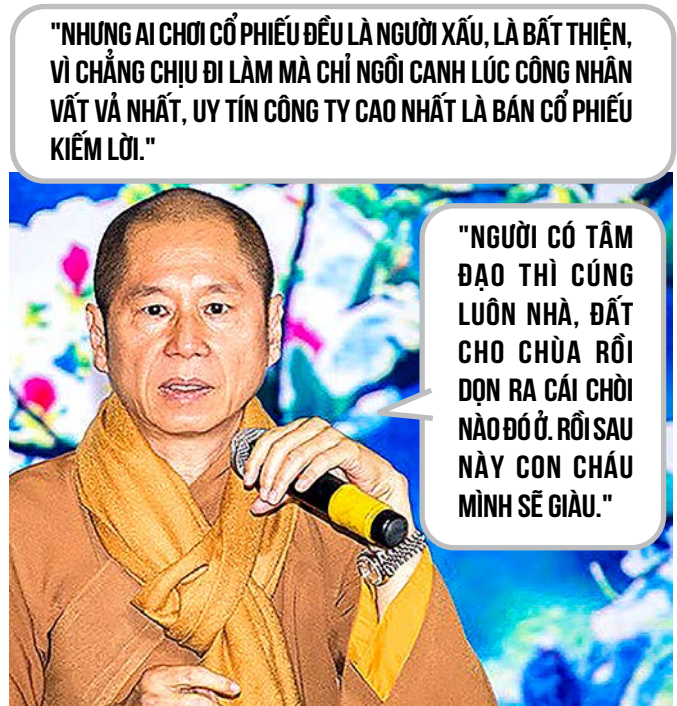

Không biết 2024, khi đã cùng "ngã ngựa" họ có khóc cùng nhau không? 2016, lúc ông Võ Văn Thưởng rừng rừng nhận chức Tân Trưởng ban Tuyên giáo Trung ương CSVN, ông Lê Thanh Hải (nguyên Bí thư Thành ủy TP.HCM) bật khóc khi nói về ông Thưởng (hình ảnh vẫn còn):

Lê Thanh Hải
cựu bí thư Thành ủy TP.HCM

Lại là "sư quốc doanh - tiến sĩ Phật học (online)" Thích Chân Quang:

Toàn tiền tỷ

Ở Việt Nam, chỉ cần nhà nào có xe hơi là đã được coi là giàu. Và chỉ cần có chừng trăm triệu VND trở lên đã có thể mua được xe hơi cũ. Quy đổi như vậy để cho thấy, tiền tỷ ở Việt Nam là một số tiền không bình thường, có gần nửa dân số làm lụng cả đời không dành dụm nổi. Gần đây cứ mở mắt nhắm mắt mà thấy tiền tỷ, đếm số 0 thôi cũng muốn rối loạn tiền đình ...

DU UYÊN
SAIGON, VN

1. Giving While Living

Có câu chuyện “Cho đi khi còn sống” (Giving While Living) nói về ông tỷ phú Hoa Kỳ Chuck Feeney, người thành lập quỹ từ thiện và vận hành quỹ bằng toàn bộ tài sản kinh doanh của mình, toàn bộ 8 tỷ USD được cho đi khắp thế giới nhằm hỗ trợ giáo dục, chăm sóc sức khỏe, nhân quyền

và nhiều mục tiêu khác. Trước khi qua đời ở tuổi 92 (2023), ông Feeney sống trong một ngôi nhà thuê nhỏ ở San Francisco và không sở hữu bất cứ chiếc ô tô hay một ngôi nhà nào.

Bản thân tôi, tôi tự tin rằng dầu có một ngày, tôi giàu nhất Việt Nam, ném hết mọi cái sướng trên đời, chán tiền tới mấy thì tôi cũng không làm được như ông tỷ phú trên. Tuy nhiên ở Việt Nam, có rất nhiều người hoan hỉ cho

đi hết khi còn sống mà bất cầu báo, chỉ có báo công an.

Cụ thể, khi còn 2 tháng nữa là kết thúc năm học. Đây cũng là khoảng thời gian các bậc cha mẹ trong nước và theo đạo Phật đi tìm các khóa học hè cho con em mình. Mong con có thể học được nhiều đạo lý hay, làm hành trang trên đường đời sau này. Có trẻ nghiện game, mê điện tử, hay đánh nhau, chửi thề, lười học, ỷ lại... khiến phụ huynh tìm

mọi cách gửi con nhỏ vào các khóa tu ở chùa với kỳ vọng con có thể tu tâm dưỡng tính, thay đổi, giác ngộ ... Trong đó có chị H. ở Hà Nội.

Khi nghiên cứu các khóa tu mùa hè cho con, chị H (cư trú tại Hà Nội) có kết nối với tài khoản Facebook “Tu Sinh Mùa Hè” để ghi danh cho con. Sau đó, một người xưng là “Trưởng ban Tu sinh” gọi cho chị H, giới thiệu và cung cấp số và ảnh căn cước công dân của “Trưởng ban” để tạo niềm tin. Họ đưa chị H vào nhóm trên mạng xã hội Telegram và yêu cầu mua vật phẩm phong thủy nhằm tăng tương tác cho công ty vật phẩm phong thủy, vì họ là nhà tài trợ chính cho khóa tu. Khi mua vật phẩm, sau 3- 5 phút công ty sẽ hoàn lại tiền phụ huynh sẽ mua. Sau nhiều lần mua và được hoàn lại tiền vật phẩm, chị H được yêu

Khóa tu tiền tỷ - NGUỒN: HANOIMOI.VN

cầu chuyển số tiền lớn hơn với lý do: sai thao tác, không chụp ảnh vật phẩm, phải hoàn thành thao tác, hoàn thành điểm tín nhiệm. May quá, tài khoản chị H. chỉ có 2.8 tỷ, nên chỉ trong vòng 2 ngày, chị H đã bị lừa 2.8 tỷ VND.

Mấy năm gần đây, việc

người dân trong nước bị lừa tiền tỷ một cách ngọt xớt như trên thiệt phổ biến, dầu đối với đa số dân Việt, tiền tỷ chỉ là trong gối mộng. Nhiều người đi mượn tiền để cống nạp cho kẻ lừa đảo. Lý do là vì, đa số người bị lừa đều bị kẻ xấu bắt được lòng tham, ví dụ

như muốn lời 700 ngàn thì chỉ cần bỏ ra 1 trăm ngàn, mà thử nghĩ coi, làm ăn chân chính để lời gấp 7 rất cực khổ, không dễ dàng như một cú click chuột theo lời kẻ xấu...

Điều kiện tiên quyết để bị lừa tiền tỷ là phải có tiền tỷ hoặc có thể đi vay mượn được tiền tỷ, nghĩ tới đây tôi rất ... an tâm. Hiện tại tôi chưa là tỷ phú, vẫn chỉ là người thu nhập thấp, khi mua ổ bánh mì ốp la cũng lưỡng lự coi nên bỏ 2 trứng hay 5 trứng. Tôi dự khóa tu mùa hè trên YouTube với giá 0 đồng. Được cái, nhờ hay đọc báo, ngày nào tôi cũng thấy tiền tỷ rụng rơi ...

2. Nhìn khác...

Như đã nói ở phần mở bài, với đa số người dân trong nước thì xe hơi là phương tiện ước mơ, vừa che mưa che nắng, vừa thuận tiện đi lại và còn có công năng khoe khoang với lối xóm bạn bè. Nhưng với dân Phú Thượng - Tây Hồ (Hà Nội) thì không! Dân ở đây, mua xe hơi chỉ để đi bán xôi.

Khác với hình ảnh buôn gánh bán bưng, qua phóng sự về ngôi làng xôi xe hơi trên, nhiều người cũng có cái nhìn khác về nghề bán xôi ở Việt Nam. Cũng giống như tối 23-3-2024, đồng loạt cư dân mạng trong nước xôn xao chuyện bà Chủ tịch huyện Nhơn Trạch

Lái xe hơi tiền tỷ bán xôi - NGUỒN: FACEBOOK

(Đồng Nai) bị lừa mất hơn 100 tỷ VND, từ việc tài khoản ngân hàng bị hack. Dầu công việc mà bà làm lương chừng chục triệu VND/tháng. Qua tin tức trên, nhiều người cũng có cái nhìn khác về nghề chủ tịch huyện ở Việt Nam.

Còn nhìn khác ra sao thì tôi chưa nắm rõ ...

3. Thì ra

Bà Trương Mỹ Lan (Chủ tịch Tập đoàn Vạn Thịnh Phát) bị cáo buộc chi phối hoạt động của Ngân hàng SCB để chiếm đoạt 304,096 tỷ VND - khoảng 12.36 tỷ USD. Có lẽ mặt mũi, danh dự, quan trọng nhất là tài sản của bà Lan phải lớn lắm. Nên lúc con gái thứ của bà Lan đang rao bán tòa nhà Capital Place tại Hà Nội với giá trị lên tới 1 tỷ USD tương đương 25,000 tỷ, để “khắc phục hậu quả” cho cha mẹ không khiến nhiều người bất ngờ, chỉ bất ngờ là rất nhanh đã có người hỏi mua tòa nhà trên, tuy nhiên người bí ẩn này chỉ đồng ý mua với giá 360 triệu USD (Gần 9,000 tỷ). Chưa được nổi 1/2 giá đã rao. Tất nhiên là con gái bà Lan sẽ không đồng ý bán với giá này. Vì lúc trước mẹ cô mua đã là 700 triệu USD chưa kể một đồng chi phí khác.

Thì ra, người ta mua bán tòa nhà hàng tỷ USD cũng trả giá, kỳ kèo phân nửa, 1/3 như lúc tôi đi mua

nón ở chợ Bến Thành...

4. Mặc nhưng rẻ...

Mỗi năm, ở Việt Nam có vài lần bán pháo bông quy mô cả nước. Mỗi

lần pháo bông được bán chừng 15 phút, mỗi tỉnh tốn vài tỷ VND tới mấy chục tỷ (nơi thì tiền từ ngân sách, nơi từ tiền xã hội hóa). Hồi lâu rồi, có

1 tỷ USD - chỉ là giá “ngôi nhà nhỏ” trong vô số nhà của bà Trương Mỹ Lan
- NGUỒN: FACEBOOK

ông quan chức ở Hà Nội nói “Người nghèo cũng có nhu cầu thưởng thức pháo hoa, họ cũng mong có những dịp như thế để quên đi cái nghèo chứ”. Đúng là người nghèo hiếm khi có dịp xa xỉ như vậy, mỗi phút trôi qua xài tiền đủ mua cái xe bán xôi thượng lưu ở Hà Nội ở trên. Nhưng trên thực tế, ít người nghèo người đói nào rảnh để nhăm tính số tiền bay lên ra tia lửa và tắt ngúm giữa bầu trời, và đối nghèo là người thân, là tri kỷ của họ, sao quên được. Người ngắm pháo bông quên đói nghèo của đồng bào là những người ở những căn biệt phủ nguy nga, những căn penthouse chọc trời, vừa nhìn từng đốm lửa rơi vừa tính coi tòa nhà đối diện năm sau tăng bao nhiêu tỷ USD. Nếu có một sự thực về việc người nghèo chỉ cần ngắm pháo bông là có thể quên đói nghèo đôi chút thì người nghèo cũng nên đọc báo. Vì mỗi ngày, báo Việt Nam đều đăng tin mắc tiền - ở đây bị thất thoát ngàn tỷ VND, ở đây kia bị thâu tóm chục tỷ USD... Đọc xong vừa quên đói nghèo vừa thấy bản thân thanh cao, vì đa số nhân vật chính trong các bài báo ngàn tỷ đều có nhân cách rẻ tiền.

DU

Chủ tịch huyện nhỏ mất số tiền to - NGUỒN: TUOITRE.VN

VĂN PHÒNG LUẬT &

CHICAGO TITLE

VĂN PHÒNG TITLE ĐẦU TIÊN DO LUẬT SƯ NGƯỜI VIỆT ĐẢM TRÁCH

LUẬT SƯ ANH THU
(ARTHURINE KAMPHAUS)

- CHUYÊN VIẾT HỢP ĐỒNG
- CÓ THỂ THAM KHẢO TRỰC TIẾP VỚI LUẬT SƯ BẰNG TIẾNG VIỆT
- CHUYÊN COMMERCIAL LANDLORD-TENANT
- NHANH CHÓNG - THÀNH THẬT
- TẬN TÂM- UY TÍN - TIẾT KIỆM CHO KHÁCH HÀNG
- DI CHÚC
- THỪA KẾ
- BẤT ĐỘNG SẢN
- ĐẦU TƯ
- BUSINESS
- SANG NHƯỢNG

VĂN PHÒNG TẠI ARLINGTON

1140 E. PIONEER PKWY., #300
ARLINGTON, TX 76010
PHONE: 817-400-4033 | 623-341-8835 (CELL)
FAX: 817-394-0505

VĂN PHÒNG TẠI GARLAND

3202 N. SHILOH RD., #101
GARLAND, TX 75044
PHONE: 623-341-8835
FAX: 817-394-0505

NGÀY 11-3-2024
Kapplace

Xin chào Cô Đài Thi. Cảm Ôn Cô và Bốn Báo Trẻ đang có Mục Thuế Vụ này. Tui vẫn theo dõi thường xuyên từ ngày mục này ra mắt cách đây mấy năm. Những câu trả lời chính xác và những hướng dẫn hợp lý, hữu ích của Cô để cho Tui học hỏi được nhiều điều hay trong Luật Thuế Liên Bang Hoa-Kỳ.

NGÀY 16-3-2024
Hồ Lang Viên

Qua mấy bài của tác giả Vũ Hiến (Cấm Tiktok) và Tạ Phong Tần (Tương lai Tiktok có bị cấm ở Hoa Kỳ?) về việc Mỹ cấm Tiktok, tôi suy diễn ra rằng, chính phủ Mỹ đã biết việc Trung Cộng khai thác dữ liệu của người đăng ký Tiktok từ lâu, tuy nhiên, gần đến bầu cử tổng thống, họ lo ngại Trung Quốc sẽ gây "nhiều" (báo đài gọi "can thiệp" là không đúng) bằng cách đẩy những thông tin bất lợi của người họ muốn rơi đài vào account người sử dụng và "nhồi sọ" bằng hàng trăm ngàn tin tức giả. Trong quá khứ, Trung Quốc, Nga, Bắc Hàn đã sử dụng mạng xã hội như Twitter, Facebook để

bơm vô số những tin giả bất lợi đến ứng cử viên tổng thống qua hình thức trả tiền ...

NGÀY 16-3-2024

Đinh T. Lan Thương

Phóng sự "Phải đầu miền đất hứa" của tác giả Lê Kung Diễm tôi vừa thấy buồn, tội nghiệp cho các bạn trẻ trong nước phải lưu lạc xứ người, dấn thân vào một cuộc phiêu lưu lêu bêu, vô định. Đây chỉ là bề mặt nổi của những mảnh đời còn tương đối "sạch sẽ", đã có nhiều cô gái bí đường phải hiến thân cho người bản xứ để có con, mong được hợp thức hóa để ở lại, và không ít được bọn xã hội đen đưa vào đường dây bán dâm, chưa kể một số tự nguyện làm nô lệ tình dục cho một chủ nhà bệnh hoạn nào đó để có nơi dựa dẫm, có tiền trả nợ và phụ giúp gia đình ở quê... Tại sao gần 50 năm giải phóng dưới "ngọn cờ vẻ vang của đảng" mà dân miền Bắc phải cầu bơ cầu bất như thế này, và làn sóng di cư này vẫn không có dấu hiệu dừng lại, cho dầu là dạng "xuất khẩu lao động" hay vượt biên như hiện nay, mà hầu hết từ vùng đất của "bên thắng cuộc"...(bài "Phải đầu miền đất hứa" đã đăng tại: <https://baotreonline.com/tin-tuc/phong-su/phai-dau-mien-dat-hua.baotre>)

ĐỈNH CHÍNH LẦN 2: Trong mục THƯ TÍN số 1392, có dòng chữ: **trên trang Cáo Phô của Kim Ngân & Hoàng Quý** khi đỉnh chính sai sót ở hàng cuối là **Cháu Nguyễn Hoàng Bảo Sơn là Út Nam**, chứ không phải là **Trường Nam**. Chúng tôi xin sửa lại là **"Cáo Phô của Nguyễn Hoàng Quý"** thay vì "anh chị Kim Ngân & Hoàng Quý". Xin chân thành cáo lỗi đến chị Kim Ngân và toàn thể gia đình anh Nguyễn Hoàng Quý.

Suy Đi Ngẫm Lại

Phiên não của con người thường xoay quanh 12 chữ:

- Buông không đành.
- Nghĩ không thông.
- Nhìn không thấu.
- Quên không được.

SUU TẮM

Thời trang có thể mua được. Đẳng cấp thì không.

EDNA WOOLMAN CHASE

Giá trị một người không phải là tiền bạc, mà là học thức. Không phải là quần áo, mà là phong cách.

COCO CHANEL

MINH HẢI

Sinh hoạt trong gia đình

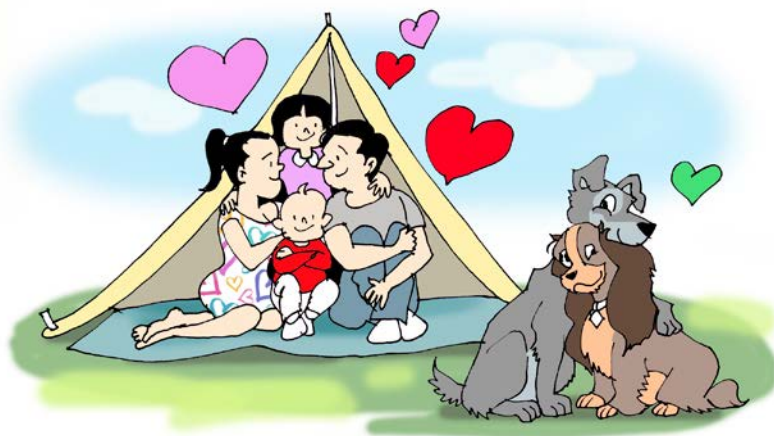
Hơn một lần chúng ta đã đồng ý với nhau: Nề nếp sinh hoạt trong gia đình là rất quan trọng. Nó giúp tiết kiệm thời giờ, tạo sự thoải mái để mọi người sống vui vẻ, chan hòa với nhau.

Tuy nhiên không phải lúc nào mọi chuyện cũng êm đẹp, đâu vào đấy. Nhất là đối với trẻ con, không dễ gì đưa trẻ vào nề nếp mà thường xuyên phải chỉ dạy uốn nắn để chúng tập những điều tốt, bỏ những thói xấu. Trên tất cả cha mẹ phải nêu gương tốt cho con để chúng học hỏi, noi theo. Chẳng hạn như cha mẹ phải thuận hòa, khoan dung, biết nhường nhịn, hy sinh, chia sẻ với nhau.

Sau đây là những điều cần ghi nhớ và thực hiện:

- Tập cho con trẻ biết vâng, dạ, thưa gửi, kính trọng ông bà và người lớn tuổi, nhường nhịn anh em, thương yêu bà con ruột thịt...
- Khi la rầy, dạy dỗ trẻ nên tránh để người ngoài nghe biết. Các con của bạn sẽ rất cảm kích về điều này. Cũng như chúng sẽ sung sướng rạng rỡ và lấy làm hãnh diện khi được bạn khen trước nhiều người.
- Cha mẹ phải luôn luôn nói năng lễ độ tương kính với nhau. Mọi sự cãi vã, giận dữ, to tiếng hay dùng lời lẽ xúc phạm nhau trước mặt trẻ con chẳng những sẽ nêu gương xấu cho chúng mà còn làm chúng sợ hãi, bối rối, hoang mang. Mọi sự bất hòa giữa cha mẹ nên được giải quyết riêng khi không có mặt con cái.
- Nếu bạn lỡ mất bình tĩnh hay hung hăng giận dữ trước trẻ con thì nên xin lỗi ngay tức khắc, và nói cho chúng biết lẽ ra bạn nên xử sự như thế nào. Trong mọi trường hợp nên ôn tồn, nhỏ nhẹ và tôn trọng tình cảm của trẻ thơ.

MH - THEO ETIQUETTE FOR DUMMIES

BẢO HUÂN

BẢO HUÂN

Tâm tình ADAM

Tôi thích mặc đẹp, có gu, cũng xúc nước hoa và siêng tập gym. Nhưng bà vợ thì cứ hay cần nắn là tôi ăn mặc nhìn “ôn ào”, không đúng tuổi, còn chê tôi mặc như billboard quảng cáo. Chắc chỉ có bà là khó tính, ra ngoài đàn ông hay đàn bà đều khen. Có bữa flex khoe trên Facebook chơi cũng được thả một đồng tim. Bà thấy ghét, cứ chê và muốn tôi thay đổi cách ăn mặc. Đi boots, giày Vans cũng bị ghét, mặc áo khoác da hay áo khoác denim cũng bị nói móc. Bà nói giày Vans tụi thanh niên nó mang chứ ông nội mặt nhàu còn đi giày Vans giống cửa sừng làm nhê.

Chê

Comments

@ĐẮMTÉT LA – Tui chạy xe không giỏi, lâu lâu bị cái ticket chạy quá tốc độ. Vậy mà ông luôn quở là đàn bà lái ẩu. Cứ khi nào phải ngồi xe tui lái là xăm xoi. Liếc sang bên nói chuyện là ông khó chịu, liên tục nhắc tui nhìn thẳng, lâu lâu lại hét toáng “thẳng lại, thẳng lại”. Ông câu tiết khi tui dừng xe vượt vạch trắng ở đèn đỏ hay lái xe giữa đường khi vắng. Ông gán tui cái mác chạy xe xà quần lộn cọng. Hôm đi party, ông xin mà tỉnh như sáo khi ngồi vô xe tui lái về. Mắc mệt, muốn thả xả cuộc bộ về.

@CHÁOKHÉT – Tôi nấu đầu tẹ, tự chấm cũng trên trung bình. Cái là ông chồng bụng dạ nhạy cảm mà lại hay nhây chê. Dị ứng nhất là bữa nào tôi nấu có chuyện là ông mô tả lại cái “sản phẩm” của ông cho tôi nghe. Khoái ăn ngon mà đựng món Tào Tháo là diễn sâu, làm như tôi đầu độc cái dạ dày vô tội của ông. Nói nếu không ăn được thì đừng ráng, mắc cái bệnh chê hoài dù hài hước cũng làm tôi điên tiết.

@ÁOMUÁLÚNG – Tính tôi thoải mái, vợ dọn dẹp nhà cửa sao cũng được, dù đồ của tôi bỏ dọn cũng mất công tìm tới tìm lui cả giờ. Bà chê tôi lười chây, chẳng đụng tay dọn dẹp. Nghe riết mệt, đựng bữa bà không có nhà, tôi xắn tay nhào vô clean up từ A đến Z, từ bếp rồi phòng tắm, phòng ngủ, sạch bong soi gương được. Bà về thì nổi khùng vì “giao diện” nhà má nhận không ra. Bà đi kiểm ba ngày không ra cái món tôi cất của bà rồi gắt “thôi, ông khỏi dọn đi!” OK, nghe khỏe re, còn cứ lên giọng cảm rằm là tôi ra tay dọn lảng!

@BÔNGQUẠCÁI – Ông chơi guitar giỏi, tui thì thích hát karaoke và ưa cầm mic. Ông hay chê tui hát dở, không có giọng, nài nỉ mới được ông đệm đàn. Hỏi ông hát chỗ nào thì ông phớt lờ, nói chỉnh được thì phải thay luôn thanh quản. Dù ông có thành thật, nhưng tui nghe tự ái dồn một cục.

Hầu hết những người yêu thích ‘xế hộp’ trong những thập niên 1960-1970 đều nghe danh của chiếc DS do hãng Citroen, Pháp, sản xuất. Với kiểu dáng độc đáo, sang trọng, chiếc DS được nhiều yếu nhân thời bấy giờ yêu thích. Ngoài ra, xe DS còn được sử dụng trong một số phim nổi tiếng của Pháp như ‘Fantômas’ do danh hài Louis de Funès đảm nhiệm vai chính. Sau đây là câu chuyện về chàng trai người Pháp, Pierre Jammes, người đam mê săn tìm xe DS cũ ở Châu Á.

Thời vàng son của xế hộp DS

ĐÀO DUY HÒA
LEWISHAM - NSW

Định cư ở Châu Á từ 20 năm nay, và hiện cư ngụ tại Bangkok, Thái Lan, Pierre Jammes rất yêu thích xe DS. Hơn 10 năm qua, theo chân các chuyến đi, anh không mệt mỏi săn tìm những chiếc xe DS bị bỏ quên ở những nhà xe hoang vắng. Những chiếc DS này, thường ở trong tình trạng thảm hại, được Pierre say mê khôi phục để có thể trở lại lăn bánh trên đường.

Cần lưu ý rằng, đây không phải là những chiếc DS nhỏ làm mô hình mẫu, mà là những chiếc DS thật ‘bằng xương bằng thịt’, đúng với kích cỡ vốn có của nó, là những chiếc DS đã từng làm rạng danh ngành công nghệ xe hơi của Pháp quốc trong thập niên 1960 và 1970. Pierre Jammes giải thích: “Khi tôi còn là đứa bé, ba tôi đã có một chiếc DS như thế. Những nhà hàng xóm cũng vậy. Tôi nghĩ rằng niềm nhớ nhung, sự luyến tiếc quá

khứ đã thúc đẩy tôi mua một chiếc DS tìm thấy ở Thái Lan. Đó là chiếc DSuper 5 đời 1972 mà tôi đã tốn nhiều công sức để phục hồi. Niềm vui lớn nhất của tôi là được lái nó chạy bon bon trên đường vào cuối tuần”.

Niềm đam mê của Pierre là khôi phục lại thiết kế ban đầu để mọi người có thể nhận dạng ra nó một cách dễ dàng. Pierre cho biết: “Từ 10 năm nay, tôi tận dụng những chuyến đi khắp các

nước Châu Á với quyết tâm tìm hiểu lịch sử, vết tích sản phẩm của hãng xe Citroen trong vùng, cũng như gặp gỡ chủ nhân vẫn còn khỏe mạnh của những chiếc DS". Những cuộc săn tìm này thường là cuộc gặp gỡ thú vị đến tuyệt vời, thậm chí là những cuộc phiêu lưu. Pierre phải chấp nhận theo gót những người lạ, không quen biết, đến những nơi hẻo lánh, cách xa các khu du lịch, chỉ để khám phá vài 'kho báu' rỉ sét bị quên lãng trong nhiều chục năm qua.

Năm 1919, André Citroen tung ra thị trường nhãn hiệu xe hơi mang tên ông: Citroen. Thành công đến một cách nhanh chóng: năm 1924, xe hơi của hãng Citroen xuất xưởng đã đạt con số 50,000 chiếc. Năm 1931, xe của

Citroen DS "Prestige" của cựu vương Lào. Một phiên bản hiếm hoi, có vách ngăn giữa ghế trước và ghế sau, ra đời đầu đó trong khoảng thời gian từ 1964 đến 1967. NGUỒN: FLICKR.COM

Chiếc DS màu trắng nổi tiếng trong phim FANTÔMAS- NGUỒN REDDIT

Tướng Charles de Gaulle di chuyển trên chiếc DS năm 1963

hãng Citroen đến với Châu Á trong 'Chiến dịch xâm nhập khu vực vàng' từ Beirut đến Bắc Kinh do chính André Citroen tổ chức. Tháng 10 năm 1955, chiếc Citroen DS đầu tiên ra mắt tại phòng trưng bày xe hơi Paris. Đây quả thật là một cuộc cách mạng kỹ thuật và thẩm mỹ thời bấy giờ, và số lượng xe DS bán ra tăng vọt ngay lập tức. Vài trăm chiếc DS đã đến được bến bờ Châu Á, dù đây không phải là thị trường truyền thống quan trọng của thương hiệu Citroen. Đây chính là những chiếc DS mà Pierre ráo riết săn tìm ở Việt Nam, Nhật Bản, Lào và Singapore!

Thị trường xe hơi tại các quốc gia này vốn bị chi phối bởi các xe của Hoa Kỳ và Nhật Bản. Pierre cho biết: "Chiếc DS đã gặp phải không ít vấn đề ở Châu Á. Dòng xe này được tung ra thị trường trước khi nó thật sự được hiệu chỉnh hoàn thiện. Chất lỏng thủy lực, có tính ăn mòn, đã gây ra rò rỉ, và là nguyên nhân dẫn đến xe bị hỏng máy. Sự nóng nhiệt dành cho xe DS đã nhanh chóng lắng xuống. Thậm chí, nhiệt độ cao do máy phát ra

cũng là vấn đề cần được giải quyết. Nhiên liệu bốc thành hơi khiến cho máy ngừng hoạt động. Đành phải chờ cho máy nguội bớt, mở ca pô, thậm chí vẩy nước lên máy để cho máy giảm nhiệt và có thể khởi động trở lại. Vì thế không nên lái xe DS vào những con đường thường bị tắc nghẽn mà nên chọn đường thông thoáng!” Nhiều chiếc DS được sửa đổi với nhiều lỗ thông hơi để thoát nhiệt ra ngoài hay bổ sung thêm quạt gió giải nhiệt. Phiên bản thủy lực, quá phức tạp để duy tu và bảo trì tại các địa phương, đã được thay thế bởi mô hình hộp cơ khí.

Khôi phục hay bảo trì xe DS ở Châu Á ngày nay

Những chiếc xe DS trước Hội Trường Diên Hồng, trụ sở Thượng Viện Việt Nam Cộng Hòa - NGUỒN VIRTUAL SAIGON

đòi hỏi rất nhiều thời gian và kiên nhẫn. Pierre cho biết: “Khó khăn nhất

là tìm chuyên viên cơ khí am tường về thủy lực. Thường chỉ những bậc

‘tiền bối’ từ 80 tuổi trở lên mới nắm bắt vấn đề một cách vững vàng!”

Quý vị muốn định cư hay đầu tư tại Georgia

Georgia: Một tiểu bang lý tưởng
KHÍ HẬU ƠN HÒA - THƯƠNG MẠI RỘN RÀNG

nhà rẻ | đẹp | mới

LINH AN TRƯƠNG
Sẽ giúp bạn

LINH AN TRƯƠNG
LICENSED # 380104
CELL: 770.598.1468

SOLID SOURCE
REALTY
10475 Medlock Bridge Rd. Unit 810
Duluth, GA 30097

Xiêu lòng trước sự quyến rũ của chiếc DS của Đại tướng Charles de Gaulle, nhiều nhân vật uy tín Châu Á cũng đã sử dụng xe DS: chiếc DS của vị vua cuối cùng của đất nước Lào hiện được lưu giữ tại nhà xe của viện bảo tàng Luang Prabang, nhiều quan chức chính phủ Mã Lai cũng đi xe DS... Pierre cho biết: "Phibun Songkhram, nguyên Thủ tướng Thái Lan, đã nhảy lên chiếc DS tẩu thoát cuộc đảo chánh năm 1957. Ông chạy sang Nam Vang lưu vong, sau đó qua Nhật Bản. Tôi may mắn được gặp và trò chuyện với con trai và con gái của ông trong 2 giờ. Họ đã cho tôi xem hình chụp chung với chiếc DS của bố".

Những người tìm mua xe DS cổ tìm thấy ở Châu Á, thường là những người đã từng có thời gian sống ở Châu Âu. Họ rất nhạy cảm với nét đẹp thuần Pháp, hay những người yêu thích công nghệ 'mới lạ'. Xe DS cổ được tìm thấy nhiều nhất là ở Nhật, trong khi ở Trung quốc, tôi không phát hiện ra được chiếc nào, ngoại trừ Hong Kong.

Kiên trì không mệt mỏi, Pierre nghiên cứu từng chiếc DS một trong hồ sơ lưu trữ, xem xét tỉ mỉ các danh bạ, tìm tên những nhà nhập cảng và cố gắng tìm gặp họ, đôi khi chỉ để nắm bắt vài mẫu giai thoại, 1 tờ quảng cáo xe DS cũ hay

Phái đoàn Bắc Việt và Mặt trận Dân tộc giải phóng miền Nam tham dự Hội Nghị Paris năm 1973, trên 6 chiếc xe DS mới mua. (NGUỒN: SÁCH "HỘI NGHỊ PARIS VỀ VIỆT NAM - NHÌN LẠI, 1968-1973", NHÀ XUẤT BẢN THẾ GIỚI)

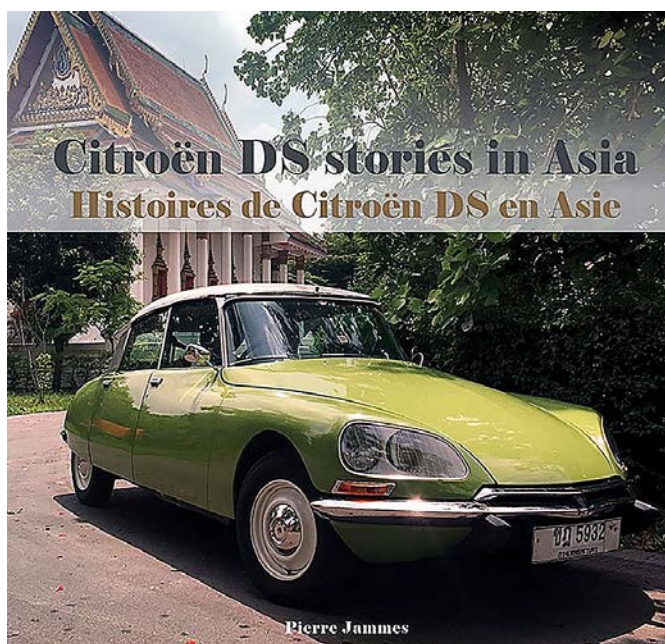
1 tờ thẻ chủ quyền xe... Pierre cho biết: "Khó khăn lớn nhất là sự thiếu hợp tác từ những người có hồ sơ lưu trữ. Họ thắc mắc không biết lý do tại sao tôi quan tâm đến việc săn tìm xe DS và lai lịch

của nó đến vậy".

Từ năm 2006, Pierre chia sẻ các kết quả tìm kiếm mà anh thu thập được trên trang web DSinAsia với đầy đủ các thông tin, tài liệu, hình ảnh chiếc DS, các quảng cáo,

các nhà nhập cảng, các cuộc đua xe DS ... Trang web này ghi lại một cách trung thực nhất lai lịch các xe DS và chủ nhân của nó. Năm nay, Pierre Jammes sẽ xuất bản quyển sách song ngữ tựa đề "Lịch sử xe DS ở Châu Á" (Histoires de DS en Asie). Năm 2019, kỷ niệm 100 năm thương hiệu hãng xe Citroen ra đời, chiếc DS huyền thoại vượt thời gian tạo ra sự kết nối Châu Á và nước Pháp. Nhân dịp này, một chuyến du hành trên suốt tuyến đường dài từ Pháp đến Châu Á bằng xe DS một thời vang bóng, cũng đã được tổ chức.

ĐDH

Bìa sách Lịch sử xe DS ở Châu Á

Thư cho Thao

CỔ NGỤ
THIAIS, PHÁP

Sài Gòn, 20.07.19..

Thao thân,

Nhận được thư mày sáng hôm kia, tối nay, tao mới rảnh để trả lời. Mong thư mày kinh khủng, có những lúc tao ngóng từng ngày, từng ngày, nhưng chẳng nhận được gì cả, đến khi bắt đầu nản thì thư mày lại đến, có khi hai ba bức một lượt. Đúng là chơi trò cút bắt, buồn cười quá hả mày?

Lần này, thư mày gửi cho tao và cho con Quỳnh đến cùng một lúc, nó mừng dữ lắm đó Thao. Tội nghiệp con nhỏ, trưa nào, khoảng 2:30, 3 giờ, nó cũng đứng lóng ngóng trước cổng đợi ông phát thư, rồi lúc ổng đi ngang, nó vào nhà, mặt buồn xo. Còn 1 tháng nữa là tựu trường, mẹ tao với tao tính mua cho nó một chiếc xe đạp để đi học. Lúc trước có mày chở, bây giờ nó toàn đi bộ đến trường rồi lại lóc cóc đi bộ về, trường tao lại ngược hẳn đường, giờ học cứ tréo cẳng ngổng, nên không thể nào đưa đón nó được. Nó đã ốm như

mèo, năm nay lại thi tú tài... Xót cho con Quỳnh, nhưng kẹt quá Thao à, không biết có mua nổi xe cho nó không nữa, cả nhà vừa làm thêm, vừa nhịn ăn nhịn tiêu, mà tiền dành dụm được chẳng là bao nhiêu so với giá mua xe đạp. Mày biết đó, bố tao vẫn còn học tập ngoài Bắc, mẹ tao, ngoài quây hàng, bây giờ còn nhận đơn thêm dép nylon, cả con Quỳnh khi rảnh cũng xúm vào đan phụ, còn tao, ngoài giờ học, nhận dạy kèm thêm chỗ này chỗ nọ. Đồng tiền kiếm được mỗi lúc một khó khăn, mà vật giá cứ leo thang vùn vụt, nên dành dụm được một món tiền nhỏ lại đúng là chuyện lớn của gia đình tao.

Thằng Đức vẫn liên lạc với tao đều. Nó khỏe, đang ở Battambang, làm hậu cần nên không phải trực tiếp chiến đấu. Tao phục nó sát đất, ở đâu, nó cũng tếu được mày ạ. Chép cho mày đọc một đoạn thư của nó để thấy thằng bạn “trời đánh” của tui mình vẫn y như hồi nào: “Ô! Côn s’rây, côn p’rô kh’mao kh’mao

ná! Côn s'ráy Kampuchia óc sa-át, mao nầu kh'mao. Kh'nhôm óc chô-chất côn s'ráy Kampuchia, kh'nhôm chô-chất, sa-lanh côn s'ráy Pring-Cô, côn s'ráy Pring-Cô so chiêng, sa-át chiêng. Có nghĩa là : Ôi! Con gái, con trai đen, đen lắm! Con gái Kampuchia không đẹp, lại còn đen nữa. Tôi không thích con gái Kampuchia, tôi thích và yêu con gái Sài Gòn, con gái Sài Gòn trắng hơn, đẹp hơn... *Cảm tưởng của tao về con người Kampuchia chỉ có nhiều đồ thôi. Nói vậy chứ, cũng tùy nơi, tùy chỗ mà nhận xét, tao nghe nói mấy cô ở Phnom Penh cũng "chiến" chẳng kém mấy cô ở Sài Gòn ...* Nó vẫn khi khọt quá mày hả, có cái, nó không viết thư trực tiếp cho mày được đâu, vì sao, chắc mày cũng hiểu, còn nếu muốn viết cho nó, cứ gửi, để tao chuyển.

Còn nhớ Mộng Dung tổ 4 lớp mình không? Dung mới lấy chồng, sừ Hân cận 12C5, không ai khác hơn! Tụi nó hay quá hả Thao? Hôm đám cưới Dung, tao có gặp thầy Thức, thầy nhắc mày mãi, đúng là học trò cứng có khác! Nhớ viết thư thăm thầy nghe Thao.

Ngân với tao vẫn vậy thôi, vẫn yêu nhau và vẫn lo sợ. Nghe nói ba Ngân bên Pháp đang chạy vạy ráo riết, gia đình Ngân sẽ qua đó trong vòng vài tháng nữa

thôi. Thời gian còn lại quá ít ỏi, nên tao phải cố tiết kiệm từng phút, từng giờ để đến với Ngân và phải luôn luôn làm mặt "tĩnh" dù trong bụng cứ rối bòng bong. Không có mày, nhiều lúc tao điều đứng vì không còn ai làm "sứ giả hoà bình" chịu dàn hoà mỗi lúc hai đứa giận nhau. Nhưng rồi cũng đến lúc đâu còn ai thêm giận tao nữa, đến lúc đó, tao cũng sẽ "mô côi" như mày, như con Quỳnh vậy, hả Thao?

Lúc này mày khoẻ và lên cân đều đều chứ? Tao vẫn vậy, chẳng có gì đặc biệt cả, nếu khác trước, chắc chỉ gầy và già đi thôi. Ba mẹ mày mạnh khoẻ, tao vẫn thường ghé qua thăm hai bác. Con Uyên, thằng Sơn nhớ mày lắm. Tụi nó ngoan và chăm học, y hệt mày... hồi nhỏ!

Thao ơi, bây giờ mày đang làm gì vậy? Đang ngồi nghe giảng bài trong lớp, đang cặm cụi tìm tài liệu trong thư viện, hay lại đang ngồi nhớ đến Sài Gòn, đến người thân? Quanh tao, mọi người đều đã ngủ cả, trời mưa dầm dề, mấy hôm nay cứ u ám cả ngày như đang bão rớt. Mày biết không, có những lúc tao đi qua một con đường hay bước vào một quán chè, một quán cà phê quen thuộc, bỗng chợt nghĩ đến mày, đã có lần cùng tao góp mặt ở chỗ đó, kể cho tao nghe một mẩu chuyện nhỏ, bình phẩm cái này, chê bai cái nọ, tâm sự

lắm cảm, linh tinh ... tao lại nhớ mày thật nhiều, nhớ lắm, Thao à! Có những buổi chiều không giờ dạy thêm, tao lang thang khắp trung tâm thành phố, đi mà chẳng biết đi đâu, chẳng thiết mua sắm gì. Chắc lúc đó, trông tao không giống ai cả, và thiên hạ có thể sẽ tưởng tao là một thằng khùng hay một thằng thất tình chán đời nào đó. Ừ, mà tình bạn, cũng là một thứ đáng quý, đáng trân trọng lắm chứ, phải không Thao? Làm sao mà không buồn khi mất nó, khi thiếu vắng nó được. Đọc thư, tao biết mày cũng đang buồn lắm, tâm hồn mày khó có thể hợp được với cái xã hội quay cuồng vội vã nơi mày đang sống, và mày lại một thân một mình, không gia đình, bè bạn, người yêu ... Có lẽ tao với mày phải tự khuyên mình và khuyên nhau cố gắng vượt qua tất cả, vì tụi mình vẫn còn trước mặt con đường dài của cuộc sống, còn tuổi trẻ và tương lai. Tương lai của mày, hãy cố nắm lấy và vươn lên, còn của tao - ít nhất là trong lúc này - chỉ đáng cười mỉa và lắc đầu.

Tao vẫn tập đàn đều. Những buổi tối, như hôm nay, mưa và buồn, tao cứ muốn ôm mãi cây *guitare* trong lòng. Những nốt nhạc như chảy ra theo ngón tay bấm phím, bài đàn như tuôn ra từ nơi sâu kín nhất của tâm

hồn. Tao đàn, nhiều lúc quên mất cả thời gian, quên mất cơn buồn ngủ, quên hết! Mày vẫn còn thích bài "Come back to Sorrento" chứ? Mỗi lúc đàn lại bài đó, tao lại nhớ đến những lúc mày ngồi bên tao, hút thuốc, nghe đàn và đôi khi hát theo nho nhỏ. Tao cứ mong mày sẽ về với tao, dù chỉ trong giấc ngủ chập chờn, và một ngày nào đó, thật gần, mày bằng xương bằng thịt sẽ "trở về mái nhà xưa", trở về với Việt Nam, với Sài Gòn, với mọi người. Lúc ấy, tao sẽ dang rộng hai tay để đón mày, để nhìn mày, để cười và khóc... Chắc mày cũng chờ đợi cái ngày đó phải không Thao, và có thể, mày còn mong nó đến hơn tao gấp bao nhiêu lần nữa, đúng không Thao?

Thư viết dài quá rồi, tao ngừng ở đây. Đã hơn nửa đêm, cơn mưa chưa dứt, tao cũng chưa thấy buồn ngủ, nhưng vẫn phải đi nằm để lấy sức ngày mai còn làm việc. Tao tắt đèn đây. Chúc mày ngủ ngon, Thao.

Thân,

Tú

Sài Gòn, 21.11.19..

Thao thân,

Trước tiên, phải xin lỗi ngay vì mấy tháng nay không viết thư cho mày. Thông cảm nghe! Không nói ra, chắc mày cũng hiểu vì sao rồi chứ hả, mày vẫn tự nhận là luôn

đoán trúng phúc ý nghĩ của tao mà! Chủ Nhật vừa rồi về nhà, thấy có thư mầy trên bàn, tao mới sực nhớ là quên chưa trả lời thư trước, nhận được cách đây cũng hơn 2 tháng. Nhưng con Quỳnh thì chắc viết cho mầy đều, phải không, nên hy vọng mầy cũng biết được kha khá tin tức ở nhà mấy tháng qua.

Con Quỳnh rớt đại học rồi, nó khóc suốt 2 ngày đó mầy. Tao có nhờ người quen xem điểm, biết nó đậu, nhưng lý lịch gia đình tao đen quá, nên điểm phải tăng thêm, rớt cuộc, con nhỏ đủ điểm thi nhưng thiếu điểm lý lịch nên bị rớt. Phải giấu mẹ tao và nó, biết chỉ thêm buồn, thêm ức. Tội nghiệp con nhỏ, vẫn đang ôn bài để chuẩn bị thi lại năm sau. Nó vẫn hy vọng, tao thì không muốn nó mất niềm tin, nên cứ phải tiếp tục giấu...

Ngân sang Pháp đã 3 tháng nay, vẫn viết thư cho tao thật đều, có tuần, nhận một lúc 3 bức thư, nên tao nghĩ, vẫn yêu tao. Nhưng Thao ơi, tao sợ cái thuyết tương đối lắm, sợ thời gian và sợ cả câu ngạn ngữ “Xa mặt, cách lòng”. Ngân chờ đợi tao được bao lâu, và chờ đợi để làm gì? Mày thấy đó, gia đình tao đâu có thân nhân để bảo lãnh như gia đình Ngân, lại càng không có tiền bạc, cây cối để ra đi như mày, biết dựa vào đâu mà dám mơ ngày gặp lại? Cao quá

tầm tay với của tao, viễn vông và vô vọng! Ngân đang thích ứng dần với cuộc sống mới, tao cũng đang phải vật lộn để làm quen với đất đai và con người ở vùng nông thôn ngoại thành này. Tội tao chỉ có thể kể lể, tâm sự với nhau qua những dòng chữ, và thỉnh thoảng, gặp gỡ nhau trong những giấc mơ ngắn ngủi, để khi tỉnh dậy, lại ngẩn ngơ. Không biết Ngân thế nào, chứ tao, chỉ một viên ô mai, một cơn mưa bóng mây... cũng đủ để tao nhớ đến Ngân, đến tình yêu của hai đứa. Nhiều lúc, tao tìm đủ mọi cách để tập quên, nhưng những vật vô tri quanh tao hình như đều ẩn chứa một linh hồn trong suốt, và chúng cứ bắt tao phải soi gương vào kỷ niệm để mà buồn, mà nhớ, nhớ rồi lại buồn. Tao không biết cái vòng luẩn quẩn đó sẽ theo ám ảnh tao cho đến khi nào mới dứt nữa, Thao.

Tao đi dạy được gần 2 tháng rồi đó. Bị bổ nhiệm về cái vùng khỉ ho cò gáy này, tao chưa biết sẽ dùng thời gian rảnh rỗi để làm gì nữa, chứ cứ nhìn nó trôi phí đi thì tiếc quá! Buổi sáng, tao với một tên nữa, Khải, chèo xuồng đến phân hiệu, cách trường hơn 2 cây số. Phân hiệu của tụi tao chỉ đúng có 2 lớp, mái lợp tranh, trống hộc trống hoác, nằm chơ vơ giữa đồng, với lều tèo khoảng 30 học sinh. Tụi tao tha

hồ làm vua, muốn dạy thì dạy, muốn nghỉ cứ nghỉ. Nói vậy, chứ nhìn đến học sinh, ai lại nỡ làm vậy! Học sinh của tao nghèo và chơ chắt lắm mầy, khác hẳn trẻ con Sài Gòn. Lúc mới về dạy học, thấy tụi nó đi chân đất, tao bắt phải mang dép. Tụi nó cũng cố cày cục xin tiền mua, rồi vẫn đi chân đất trên mấy bờ ruộng, một tay cầm tập vở, bình mực, một tay xách đôi dép, tới lớp, mới len lén xỏ vào chân, vì một mặt sợ thầy, mặt khác, lại sợ làm... mòn dép! Nhìn cảnh ấy, tao vừa buồn cười, vừa thương tụi nó. Mầy biết không, hôm qua 20 tháng 11, ngày nhà giáo, tụi nó khệ nệ bưng đến nào chục trái cây, nào rổ trứng vịt, với hàng ôm hoa sen, hoa súng, hoa râm bụt... Những món quà, những bông hoa cũng đơn sơ, mộc mạc như tâm hồn tụi nó vậy. Tao cảm động đến nghẹn lời và hiểu rằng nghề giáo viên bán cháo phở, tuy bạc bẽo, nhưng vẫn có những giây phút quý báu mà không nghề nào khác có thể có được. Nhiều khi tao không nghĩ mình là thầy nữa, mà là một người anh lớn của 18 đứa em nhỏ ngây thơ, chậm hiểu, nhưng hiếu học và biết vâng lời. Có đứa đến lớp ngồi khóc suốt buổi vì ba má bắt nghỉ học ở nhà chăn vịt, làm ruộng, tao phải đến tận nơi, nói tới nói lui chỉ để xin một điều bình

thường mà nhiều đứa trẻ khác xem như gánh nặng, như hình phạt: tiếp tục bài luận văn, con tính đó, bản đồ địa lý, trang lịch sử... Học trò nhà nghèo thường hiếu học, đúng không mầy? Buổi chiều, tao chấm bài, soạn giáo án, tập đàn hoặc đọc sách, tắm giặt, cơm nước xong là trời đã xâm xẩm tối. Cả phòng chỉ vẩn có một ngọn đèn ụt nhỏ xíu để tiết kiệm dầu. Lúc đó, tụi tao chỉ còn biết chui vào mừng tán dóc, vì muỗi ở đây cũng thuộc loại “kêu như sáo thổi”, chán rồi ngủ quên. Một ngày trôi qua như vậy, và, ngày nào cũng như ngày nấy. Tụi tao thiếu thốn đủ mọi thứ của thành phố, từ người thân, TV, *ciné*, báo chí đến ly cà phê, que kem, cục nước đá, thậm chí nước để tắm giặt, nấu nướng đôi khi cũng thiếu. Kinh rạch quanh đây như mạng nhện, nhưng chỉ rất một nòi nước lợ, vì vậy, đứa nào cũng ngong ngóng sáng thứ Bảy về Sài Gòn, để rồi chiều Chủ Nhật ra bến Bạch Đằng đón đò lên đây với một lô chuyện làm quà kể cho nhau nghe suốt 5 ngày còn lại trong tuần. Cho nên tụi tao dễ thân và thông cảm với nhau lắm, có khi còn hiểu nhau hơn anh em trong nhà nữa. Đứa nào cũng biết bạn mình có những niềm vui, nỗi buồn nào, thương ai, nhớ ai, thù cái gì, ghét cái gì và biết giúp đỡ nhau khi ốm đau, thiếu

thốn. Nói vậy chứ, thỉnh thoảng vẫn có cái cọ, so bì, giận dỗi - con người mà - nhưng những đứa còn lại tự động đứng ra dàn hoà, khuyên bên này một tí, bên kia một chút, rồi đầu cũng vào đó... Nếu cuộc sống chỉ có khó khăn vật chất và thoải mái tinh thần như vậy, tao chấp nhận được, đang này, mỗi lần về nhà, thấy mẹ tao vừa buôn bán vừa phải chạy đôn chạy đáo mượn tiền mua thuốc gửi ra Bắc cho bố bị đau dạ dày nặng, con Quỳnh vừa lo cơm nước vừa ôm cuốn sách học gạo thi với mấy đôi dép đan, trong khi tao, đã không kiếm được tiền dạy thêm như hồi trước, lại thỉnh thoảng phải ngửa tay xin mẹ, vì tiền lương có tằn tiện cách mấy cũng chỉ đủ tiêu trong vòng 3 tuần lễ. Tao đã làm quen được phần nào với cuộc sống xa gia đình, xa thành phố, với tiếng mưa sà sạt trên mái tranh thay vì bồm bộp trên lớp tôn ở nhà, với tiếng gió đả rập hàng vạn lá lúa xào xạc nức náy nhau thay cho cái vẫy mình nặng nhọc của cây me trước cửa, với tiếng ễnh ương kêu khuya thế chỗ khúc giao hưởng trong *radio* ông cụ nhà hàng xóm thường vắn mỗi tối, với cả những đêm không ngủ vì mưa dột ướt chỗ nằm ... nhưng không thể nào tao quen được với cái ý nghĩ mình phải làm một con vật ký sinh sống bám vào gia đình,

không thể nào tao quen được đôi mắt buồn buồn và tiếng thở dài cố nén của mẹ mỗi chiều Chủ Nhật khi xách túi ra khỏi nhà để lên đây. Tao cứ tự dằn vặt mình vì không biết rồi đây sẽ phải nghĩ gì, làm gì. Có lúc tao nổi loạn, tao phát khùng, tao muốn hét thật to, tao muốn xé, muốn đập, muốn hất tung những gì nắm trong tay, thấy được trước mắt, những gì trời buộc tao vào cuộc sống tù túng này. Có lúc tao hút thuốc rồi lại ngồi vờ vẩn đốt từng que diêm, nhìn ánh lửa sáng loè lên rồi tàn lụi đi trong chớp mắt, cho đến khi hộp diêm trống rỗng. Nhìn những xác đen nằm còng queo, vương vãi quanh chân, nhiều khi tao nghĩ đến thân phận mình. Người ta cứ hô hào “Tất cả vì học sinh thân yêu”, ừ, đúng đấy, không cần nói, tự tao thấy trách nhiệm của một giáo viên phải là như vậy, nhưng ai sẽ vì bố tao còn chưa biết ngày về, vì mẹ tao đâu đã bạc mà vẫn còn tất tả ngược xuôi, vì con Quỳnh chân chưa bước vào đời mà đã nếm mùi thua thiệt, vì cả cái thằng tao này, gọi là có việc, có lương hăn hoi, vẫn chưa tìm được điểm sáng nào trong tương lai mịt mù phía trước...

Thằng Đức mới viết cho tao, báo đã nhận được thư mày kèm chung với thư tao gửi. Nó kể: đơn vị ở gần một cái hồ thủy lợi, mùa mưa, dân đóng

cửa đập, nước tràn vào doanh trại, nên nó nằm ngủ cách mặt nước có 3 tấc, một hôm, đang đêm, cửa mình lặn tòm xuống, được uống nước sinh một châu no bụng. Nó cũng khoe là mới lên thêm một ký nữa, mặc dù ăn cơm chỉ toàn với rau muống và nước chấm “đại dương” hoặc thỉnh thoảng có thêm chút canh “bát tiên quá hải”! Mày thắc mắc hả: nước muối với 8 con tôm khô! Có lúc, tao muốn được như nó, làm việc, tẻu và ít nghĩ ngợi, để dòng đời cuốn đưa, muốn đẩy đến đâu thì đến, chấp nhận tất cả... Nhưng có một thứ gì đó trong tao lúc nào cũng cản lại, lúc nào cũng thôi thúc trí óc tao phải suy nghĩ, so sánh, phải biện giải, phân tích những sự việc đang xảy ra quanh đây, cứ bắt tao phải khổ sở với những bài toán không lời giải đáp...

Còn mày thì sao? Vẫn đi học, đi làm thêm, chơi thể thao? Tao nghĩ mày đã bắt đầu hoà nhập vào với cuộc sống mới rồi đó Thao. 2 năm rồi còn gì, thời gian trôi nhanh quá! 2 năm, với mày, với tao, có biết bao thay đổi. Mày như dòng sông đổ ra biển, càng đi xa, càng thấy nhiều, càng lớn rộng. Còn tao cứ mãi quẩn quanh bên mặt ao tù nhỏ cạn, mỗi ngày một chật hẹp, đen đúa thêm. Mày đi, thằng Đức đi, Ngân đi, tao cứ phải ở lại để làm người đưa tiễn, để thấy

mất dần từng phần xác, phần hồn yêu quý. Một hôm, đọc Nguyên Sa, tao nổi da gà vì thấy tâm trạng mình được nhà thơ viết ra đúng hệt từ bao nhiêu năm trước:

Sao người không là một con đường

Sao tôi không là một ga nhỏ

Mà cũng có những giờ gặp gỡ

Cũng có những giờ chia tan?

Mày có tin rằng hợp rồi sẽ tan không? Mày có tin vào số phận không Thao? Tao không muốn tin, tao cố chống lại, nhưng rồi đôi khi, tao cảm thấy bất lực, tao cảm thấy mình nhỏ nhoi, yếu đuối, nhu nhược quá, không điều khiển nổi chính bản thân mình nữa là tính đến những chuyện cao xa, lấp biển vá trời. Nhiều đêm khó ngủ, tao cứ tự hỏi có phải tao là một thằng bất tài, vô dụng, chỉ biết mơ mộng và nghĩ ngợi bâng quơ, hay tao là một kẻ quá nhiều tham vọng nhưng lại quá ít mưu trí? Cứ hỏi và cứ mãi tìm câu trả lời...

Đọc lại thư, thấy tao viết hơi điên, kệ, mong mày hiểu được những gì tao nghĩ. Đừng chờ thư, khi tiện, tao sẽ viết. Không quên mày đâu, lúc nào mày cũng là thằng bạn thân hiểu tao nhiều nhất mà, phải không Thao?

TÚ

CN - THIAIS 03.2024

Tại sao khách hàng phải luôn chịu thiệt?

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Trong cuốn Truyện Cổ Nước Nam (Quyển Thượng) của cụ Ôn Như Nguyễn Văn Ngọc chép truyện Cái Cân Thủy Ngân như sau:

“Xưa có một nhà làm nghề buôn bán, âm mưu chế ra 1 cái cân rỗng, trong đồ thủy ngân, hai đầu bịt đồng, không ai biết. Khi cân hàng bán cho người ta thì dốc cân cân vào đằng móc. Khi cân hàng mua của ai thì lại dốc cân cân vào đằng quả. Như vậy 1 cái cân vừa nặng, vừa nhẹ được, và bao giờ phần lợi cũng về mình. Vì buôn bán điên đảo như thế, mà không bao lâu nhà ấy trở nên giàu có. Trời cho, lại sinh ra 2 đứa con trai mặt mũi khôi ngô, học hành thông thạo. Thiên hạ ai nấy đều khen là nhà có đại hồng phúc.

Một hôm, hai vợ chồng ngồi

bàn với nhau rằng: “Nhà ta bây giờ đã giàu có hơn người nhiều, lại sanh 2 đứa con khôn ngoan, giỏi giang. “Một mặt người bằng mười mặt của,” thôi thì bây giờ ta đem phá bỏ cái cân điên đảo kia đi, để dành cái đức lại cho con về sau.”

Bàn xong hai vợ chồng thuận tình sửa cái lễ sám hối trên thì cúng Phật, dưới thì cúng ông bà, ông vải. Rồi đem cái cân ra chẻ. Thì khi chẻ ra, ghê thay, thấy trong cân cân có đọng một cục máu đỏ hơn hồng. Từ đó, hai vợ chồng bảo nhau ăn ở tu nhân tích đức, tránh điều dữ, làm điều lành.

Nhưng cách đó vài năm, bỗng 1 hôm một đứa con lăn ra chết, và không bao lâu, đứa kia cũng lăn ra chết nốt. Hai vợ chồng kêu gào khóc lóc, rất là thảm thiết nghĩ rằng mình đã có bụng cải

ác vì thiện mà Trời không chứng quả. Hai vợ chồng rầu rĩ khổ sở, cứ ngồi than dài thở vắn trong mấy tháng trời, không buồn động đến việc gì nữa.

Một đêm, hai vợ chồng nằm mơ thấy có ông Bụt đến bảo rằng: “Vợ chồng mày hãy nên lo toan làm ăn tu tỉnh lại. Chớ vội ngồi vậy mà trách Trời không có mắt. Trời thương chúng mày lắm đó! Trước Trời thấy chúng mày buôn bán lọc lừa, Trời đã sai 2 con quỷ xuống đầu thai làm con để phá tan cho hết những của phi nghĩa chúng mày chất bóp nhặt nhanh bao nhiêu năm. May mà chúng mày sớm biết hối hận, cải tà quy chánh, tránh dữ làm lành, Trời mới sai bắt 2 con quỷ ấy về. Đừng thương tiếc chúng nó làm chi nữa. Chúng mày cứ ăn ở ngay

lành rồi Trời lại đền cho 2 đứa con khác để ngày sau mà nhờ.”

Hai vợ chồng biết thế, không thương khóc con nữa, lại lo làm ăn như cũ, và lúc nào cũng tâm tâm niệm niệm cố gắng làm bao nhiêu điều từ thiện, phúc đức. Quả nhiên, sau lại sinh được 2 đứa con trai khác. 2 đứa cùng hiền lành tử tế, văn hay chữ tốt và sau lớn lên, làm cho cha mẹ được vẻ vang vui sướng về cái cảnh già.”

Truyện có tính giáo dục, răn dạy người nghe sống ở đời làm ăn cần phải ngay thẳng, thật thà, đừng ăn gian, gạt gẫm người khác thu lợi bất chính.

Tuy nhiên, thực tế “Buôn gian bán lận” thường xuyên xảy ra, nên không lạ gì người xưa tuy đúc rút kinh nghiệm “Phi thương bất phú” nhưng vẫn không coi trọng người làm nghề thương mại, xếp thương mại ở hàng cuối các nghề trong xã hội.

Thập niên 80 (trên ti-vi thì luôn nói là “thời kỳ quá độ,” dân thì nói là “thời kỳ quá khổ,”) ở Việt Nam đi chợ mua một ký lô, đem về nhà cân lại còn 900 gram thì coi như người bán đã “nhân đạo,” “má chém” phải “chém” một ký lô còn 800 gram, mua một ký gạo (4 lon sữa bò) về đóng lại thấy có 3 lon rưỡi. Nếu người

mua phần nà người bán cân thiếu, người bán trở trên lớn tiếng: “Mua giá đó mà đòi cân đủ hả? Muốn rẻ mà muốn cân đủ thì lên ti-vi mua chó ở đây không có bán.”

Tuần rồi, có cậu trai trẻ kia lên mạng xã hội phần nàn tiệm bán bánh cuốn (ở Little Sài Gòn, Quận Cam) bán hộp bánh cuốn 2 lbs (32 oz or 907 gram) về nhà cậu cân lại thấy hộp bánh có 850 gram.

Tôi thật ngạc nhiên khi thấy “trận mưa đá” tới tấp ném cậu trẻ dăm phần nàn tiệm bánh cuốn cân thiếu. Nào là “*Có 3 oz bộ nhiều lắm sao mà cũng đem lên mạng nói.*” Trời, 3 oz là 85 gram, bằng 9.3% giá trị hộp bánh, bằng 3 bịch bột rau câu Thailand (mỗi bịch 25 gram,) sao lại không nhiều? Một bà nói “*Nếu bạn đi chợ mua thịt heo xay coi người ta bóc có chính xác mỗi bịch 1 lb hay không mà tính kỹ quá. Có chút xíu mà so đo thì đi chợ bị rút tiền cũng vậy hà.*” Bà này chắc chưa từng đi chợ mua thịt heo xay nên không biết rằng người bán thịt heo cân và tính tiền chính xác trên trọng lượng gói thịt, dư thì tính thêm tiền mà ít hơn thì khách được tính giảm tiền. Các chợ không bao giờ lấy dư 1 xu tiền của khách hàng, trừ phi thỉnh thoảng người cashier có sự nhầm lẫn bấm 2 lần. Tôi đã nhiều lần vô chợ Việt Nam mua 2 trái chanh xanh,

3 trái cà chua, hoặc vài trái chuối xiêm xanh, thì cashier chợ vẫn cân và máy tính tự động cho ra số tiền đúng số cân, không bao giờ có chuyện tôi mua ít hơn 1 lb mà cashier vẫn bắt buộc tôi trả tiền ở đơn vị tính nhỏ nhất là 1 lb.

Lại có người khác nói “*Người ta đang bán hàng mà ai rảnh đâu lấy kéo cắt cho đủ 2 lbs nếu có người đang chờ phía sau?*” Ừ, thì không có thời gian cân đúng 2 lbs cho khách thì tính tiền bớt lại giống như chợ bán thịt heo xay vậy đó, chớ sao lại bắt khách hàng phải trả số tiền mà khách không hề được nhận hàng?

Tóm lại, phần lớn ý kiến đều muốn vị khách trẻ kia “không được phần nàn,” nhưng phải trả đủ tiền mà bị cân thiếu bánh cuốn, nếu phần nàn là bị rửa “rớt mất tiền,” “keo kiệt, bủn xỉn,” giống y như vụ bị người khác lái xe phạm luật gây tai nạn mà đòi nạn nhân phải “bỏ qua” như tôi đã kể trong một bài viết trước đây vậy. Một số ít ý kiến phản biện bên vực cậu khách hàng vậy chớ chủ tiệm bánh cuốn có bao giờ chịu cho khách hàng trả thiếu 10 cents hay không? Cân thiếu một người khách thì không bao nhiêu, nhưng từ sáng tới chiều bán cho 100 khách thì cộng lại chủ tiệm thu lợi bất chính bao nhiêu? Rồi một tháng là bao nhiêu, một năm, hoặc vài năm

thì chủ tiệm được lợi bao nhiêu?

Doanh gia thương mại Mỹ đề cao tính công bằng, sòng phẳng, rõ ràng: phẩm chất đó, trọng lượng/khối lượng đó, giá đó, đồng ý thì mua, không trả giá lời thôi, không quảng cáo sai sự thật về hàng hóa. Họ tự tin phẩm chất sản phẩm của họ đến mức sẵn sàng cho khách trả lại hàng hóa đã mua một cách dễ dàng, khách làm mất receipt vẫn trả được hàng, không phải như phần lớn các tiệm buôn chủ Việt luôn in chữ “NO RETURN” bự to bở trên receipt.

Người gốc Hoa ở quê tôi có cách lấy lòng khách rất đơn giản mà rất hiệu nghiệm. Bất kỳ họ bán món ăn gì, trừ phi là đã đóng gói sẵn, còn lại thì sau khi họ múc món đó ra gói đưa cho khách, người mua vừa giơ tay nhận thì họ kéo trở về, lại nhón thêm vô một tí ti như ý muốn nói rằng: “*Ừa (tôi) quý lử lắm mới cho thêm đó*” Người mua nào mà không thích cái cử chỉ ấy, tôi bảo đảm với quý vị rằng lần sau muốn mua món ăn đó thì người mua sẽ nghĩ ngay tới chú chệt/thím xẩm bán hàng đó liền. Vài hột đậu phộng rang (phá xa,) vài miếng cam thảo vụn... không làm họ lỗ vốn, nhưng người mua sẽ “nộp tiền” cho họ dài lâu.

TPT

IAN BÙI
DALLAS, TX

Allen Performing Arts Center – còn gọi là “The PAC”, nằm trong khuôn viên trường trung học Allen High School. Nó được xây từ tiền thuế của cư dân qua hình thức công trái, nhằm mục đích phát triển giáo dục âm nhạc cho học khu Allen ISD. Là một trung tâm văn hoá của khu vực, nó tạo điều kiện cho người dân tiếp cận với các bộ môn nghệ thuật như nhạc, kịch, ballet, opera ... đồng thời giao lưu văn hoá với các cộng đồng thiểu số tại Dallas-Fort Worth qua những chương trình đặc biệt mang tên “Cultural Connections” do Allen Philharmonic đề xướng. ẢNH: ALLENPAC.ORG

Khánh thành năm 2011, thính đường có khoảng 1000 ghế dưới nhà và 500 ghế trên lầu. Thuộc sở hữu của học khu Allen ISD, đây là nơi các dàn nhạc học sinh của Allen thường xuyên trình diễn. Nhờ có đủ phương tiện tối tân để tổ chức các sự kiện lớn, Allen PAC và Allen High School từng được giao kèo tổ chức các cuộc thi âm nhạc ở vùng Bắc Texas với nhiều ngàn thí sinh và thầy cô giáo tham dự. Nó cũng hay được dàn đại hoà tấu Allen Philharmonic Orchestra thuê để tổ chức những buổi nhạc quy mô như “Dòng Chuyển Của Âm Thanh” vào ngày 6 tháng Tư sắp tới. ẢNH: ALLENPAC.ORG

Có thể khẳng định đây là lần đầu tiên một dàn giao hưởng chuyên nghiệp của người Mỹ đã đứng ra tổ chức một chương trình nhạc Việt. Allen Philharmonic là một tổ chức phi vụ lợi – họ làm nhạc với mục đích quảng bá văn hoá nghệ thuật chứ không phải thương mại. Vì vậy nên chương trình tuy rất đặc sắc, với sự góp mặt của nhiều nghệ sĩ gạo cội trong làng nhạc cổ điển, nhưng giá vé lại rất bình dân (\$28). Đây là một cơ duyên hiếm có và cơ hội ngàn năm một thuở cho chúng ta. Hy vọng đến ngày 6 tháng Tư Allen PAC sẽ được chào đón không ít người Việt vào cõi nhạc giao hưởng Tây Phương. ẢNH: ALLENPAC.ORG

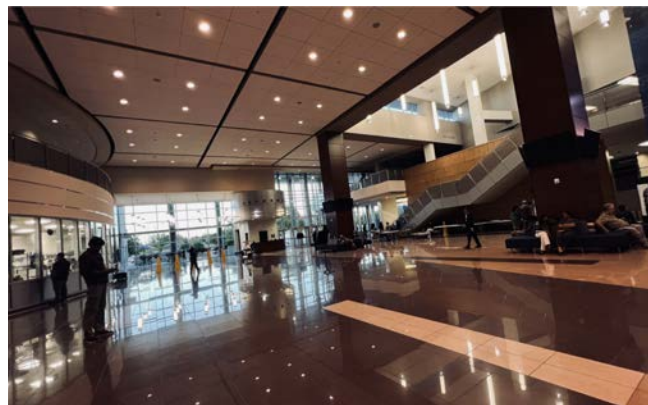

Thiết kế và kiến tạo một đêm nhạc tâm vóc theo đúng tiêu chuẩn Âu Mỹ không phải là chuyện dễ đối với người Việt ở hải ngoại. Thứ nhất cần tiền; thứ nhì cần nhạc; thứ ba cần người. Nay 3 yếu tố đó đã có thì có sao ta không nắm bắt cơ hội này để mở ra một cánh cửa, một hướng đi mới cho thế hệ tương lai? Chương trình được đặt tên là “Dòng Chuyển Cửa Âm Thanh” cũng vì vậy. Trong hình là dàn giao hưởng học sinh trong một vở nhạc kịch do ban Kịch Nghệ của Allen High School dàn dựng. Hầu hết các em này dù mai sau có thành kỹ sư, bác sĩ hay luật sư gì chẳng nữa đều sẽ nhớ kinh nghiệm quý giá này suốt đời. ẢNH: IANBUI/TRÉ

Dân rành football ở Mỹ, khi nghe tiếng Allen High School sẽ nghĩ ngay đến sân banh trung học trị giá 60 triệu đô và chàng quarterback Kyler Murray hiện chơi cho NFL. Nhưng ít ai biết Allen ISD còn đầu tư rất nhiều cho các bộ môn nghệ thuật. Allen High School được trao tặng danh hiệu Grammy Signature School chính vì chương trình giáo dục âm nhạc tại đây phẩm lượng cao; nhiều thầy cô từng thắng các giải thưởng cao quý của Texas cũng như trên toàn quốc. Với sự góp mặt của Sangeeta Kaur/Teresa Mai, người Việt đầu tiên đoạt giải Grammy, “Dòng Chuyển Cửa Âm Thanh” cũng không nằm ngoài mục đích khuyến khích phụ huynh Việt cho con em mình tham gia những lớp orchestra hay band để chúng có cơ hội học hỏi và hội nhập dễ dàng hơn vào dòng chủ lưu khi ra đời. ẢNH: IANBUI/TRÉ

Allen PAC chỉ là một phần trong kế hoạch đầu tư cho học sinh của Allen. Khi đến đây quan khách cũng nên bỏ chút thì giờ xem lớp học nấu ăn của trường (bên trái trong hình) với nhà bếp hiện đại, có giàn bếp lò không thua gì các nhà hàng hạng sang. Kế bên là TV Studio cho các em học truyền thông báo chí, được dàn dựng chẳng khác nào một đài TV chuyên nghiệp. Ngoài ra trên lầu (bên phải) còn là gallery cho học sinh triển lãm các tác phẩm nghệ thuật như tranh ảnh và điêu khắc. Sân đường rộng lớn này còn là nơi tổ chức dạ tiệc thường niên cho mấy trăm nhạc sinh. ẢNH: IANBUI/TRÊ

Một trong những nguyên tắc của nhạc giao hưởng (cũng như của nhạc kịch hay opera nói chung) là một khi âm nhạc bắt đầu, thính đường sẽ đóng cửa. Ai tới trễ sẽ phải đợi đến lúc nhạc tạm ngưng mới được cho vào. Làm vậy để không quấy rầy khán giả và nhạc sĩ, không gây ồn ào làm hỏng không gian âm thanh, ảnh hưởng việc thu âm. Nguyên tắc thứ nhì là tuyệt đối không được mang đồ ăn thức uống vào thính đường. Những chương trình dài như “Đồng Chuyển” sẽ có 15 phút nghỉ ở giữa, nhưng Allen PAC không bán đồ ăn đồ uống. Và quan trọng hơn hết là không được chụp hình, quay phim. Ngoài việc làm phiền người xung quanh, nó còn vi phạm tác quyền của nhà hát và của nhạc sĩ. ẢNH: IANBUI/TRÊ

Cách dễ nhất để đến Allen PAC từ hướng Nam (như Garland, Richardson) là dùng xa lộ 75 North, exit ra đường McDermott xong rẽ phải, chạy đến N. Greenville thì quẹo trái lên hướng Bắc. Thính đường nằm ngay bìa phía Đông Nam của trường (chữ Allen High School trên bản đồ). Bãi đậu xe đối diện rất rộng rãi, nhưng đi bộ có thể mất 5-7 phút. Bà con nhớ đến sớm để đủ thì giờ vào đúng ghế của mình. Phần mở đầu lúc 7:30 rất độc đáo, chớ nên bỏ lỡ. Sân đây cũng xin đề nghị quý bà quý cô diện áo dài vào cho thật đẹp nhé!

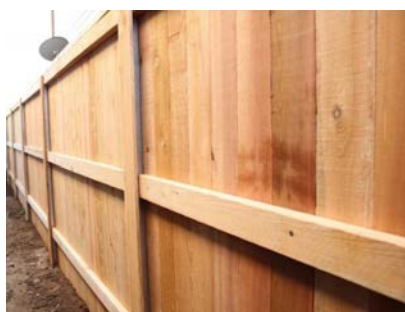
Muốn đặt vé, xin vào website allenphilharmonic.org hoặc scan QR code này:

Hàng rào gỗ nào tốt nhất

HOÀNG HƯƠNG

Khi mua vật liệu làm hàng rào, điều quan trọng là bạn cần chọn loại gỗ thích hợp. Các loại gỗ thường dùng cho hàng rào là gỗ đỏ (redwood), gỗ tuyết tùng (cedar), gỗ thông đã qua xử lý áp lực (pressure-treated pine) và gỗ sồi trắng (white oak).

■ **Gỗ đỏ (redwood)** là loại gỗ bền, chống ẩm, có tuổi thọ khoảng 20 năm. Loại gỗ này có màu đỏ đẹp và vân gỗ tự nhiên khi dùng stain hay transparent sealant để phủ bên ngoài.

■ **Gỗ tuyết tùng (cedar)** là lựa chọn mắc tiền hơn, nhưng có khả năng chống mối mọt và thời tiết tốt hơn hầu hết các loại gỗ khác. Khi sơn hoặc che phủ với stain hoặc sealant, hàng rào được làm từ gỗ cedar có tuổi thọ trên 20 năm.

■ **Gỗ thông đã qua xử lý áp lực (pressure-treated pine)**. Là lựa chọn tương đối rẻ tiền nhưng có thể dùng được gần hai thập kỷ khi được bảo trì đúng cách. Mặc dù không bắt mắt bằng các loại gỗ khác, nhưng hàng rào xây bằng loại gỗ này vẫn có thể trông đẹp hơn khi được sơn hoặc nhuộm màu phù hợp.

■ **Gỗ sồi trắng (white oak)**. Sồi trắng là loại gỗ có tuổi thọ cao, được ưa chuộng nhờ hình thức đẹp mắt. Loại gỗ này có khả năng chống mục nát và hư hại do ánh nắng trong 15 đến 20 năm. Tuy nhiên, vẫn nên sơn hoặc nhuộm kín để bảo vệ gỗ khỏi nứt, mục và mối mọt.

DALLAS Sự Kiện

A TRIBUTE TO WHITNEY HOUSTON

1/4. Trình diễn nhạc để kỷ niệm Whitney Houston, một trong những nữ ca sĩ được ưa chuộng nhất trong 3 thập niên trước

Địa điểm: Majestic Theater, 1925 Elm St, Dallas TX 75201.
Điện thoại: 214-670-2803.
Giá vé: \$30 tới \$118.

DISNEY ON ICE

3/4 tới 7/4. Hội ngộ trên sân băng của các nhân vật truyền kỳ của Disney qua nhạc kịch trích dẫn từ các phim: Frozen2, Wish, Aladdin.

Địa điểm: Comerica Center, 2601 Avenue of the Stars, Frisco, TX 75034.
Giá vé: \$25-\$35.

CITY OF GARLAND MUSIC

5/4, 3/5 và 7/6 bắt đầu lúc 7PM. Trình diễn âm nhạc trong khu vực downtown mới xây dựng lại. Có nhiều nhà hàng chung quanh và khu vui chơi dành cho trẻ em.

Địa điểm: Downtown Garland, 117 N Glenbrook Dr, Garland TX 75040. **Giá vé:** miễn phí.

Đầm Môn, Đèo Cả, Vũng Rô & Hòn Nưa

Biển Đầm Môn

Đường ven biển Việt Nam luôn hấp dẫn du khách, không chỉ vì phong cảnh đẹp biển xanh, cát trắng... mà còn có những đoạn đường ngoạn mục mà đường qua đèo Cả, ranh giới giữa 2 tỉnh Phú Yên và Khánh Hòa là một ví dụ.

ĐÀO T. THANH TUYẾN
(bài và hình)
SÀI GÒN, VN

Hôm ấy, chúng tôi khởi hành từ Nha Trang đi về hướng Bắc, không định điểm cuối rồi sẽ quay về

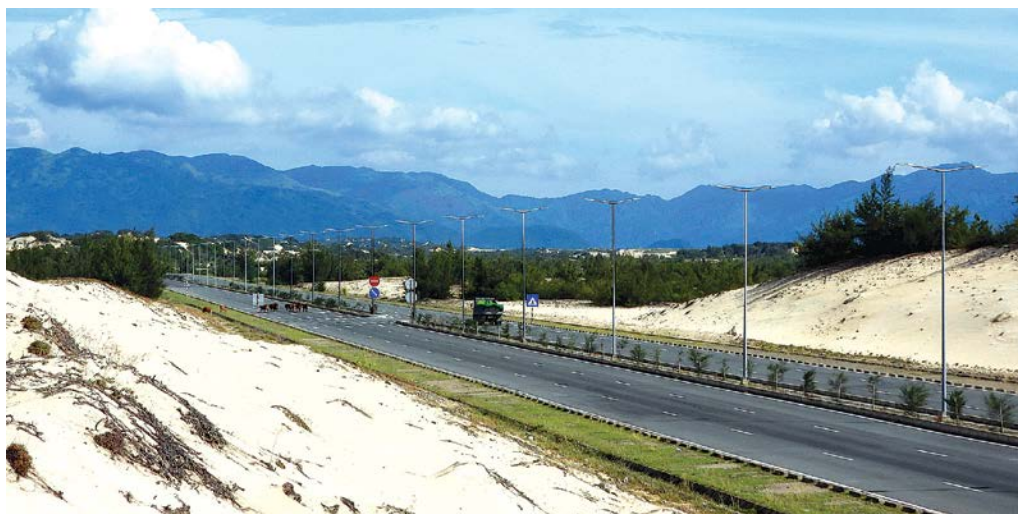
ở nơi nào, chỉ đề ra thời gian là đi về trong ngày.

Ăn sáng với món bún cá sữa ở Ninh Hòa, khá ngộ ngàng khi tô bún khá nhiều sữa và cá thật

ngon mà giá chỉ có 25 ngàn đồng.

Đầm Môn

Qua khu trung tâm thị tứ huyện Vạn Ninh đã

Đường từ đèo Cổ Mã đến Đầm Môn

thấy biển thấp thoáng bên đường khi ẩn lúc hiện phía xa bên trong. Ruộng trải dài đến chân núi. Chúng tôi rẽ vào Đầm Môn từ chân đèo Cổ Mã, bức tranh biển hiện ra với trời, mây, nước, những đồi cát chạy dài ... khung cảnh bình yên, đẹp xao xuyến.

Con đường láng nhựa dẫn vào điểm cuối cùng là thôn Đầm Môn dài khoảng 19 cây số, một bên là biển và một bên là đồi cát trắng chập chùng nối tiếp. Qua những đoạn, cảm giác như con đường xẻ động cát làm đôi. Dương liễu lúp xúp trên đồi cùng những góc cua rất đẹp khiến phải dừng xe ghi lại vài tấm ảnh kỷ niệm.

Qua một vùng biển vắng, nước trong xanh êm ả, sóng chỉ chạm nhẹ vào bờ, chúng tôi ghé xuống. Chỉ có nhóm chúng tôi lội nước, lội nắng và đùa vui như trẻ thơ.

Tô bún cá sữa ở Ninh Hòa

Và, xuống đến Đầm Môn thì tôi thật sự ngỡ ngàng với sự thay đổi so với Đầm Môn em ả hơn 20 năm trước, chưa có đường láng nhựa về tận nơi, khi ấy Đầm Môn gần như bị cô lập với đất liền khi muốn đến đây phải đi ghe từ bến đò Vạn Giã.

Hàng dài những chiếc xe đông lạnh biển số Phú Yên xếp hàng vào cảng chờ lấy cá. Phía xa, cano đưa khách du lịch ra các đảo như Hòn Ông, Hòn Lớn, Diệp Sơn, bãi biển Xuân Đưng ... Những chiếc cầu cầu bện rện

trên công trường cho công việc mở rộng Đầm Môn.

Đường đèo Cả

Rời Đầm Môn, chúng tôi không qua hầm đèo Cả mà đi theo đường đèo. Tôi đã qua lại đèo Cả không biết bao nhiêu lần từ thời còn tỉnh Phú Khánh (Phú Yên và Khánh Hòa). Quen thuộc vậy mà lần nào cũng thấy đèo Cả đẹp, quyến rũ. Lại có cơ hội để nhớ về những sự kiện lịch sử nơi này.

Từng là ranh giới Đại Việt - Chiêm Thành

những năm 1471-1653. Xung đột xảy ra triển miên tại đây. Năm 1653, Cai cơ Hùng Lộc Hầu vâng lệnh chúa Nguyễn Phúc Tần mang quân vượt qua đèo Hồ Dương, núi Thạch Bi mở rộng lãnh thổ về phía Nam. Là cột mốc hình thành nên tỉnh Khánh Hòa bây giờ.

Đèo Cả dài 12km, cao 333m cắt ngang qua dãy núi Đại Lãnh. Đỉnh đèo nằm ở thôn Vũng Rô, là một trong những ngọn đèo lớn và hiểm trở ở miền Trung.

Tên Đèo Cả được gọi từ khi người Pháp mở Quốc lộ 1, trước đó đường mòn Bắc - Nam men theo phía tây dãy núi Đại Lãnh. Còn có tên gọi dân dã là đèo Cự Kịch do khi mới mở đèo chỉ trải lớp đá, đi lại gập ghềnh. Đèo có 98 vòng cua hẹp gấp khúc lên xuống, trên bản đồ ghi là Col Babonneau. Một điều lý thú, tuyến đường sắt Bắc - Nam có khoảng 27 hầm đường

Từ trên đèo Cả nhìn xuống Vũng Rô

sắt và hầm đèo Cả (hầm Babonneau) là hầm dài nhất 1.2km.

Ngồi chờ xe lửa qua hầm để chụp hình cũng là một cái thú khi đi đường đèo Cả.

Từ trên đèo Cả nhìn xuống biển chỗ nào cũng đẹp. Trước mặt chúng tôi là Hòn Nứa. Một đảo nhỏ, có hình dáng khá độc đáo, như một con vật nằm im dưới biển tùy theo góc nhìn và trí tưởng tượng, là nổi ao ước được khám phá của bao người. Với chúng tôi khi ấy, cũng chỉ là mơ ước.

Một điểm chụp hình đẹp nữa là nhìn xuống Vũng Rô. Bè lồng và tàu thuyền chi chít trên mặt biển làm nên những bức ảnh sống động. Nhìn lên là núi Đá Bia. Bức tranh núi rừng, biển trời thật đẹp!

Hòn Nứa

Dự định ban đầu của

Xe lửa vào hầm đèo Cả

chúng tôi là chỉ xuống Vũng Rô ăn trưa rồi sẽ đi tiếp ra Phú Yên. Thế nhưng khi ngồi trên một nhà hàng bè nổi, nhìn ra Hòn Nứa thấy hấp dẫn quá, gọi thêm ý muốn phiêu lưu, chúng tôi quyết định ra đảo.

Sau bữa cơm trưa, chúng tôi thuê 1 chiếc tàu với giá 800 ngàn đồng (có thể chở được 10 người). Biển êm, tốc độ tàu chạy vừa

phải đủ thông thả ngắm cảnh biển nên chúng tôi đã có một chuyến “hải hành” tuyệt vời!

Trước tiên là cảm nhận cảnh biển. Bạn sẽ thấy những nhà lồng bè trên biển san sát nhau. Những chậu hoa trước nhà, những chú cún đứng nhìn chiếc tàu đi qua rất dễ thương. Ca nô, ghe, thuyền thúng qua lại. Bức tranh biển vừa sinh động lại bình

yên. Càng đi càng thấy biển đẹp. Nhìn lên, dãy núi Đại Lãnh chạy dài trùng điệp, đường đèo Cả ngoằn ngoèo lưng chừng núi. Chân núi là đường viên đá tảng như cái nền “bê tông” khổng lồ vững chãi mà tạo hóa làm cho.

Nhìn lên núi Đá Bia lại có dịp kể nhau nghe chuyện lịch sử.

Núi Đá Bia tên chữ là Thạch Bi Sơn, còn gọi là Núi Ông, ngọn núi cao nhất trong dãy núi Đại Lãnh. Có một tảng đá bia cao khoảng 80m trên đỉnh núi, là dấu hiệu nhận biết bắt đầu vào địa phận Phú Yên nếu đi từ Nam ra Bắc. Chuyện chép lại, vào năm 1471, vua Lê Thánh Tông tổ chức cuộc hành quân vượt qua núi. Đến chân núi Đá Bia, ông cho quân lính lên núi khắc chữ trên đỉnh, như một cách đánh dấu lãnh thổ biên giới của Đại Việt.

Tàu chạy một vòng

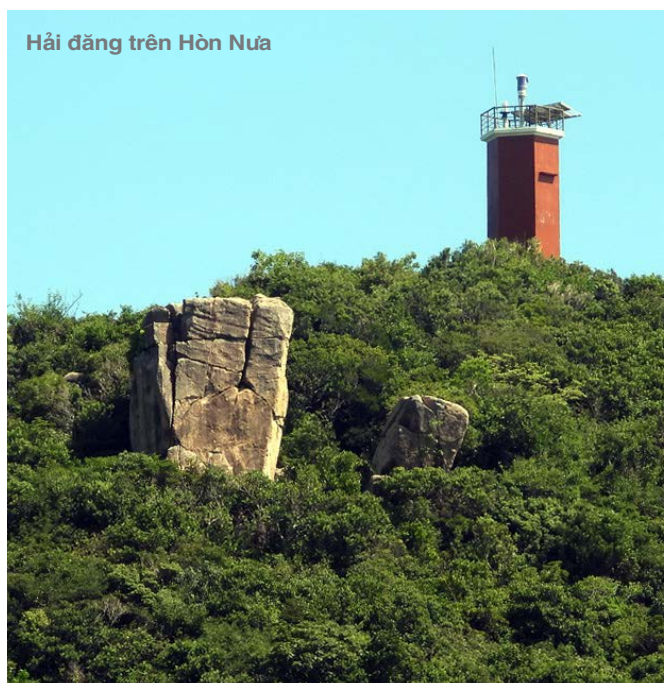

Một góc của Hòn Nứa

quanh Hòn Nứa. Theo tài liệu, ngày trước Hòn Nứa còn có tên là Trụ Tự, là nơi được các vua chúa xem như cột mốc tự nhiên chia ranh giới hành chính giữa Đại Việt và Chiêm Thành.

Những bãi cát trắng mịn là nơi có những hoạt động vui chơi, tắm biển với các trò chơi như: đi mô tô nước, ca nô, lặn ngắm san hô ... Không có người sinh sống trên đảo, nước trong xanh và có thể tin tưởng môi trường trong lành tuyệt đối!

Máy chụp hình của tôi ghi được trên đảo có một cái miếu nhỏ và trên đỉnh núi cao 105m so với mực nước biển là ngọn hải đăng, nơi chỉ dẫn phương hướng cho ngư dân vào bờ. Người lái tàu nói với chúng tôi, vào đêm trăng du khách có thể leo lên hải đăng ngắm trời đất, tận hưởng không khí

Hải đăng trên Hòn Nứa

biển trong lành hay là nơi hẹn hò thật lãng mạn cho những người yêu nhau. Một cặp nam nữ che dù đang đi bộ chậm trên bãi cát, trông đẹp lãng mạn làm sao!

Thiên nhiên ban tặng cho Hòn Nứa một phong cảnh rất đặc biệt, hết

bờ cát trắng rồi đến các ghềnh đá với những cột đá hướng thẳng lên trời, đẹp kiêu hãnh. Hay những vách đá khổng lồ cao vút dễ khiến tưởng tượng những điều huyền bí. Bên dưới có những gộp đá như cánh tay vươn ra biển đẹp ngoạn mục.

Hôm đó chúng tôi thấy có những người ngồi câu cá trên những bãi đá dưới thấp. Trong ánh nắng chiều, những cột đá cao hùng vĩ, tuyệt đẹp, ai nấy say sưa tận hưởng và chỉ biết thốt lên: “Đẹp, đẹp quá!”. Bấm bao nhiêu tấm hình vẫn chưa đã tay!

Rời Vũng Rô, còn thời gian, chúng tôi đi tiếp theo đường biển đến Bãi Môn (Phú Yên) rồi quay về. Vãn cảnh biển đẹp, từ trên nhìn xuống thấy ngọn hải đăng Mũi Điện; đặc biệt, đoạn đường này bạn sẽ thấy dãy núi đá rất đặc biệt với những tảng đá lớn xếp thứ tự lớp lang từ trên xuống chân núi.

Món nem nướng ở Ninh Hòa kết thúc chuyến đi, chúng tôi về đến Nha Trang, thành phố chỉ vừa mới lên đèn!

ĐTTT

Hòn Nứa từ trên đèo Cả nhìn xuống

Kính mát hợp thời

■ Không gì tệ hơn mang kiểu kính lỗi thời, một cặp kính phù hợp để nhìn phong cách và tự tin. Bye-bye kiểu kính mát thể thao gương phản chiếu, và thay thế bằng kính mắt mèo cổ điển. Đó là kiểu kính gọng hắt tạo dáng mắt mèo thanh lịch. Không chỉ kiểu kính mắt mèo vát chéo cổ điển, mà cả kiểu tròn vuông cũng gọng hắt đem lại sự khác biệt mới mẻ. Để tạo điểm nhấn với đồ trơn, cũng dễ tinh tế trong bộ đồ sành điệu.

■ Chia tay kiểu gọng kính nhiều màu sắc, giờ là thời của gọng kính tông neutral không quá ồn ào. Kính aviator từng ít nổi bật bởi không hào nhoáng thì giờ trở lại. Không chỉ kiểu aviator kinh điển với tròng lớn và cầu kính đôi, còn có thêm kiểu kính phi công aviator gọng nhựa acetate ngoại cỡ nhìn rất thời trang.

■ Máy kiểu kính râm tròn tròn của night-club chuyển sang kiểu kính clubmaster có tính sang ngấm hơn. Không chỉ hợp đi chơi golf, picnic, đồng quê mà cũng hợp dạo phố uptown với cặp kính clubmaster.

■ Gọng khổ lớn, kính ngoại cỡ trở lại sàn diễn, đeo vô cảm giác ẩn mình trước cả thế giới sau cặp kính mát. Những gọng kiếng nhỏ mảnh từng làm trung tâm sự chú ý giờ không còn một, ngoại trừ kiểu hipster với tròn oval, gọng chế tác tinh xảo cách điệu.

■ Những kiểu gọng in floral hoa, sọc 3D, in da báo ... giờ đã cũ - nhưng gọng đôi mỗi lại đang rất thịnh hành. Mặc một bộ đồ trung tính, cặp kính mát gọng đôi mỗi rất hợp gu.

Thơ

Thiền lý độc hành

Ta đi giẫm nắng bên đèo

Nghe đau hồn cỏ rữ theo bóng chiều

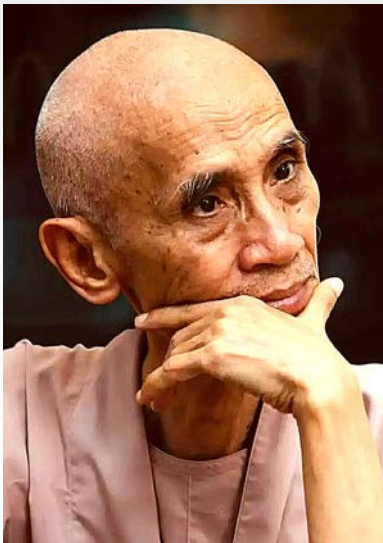
Thơ của Tuệ Sỹ ngày nào. Bây giờ thì người đã đi trọn cuộc Thiền Lý Độc Hành. Hòa Thượng viên tịch ngày 24 tháng 11 năm 2023.

Thượng tọa, nhà thơ Thích Tuệ Sỹ, tục danh là Phạm Văn Thương, sinh ngày 15-2-1943 tại Paksé, Lào, nguyên quán Quảng Bình, Việt Nam. Quy y Phật từ thuở đồng nhi, tốt nghiệp Viện Cao đẳng Phật học Saigon năm 1964 và Viện Đại học Vạn Hạnh phân khoa Phật học năm 1965; được đặc cách bổ nhiệm giáo sư thực thụ Viện Đại học Vạn Hạnh từ năm 1970 nhờ những công trình nghiên cứu và những khảo luận triết học có giá trị cao, như Đại cương về Thiền quán, Triết học về tánh Không (An Tiêm Saigon, 1970). Rất giỏi chữ Hán, rành chữ Pháp, chữ Anh, chữ Pali và chữ Phạn, ngài cũng đọc hiểu tiếng Đức, nghiên cứu kỹ về Heidegger và Hoelderlin. Cuốn Thiền Luận nổi tiếng của D.T Suzuki bản Việt ngữ là do Hòa Thượng dịch.

Tuệ Sỹ là một học giả uyên bác về Phật giáo Nguyên Thủy và Đại Thừa, đọc và nghiên cứu Tô Đông Pha từ nguyên tác, để lại một tác phẩm chan hòa tính thơ: “Tô Đông Pha, những phương trời viễn mộng” (Ca Dao Saigon, 1973). Những lúc rảnh ngài chơi dương cầm. Hòa thượng làm nhiều thơ, viết một số truyện ngắn đặc sắc, phần lớn đăng trên tạp chí Khởi Hành (1969-1972) và Thời Tập tại Saigon (1973-1975), khi đứng tên trong Ban biên tập tạp chí này. Ngài cũng là chủ bút tạp chí Tư tưởng của Viện Đại học Vạn Hạnh.

Sau năm 1975, Hòa Thượng về lại Nha Trang, đến năm 1977 vào lại Sài Gòn sống tại Thị Ngạn Am, chùa Già Lam. Đầu năm 1978 ngài bị đưa đi học tập cải tạo 3 năm, đến năm 1980 thì được trả tự do.

Ngày 1 tháng 4 năm 1984 Thượng Tọa bị bắt cùng với Thích Trí Siêu (Lê Mạnh Thát). Tháng 9 năm 1988 ngài và Lê Mạnh Thát bị tuyên án tử hình vì tội “hoạt động lật đổ chính quyền nhân dân”. Tháng 11 năm 1988 sau một cuộc vận động giảm án, bản án được giảm xuống còn tù chung thân. Ngày 1 tháng 9 năm 1998, Hòa Thượng được trả tự do từ trại Ba Sao-Nam Hà ở miền Bắc Việt

Nam. Một năm sau, do vì tiếp tục hoạt động cho GHPGVNTN, ngài cùng với Thích Quảng Độ lại bị đe dọa giam giữ và bị công an triệu tập tra hỏi

Ngày 1-4-1984, Thượng tọa Tuệ Sỹ bị nhà cầm quyền CS bắt giữ cùng giáo sư Thích Trí Siêu Lê Mạnh Thát và 19 tăng ni, sĩ quan cũ của VNCH, bị kết án âm mưu vũ trang lật đổ chính quyền và trong phiên toà kéo dài nhiều ngày cuối tháng 9-1980, ông bị kết án tử hình cùng giáo sư Lê Mạnh Thát. Do sự tranh đấu tích cực của các cơ quan nhân quyền quốc tế, Hà Nội phải giảm án xuống còn chung thân khổ sai, đem giam Thượng Tọa tại trại A-20 Phú Yên. Năm 1998 ngài cùng với một số người khác được thả.

Nhà phê bình Đặng Tiến nhận định về thơ Tuệ Sỹ: “Tuệ Sỹ không phải là người tìm danh vọng, nhất là bằng thi ca. Ông không tìm độc giả, tìm tri kỷ, tri âm. Ông thừa nội lực để sống an nhiên trong tịch lặng giữa cõi ta bà. Nhưng thơ ông xuất hiện như vàng trắng ra khỏi đám mây, như mùi hương bông sứ chợt thoáng vào vườn khuya, là một niềm vui chung, và cho người lữ khách ngồi lại bên đường, buổi chiều, «cười với nắng một ngày sao chóng thế... đỉnh đá này và hạt muối đó chưa tan », câu thơ ngày xưa của ông mà Bùi Giáng hết lời ca ngợi.

Cổ thi sĩ Bùi Giáng đã nhận xét về bài thơ “Không đề” (sau in vào thi tập đổi lại tựa “Khung trời cũ”) của Tuệ Sỹ: “Chỉ một bài thơ, Tuệ Sỹ đã trùm lấp hết chân trời mới cũ từ Đường thi Trung Hoa tới Siêu thực Tây phương.” (trích “Đi vào cõi thơ” của Bùi Giáng).

Thầy Tuệ Sỹ làm thơ rất nhiều, nhưng chỉ lưu lại bản thảo mà thôi. Về thơ Tuệ Sỹ, Nguyễn cũng chưa được đọc một tập nào, chỉ loáng thoáng đâu đó vài câu vài đoạn, đặc biệt là trong tập sách Thầy viết về thơ và từ của Tô Đông Pha. Chỉ bấy nhiêu thôi mà đã thấy thơ thầy chứa đựng cả một không gian của cảm xúc và suy tư.

Thượng Tọa Thích Tuệ Sỹ giờ này đã ở cùng mây trắng. Nghĩ đến ngài lòng không khỏi buồn thương nhớ tiếc. Xin mời đọc lại thơ ngài. **SAO KHUÊ**

1.

Tà về một cõi tâm không
Vẫn nghe quá khứ ngập nắng tàn
Còn yêu một thuở đi hoang
Thu trong đáy mắt sao ngàn nửa khuya

2.

Tà đi giẫm nắng bên đèo
Nghe đau hồn cỏ rữ theo bóng chiều
Nguyên sơ là dáng yêu kiều
Bồng đầu đảo lộn tịch liêu bến bờ
Còn đây góc núi trơ vơ
Nghìn năm ta mãi đứng chờ đỉnh cao

3.

Bên đèo khuất miếu cô hồn
Lưng trời ảo ảnh chập chờn hoa đăng
Cây già bóng tối bờ lan
Tà ôm cỏ dại mơ màng chiêm bao

4.

Đã mấy nghìn năm đợi mỗi mòn
Bóng người cô độc giẫm hoàng hôn
Bởi ta hồn đã phai màu nắng
Ôm trọn bờ lau kín nỗi buồn

5.

Từ thuở hồng hoang ta ở đâu
Quanh ta cây lá đã thay màu
Chợt nghe xao xuyến từng hơi thở
Thấp thoáng hồn ai trong khóm lau

6.

Trên đỉnh đèo cao bát ngát trông
Rừng, mây, xanh, ngát tạnh, vô cùng,
Từ ta trải áo đường mưa bụi
Tưởng thấy tiền thân trên bến không

7.

Khi về ngã nón chào nhau
Bên đèo còn hẹn rừng lau đợi chờ
Trầm luân từ buổi ban sơ
Thân sau ta vẫn bơ vơ bụi đường

8.

Bóng tối sập mưa rừng tuôn thác đổ
Đường chênh vênh vách đá dọa nghiêng
ngiêng trời
Ta lầm lũi bóng ma tròn thế kỷ
Rủ nhau đi cũng tận cõi luân hồi
Khấp phố thị ngày xưa ta ruỗi ngựa
Ngang qua đây ma quỷ khác thành bầy
Lên hay xuống mắt mù theo nước lũ
Giẫm bàn chân lẫn cát sỏi cùng trôi
Rồi ngã xuống nghe suối tràn ngập máu
Thân là thân cỏ lá gập ghềnh xuôi
Chờ mưa tạnh ta trải trắng làm chiếu
Nghìn năm sau hoa trắng trở trên đồi

9.

Gởi lại tình yêu ngọn cỏ rừng
Ta về phố thị bởi tình chung
Trao đời hương nhụy phơi hồn đá
Thăm thẳm mù khơi sương mấy từng

10.

Một thời thân đá cuội
Nắng chảy dọc theo suối
Cộng lau già trầm ngâm
Hỏi người bao nhiêu tuổi

11.

Bước đi nghe cỏ động
Đi mãi thành tâm không
Hun hút rừng như mộng
Chập chùng mây khói trông

12.

Thân tiếp theo thân ngày tiếp ngày
Mù trong dư ảnh lá rừng bay
Đôi theo lối cũ bên triền đá
Sao vẫn còn in dấu lạc loài

13.

Khi về anh nhớ cái quai nón
Mưa lạnh đèo cao không cõi người

Nhân kỷ niệm ngày ra đi của ca sĩ Ngọc Lan, 06 tháng 03 năm 2001, xin mời đọc lại những tâm tình ngày cũ, trong lần hội ngộ ở miền Nam California nắng ấm với bạn bè thời trung học. Cảm ơn các bạn thân yêu, Dũng, Duy và Mão đã dành cho bạn mình những giây phút hạnh ngộ quý báu, khó quên ...

hình bìa cuốn băng video số 1
“Như em đã yêu anh”

TÂM VĂN
ĐỨC QUỐC

Nhớ ca sĩ **Ngọc Lan** mặt trời đã xa mùa Hạ

1.
Buổi sáng đầu tiên ở Orange County, nắng Thu vàng long lanh, gió Thu dịu mát xôn xao mời mọc. Bạn bè gọi nhau và tụ lại ở Factory Coffee. Bạn cũ, bạn mới và nhiều bạn chung khóa dù chỉ mới gặp lần đầu tiên mà như đã thân quen từ hơn 40 năm trước, từ

những ngày còn nhau dưới mái trường trung học. Những câu chuyện râm ran, những tiếng cười giòn tan cứ kéo dài như không thể chấm dứt. Ngoài kia nắng đã xuyên qua khỏi ngọn cây. Nắng Cali hanh vàng chột nhỏ cái nắng Sài-Gòn đã xa xôi ngàn dặm.

Mão, người bạn cùng lớp ngày xưa đề nghị đi viếng ca sĩ Ngọc Lan sau khi được nghe những tâm

tình vụn vặt giữa người kể và người ca sĩ khả ái đã một thời vang bóng. Bạn nói thêm:

- Bữa nào phải thu xếp cho Tâm đi thăm kinh đô Hollywood để ngắm nghía những vì sao!

4 đứa vội vã lên xe theo hướng nghĩa trang “Good Shepherd Cemetery And Mausoleum” nằm trên đường Talbert. Đường đi không xa mà nghe nao nao trong lòng. Dũng

không quên ghé lại tiệm hoa để mua mấy nhánh hoa tiếc thương người bạc mệnh.

Nghĩa trang rộng lớn thênh thang được chia làm nhiều khu theo thứ tự ‘abc’. Biết tìm nơi đâu, trời cao đất rộng, giữa mênh mông biển người đã khuất. Những tấm mộ bia nơi này không giống như mộ bia ở Đức, hay ở Âu Châu được dựng thẳng đứng mà được dán

sát mặt đất, có diện tích bằng nhau và ngay hàng, thẳng lối, ngó như một bức tranh buồn.

Vừa nghe được 2 tiếng “Ngọc Lan”, người trông coi nghĩa trang đã nhanh chóng chỉ hướng và khu vực (section) mà không cần một phút giây nào để suy nghĩ. Có lẽ, vì chị đã quá nổi tiếng trong cộng đồng người Việt nơi này và ắt hẳn trước đó cũng như cho tới bây giờ, rất nhiều khán giả mộ điệu vẫn đi tìm và muốn ghé thăm.

Các bạn chia nhau “đi tìm Ngọc Lan” trên một khuôn đất rộng lớn. Duy cất tiếng:

- À, mẹ vợ của Duy cũng được an nghỉ ở khu này. Nhìn chòm hoa mới đặt xuống mấy hôm trước mà Duy nhận ra ngay!

Tôi tiếp lời Duy:

- Sát một bên mà không viếng được ca sĩ Ngọc Lan lần nào. Sao mà tệ vậy!

Các bạn tôi vẫn cố công đi tìm, tìm hoài mà chưa gặp. Theo chân các bạn, tôi đi thêm chừng được 10 bước và nhìn xuống, «Lot 2225». Có lẽ người phương xa được “đãi lao nhân mã” nên tôi tìm thấy được dễ dàng. Tôi vui mừng reo lên:

- Chị Ngọc Lan đây nè!

Các bạn mau mau chạy đến. Dững trang trọng đặt xuống bó hoa xinh tươi trước nơi an nghỉ của người đã khuất. Bàn tay

của Dũng vuốt nhẹ lên tấm mộ bia và lâm râm cầu nguyện. Lúc ấy, hình như thời gian như ngừng đọng để cho những tâm tình đồng điệu được dịp cảm thông.

Từ trong tiềm thức, tôi đã nhủ thầm:

- Chị Ngọc Lan ơi, em từ nơi xa nay mới được dịp để viếng thăm chị với những tâm tình thương mến và tiếc nhớ một cảnh hoa hương sắc, hồng nhan bạc mệnh. Em vẫn nhớ hoài cái poster mang tên “Buồn” và cái đĩa nhạc chị gửi tặng qua đường bưu điện, 2 món nợ ân tình khó mà phôi phai theo năm tháng.

Tám bia hình chữ nhật nhỏ nhắn xinh xinh, bên cạnh là một đóa hồng còn ảm utherford sương. Có lẽ đây là đóa hoa của một trong hàng triệu khán giả của chị đã ghé thăm trước đó chưa lâu. Dòng chữ «Maria Lê Thanh Lan đã an nghỉ trong

tình yêu Thiên Chúa và gia đình» bên cạnh bức chân dung thật đẹp với dung nhan dịu hiền và đôi mắt buồn thương. Hình như dòng chữ này hãy còn thiếu! Nếu được ghi thêm “và trong tình yêu của hàng triệu khán thính giả ái mộ” có lẽ sẽ được tròn vẹn hơn.

2.

Mấy chục năm về trước, đứa cháu gái vừa lên 7 tuổi dán đôi mắt vào từng hình ảnh cuốn băng video “Như em đã yêu anh” và cứ quay đi quay lại để xem suốt một buổi chiều.

Thằng chú nóng ruột sợ bị hư cuốn băng nên lên tiếng:

- Để chú chạy qua bác Cang mượn thêm cái máy, tháo ra cho con một bản, chứ con coi kiểu này chắc ngày mai cuốn băng của chú hư hết!

Con bé có gương mặt bầu bĩnh và đôi mắt tròn xoe như 2 hột nhãn chọt buồm bả rừng rừng nước mắt ngó thiết là tội nghiệp và trên tay vẫn còn mân mê cái hộp với hình bìa là bức chân dung tuyệt đẹp của ca sĩ Ngọc Lan!

Ký ức như đi ngược dòng thời gian mấy chục năm mà chỉ như mới hôm nào. Nhớ lần sau cùng gặp chị trong giờ giải lao tại đêm nhạc ở Frankfurt, Tây-Đức vẫn là gương mặt duyên dáng với nụ cười hiền lành và mái tóc dịu mềm phủ lên đôi bờ vai bé nhỏ. Tất cả được gói ghém trong cái vóc dáng mảnh mai và mỹ miều khó quên dù thời gian đã đi qua hơn phần tư thế kỷ. Dẫu năm tháng có trôi xa, tình cảm đồn hậu và nhân dáng đó mãi còn ở lại, “mỹ nhân tự cổ như danh tướng, bất hứa nhân gian kiến bạch đầu”. Chị Ngọc Lan, miss you much ...

TV

ĐOÀN XUÂN
MELBOURNE

Viếng ca sĩ Ngọc Lan

LỜI GIỚI THIỆU: Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, hiện đang làm việc tại Texas Health and Human Services Commission (HHSC) là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, an toàn và thảm họa bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program- SNAP). Cô tham gia nhiều hội đoàn và có chương trình về Phúc Lợi Xã Hội trên radio và TV tại Dallas. Cô mong muốn được giúp đỡ đồng hương qua việc giải đáp các thắc mắc trong lãnh vực phúc lợi xã hội của tiểu bang.

Mọi thắc mắc xin gửi câu hỏi về: bientap@trenews.net

CINDY THU HOÀNG
DALLAS

Foodstamp

HỎI

Thưa chị Thu Hoàng, ba của tôi đã mất được 1 tháng, lúc ông còn sống ông có nhận được tiền SSI (Supplemental Security Income) và tiền hưu, tôi đã thông báo cho bên An sinh xã hội về tiền SSI cho họ cúp của ba. Ông cũng được nhận foodstamp chung với mẹ tôi, nhưng hiện giờ tôi vẫn thấy tiền foodstamp của mẹ tôi vẫn còn cho 2 người. Tôi đã thông báo bên An sinh Xã hội và hình như họ chưa làm về phần này cho ông luôn hay sao...? Xin hỏi giờ tôi phải làm gì? Tôi cũng không nhớ rõ là foodstamp của ông bà bao giờ hết hạn. Xin chỉ dẫn cho tôi. Cảm ơn chị nhiều.

TRẢ LỜI

Xin thưa, khi cụ mất, thường thì Nhà quản họ cũng sẽ thông báo cho bên An sinh Xã hội biết để cắt tiền hưu và tiền SSI. Những người nhận được tiền SSI, thường là foodstamp của họ do Bộ Y tế gửi tờ đơn cho họ và họ chỉ cần thông báo tiền chi tiêu bao nhiêu và ký đơn gửi lại cho Bộ Y tế của tiểu bang. Tiền foodstamp khi đủ điều kiện để được nhận thì thời hạn sẽ là 3 năm. Chương trình foodstamp là do Bộ Y tế của tiểu bang quản trị nên mình cần phải thông báo cho họ biết để họ điều chỉnh hay hủy bỏ hồ sơ.

Trong trường hợp của anh, vì là tiền foodstamp cho cả ông và bà, nên foodstamp sẽ không hủy bỏ nếu chưa hết hạn, khi hết hạn, tiền foodstamp sẽ tự động ngưng nếu mình không nộp đơn để xin lại.

Hiện giờ tiền foodstamp vẫn còn được nhận cho 2 người, anh cần phải thông báo với Bộ Y tế của tiểu bang để họ lấy tên ông ra khỏi hồ sơ.

Có 3 cách để thông báo:

1. Nếu anh đã có trương mục và mật khẩu, thì anh vào website của Bộ Y tế và thông báo là ba anh đã mất (anh cũng có thể tạo trương mục và mật khẩu nếu lúc trước chưa làm). Thông báo qua website là tiện nhất.
2. Gọi điện thoại theo số 211 và thông báo nếu anh không biết vào trang web của Bộ Y tế.
3. Gửi thư thông báo là ông đã mất qua địa chỉ:

P O BOX 149027

Austin TX 78714-9971

Nếu mình ở gần văn phòng Bộ Y tế tiểu bang, mình cũng có thể đến văn phòng và nộp tờ thông báo là ông đã mất, khi văn phòng nhận được tờ đơn thông báo họ sẽ lấy tên ông ra khỏi hồ sơ foodstamp của bà, lúc đó hồ sơ foodstamp sẽ còn 1 người thôi.

XIN LƯU Ý: Bộ Y tế của tiểu bang sẽ không tự động làm nếu mình không thông báo, và đó cũng là bổn phận của mình.

CTH

Chủ tiệm nước

BẢO HUÂN

Tiểu lục THẦN PHONG

Mấy nay giang hồ đồn đại vậy mà trúng y chóc luôn, linh như bà phán. Hồi nào giờ hề giang hồ khía chuyện gì là có chuyện đó. Thiết tình mà nói thì cũng từ nội bộ lộ ra người ta mới biết, hủ mắm có xì khảm thiên hạ mới nghe mùi. Cuối cùng rồi thì chủ tiệm nước cũng bị đuổi cổ khi mà ghế ngồi chưa nóng đít. Trong cái rủi có cái may, cu Thẹo về vườn trong danh dự tự từ chức, từ chức là cái chuyện tào lao chưa bao giờ có ở xứ quồn quê mình.

o o o

Quán cà phê Lộng Gió

sáng Chủ Nhật đông nghẹt khách, kể ra người vô nướm nướp, mấy em chân dài uốn ẹo lượn tới lượn lui, ti vi trên tường ồng ồng đưa tin: “Ông chủ tiệm nước tự từ chức xin về quê làm người tử tế ...”. Cu Đen nói với cu Đỏ:

- Vậy là cu Thẹo về vườn, tụi mình giờ có thể gặp nhau cà phê cà pháo và nói chuyện triết học với nó.

Cả bàn cà phê cười rần rật, cu Đỏ bấu môi:

- Đẹp đi mây, đừng có mơ! Chủ tiệm nước dĩa vườn cũng vẫn là người sang cả, đòi nào chịu ngồi chung bàn với tụi mình! Cu Thỏ xía vô:

- Dù gì thì tụi mình

cũng học chung khóa, chung trường, chung thầy, không lẽ cu Thẹo không nhìn nhận?

Cu Lửa còn nhớ kỹ hơn nữa:

- Hồi nằm ở ký túc xá Thủ Đức, tụi mình chiều nào cũng ra cầu tôm bỏ bom. Cá dzồ, cá tra bu lại nên tha hồ bắt đem dĩa nấu cháo ăn đã đời luôn.

Năm đó cu Lửa học cùng lớp triết với cu Thẹo, còn cu Đen học lớp văn, cu Đỏ và cu Thỏ lớp sử ... Cả đám ở chung dãy B ký túc xá, ăn chung mâm, tắm chung bồn. Cả bọn chờ nước bơm vào mấy cái bồn xi măng là tranh nhau tắm, giặt, kể cả nấu ăn mà mấy cái bồn ấy rêu đóng xanh lè,

nước phèn nhờ nhờ, dù sao có nước cũng là quý lắm rồi. Cu Thẹo hiền lành, mặt mày hồng được sáng và sang cho mấy, mũi lại ngắn mà người ta nói người mũi ngắn thì ít tư tưởng vậy mà cu Thẹo theo học triết mới chết chứ! Có lần cu Đen bị nhóm côn đồ làng Thủ Đức oánh chảy máu miệng, cả bọn rần rần kéo ra ủy ban xã đòi “công lý” cứ như thể sinh viên ngày trước biểu tình vậy.

Ký túc xá ngày ấy còn có một khu đặc biệt dành riêng cho sinh viên Campuchia và Laos. Tụi này cũng con ông cháu cha thân với quan chức xứ quồn nên được gởi sang đây học, dĩ nhiên

tụi nó sống sang và sung sướng hơn sinh viên Việt Nam làm cho cả bọn ghen tị nên dẫu có ưa, nhiều đứa còn chửi thề: “đ...má tụi nó, khách mà sang hơn chủ nhà”.

Thế rồi 4 năm cũng qua đi, cả đám tản mác 4 phương trời, đứa thì dĩa quê làm ông giáo, có đứa sống đời công chức. Cu Trắng thì tha phương cầu thực làm người tự do và tự lo, hồng nhờ vả chi ai. Riêng nhóm trụ lại Sài Gòn thì khá hơn hết, tụi nó giờ toàn tai to mặt lớn không hà. Cu Thạo nhờ mả tổ phát cứ tì tì thăng quan tiến chức không ngừng. Trùm cuối bẽ cu Thạo đặt lên ghế chủ tiệm nước kể như công danh cái thế nhất thiên hạ. Thiệt tình mà nói thì ai ngồi ghế chủ tiệm nước cũng thế thôi, tiệm nước vẫn xập xệ te tua không sao phát nổi. Tiệm nước sơn màu đỏ lòm, trong quán trang trí toàn dao găm mã tấu, nón cối dệp râu đã thế lại treo trên vách đầy những cối xay, câu liêm, búa tạ ... Khách đi ngoài cửa dòm thấy đã ngán, chỉ có đám khách quen mới dám bước vô. Cu Thạo hay các chủ tiệm nước đời cũ cũng chỉ ngồi chơi xơi nước, ký tá nhì nhằng, gấn mề đay cho vui chứ chẳng có quyền hành chi cả, tất cả nằm trong tay trùm cuối. Xưa nay trùm đầu, trùm cuối, trùm cả, trùm bé ... đều ẩn sau

Cu Thạo (X), cựu chủ tiệm nước thừa đi học

rèm trùm mền mà sai xử nên tiệm nước khá sao nổi. Trước ngày chủ tiệm nước dĩa vườn, y còn tuyên bố:

- Bọn tớ chẳng có mục đích nào khác ngoài việc làm cho giang hồ hạnh

phúc, sung sướng mê tơi. Giang hồ mạng, giang hồ đời cười nắc nẻ, có lẽ cu Thạo cũng nghe thấy nên lên gân hơn nữa:

- Mỗ làm chủ tiệm nước thì tiệm nước này kiên quyết đi theo con đường

tiến lên thiên đàng, kiên định lập trường công nhân và nông dân giao hòa hợp xướng, kiên trung với lý tưởng của trùm đầu và trùm cuối...”

Giang hồ thì có lạ chi

những lời ấy, chủ tiệm nước nào cũng nói như vậy cả. Duy có đám bạn học ngày xưa thì hơi ngỡ ngàng: “Sao giờ cu Thạo giống con kết vậy ta?”. Tiệm nước của đóng then cài, rèm che kín mít nhưng những lời phản biện cũng ít nhiều đến tai cu Thạo. Cu Thạo chửi:

- Bọn thù địch, bọn phản động phá hoại đường hướng kinh doanh của tiệm nước, cần phải xài thanh gươm và lá chắn để giữ cho tiệm nước khỏi sập”

Cu Thạo còn nói nhiều lắm nhưng chẳng ai thêm nghe vì không cần nghe cũng biết y nói gì kia mà.

o o o

Bọn cu Đen, cu Đỏ, cu Lửa nhâm nhi cà phê, nghe tin tức và bàn luận thiên hạ sự. Lúc này con Mến ghé qua, nó nghe chuyện bèn bênh vực cu Thạo:

- Ê, mấy ông đừng có nói xấu cu Thạo à nha! Dù gì cu Thạo cũng là chủ tiệm nước, mấy ông hồng bằng người ta rồi sanh ra ghen tị mà khịa hả? Mấy ông có giỏi thì làm cho gia đình danh giá, vợ con hưởng xái như cu Thạo đi! Cu Thạo giờ có xuống chó nhưng đừng có quên là đã từng được lên voi. Mấy ông có ngon thì thử lên voi một lần đi!

Con Mến học lớp sinh, con Lài học lớp địa,

giờ thì Mến làm ở đài truyền hình còn Lài làm an ninh ở Tân Bình. Lài với Mến đi đâu cũng kè kè với nhau. Mến dứt lời thì Lài ngoác họng ra cười:

- Trời, bà nói gì lạ vậy? Mấy ông lên gì nổi nữa mà lên, xiu xiu ển ển lâu nay, mấy ông mà lên được tao chết liền!

Cả đám cười rũ ra như đang phê thuốc, ai cũng công nhận con Lài nói phải, tuy nhiên cu Đen lấy:

- Sao bà biết tui tui lên hồng nổi? Tui cũng là cán bộ có cỡ ở xứ này à nha! Bộ bà suy bụng ta ra bụng người hay sao mà biết tui tui lên hồng nổi?

Lại thêm trận cười nữa, cười văng cả nước miếng vào ly cà phê. Con Mến mặt tưng tưng:

- Con Thắm vậy mà hên, lấy chồng làm chủ tiệm nước nên đòi lên hương sung sướng tới đỉnh luôn. Còn chồng tui với chồng bà Lài có bao giờ lên được cỡ đó. Tui với bà cả đời chẳng biết sung sướng tốt đỉnh nhân gian như con Thắm.

Cu Lửa nãy giờ cười khan hồng nói gì, nó xưa nay ít nói chỉ nghe và cười. Bọn bè nhiều lúc ghẹo nó: “Mấy lẽ ra tên phải là cu Cò mới phải, chỉ có cò mới ngóng cổ nghe”. Chuyện cu Thạo vui quá nên cu Lửa xía vô:

- Chủ tiệm nước có một, tui bay đũa nào cũng hóng, còn mấy bà cứ mơ một ghê dzậy đó!

Con Mến với con Lài đồng chu mỏ:

- Ai mà thêm mơ, khịa cho dzui thôi ông ơi! Ông xưa nay ít nói dzậy mà giờ mở miệng ra nói bậy không hà!

Cu Lửa lại đổi đề tài:

- Hồng biết cu Thạo lấy bằng tiến sĩ chưa ta? Đàn em cu Thạo tiến sĩ cả làng, có đũa còn lấy bằng trên tiến sĩ, sau tiến sĩ, hậu tiến sĩ nữa kia mới ghê! Con Lài bĩu môi:

- Có gì khó đâu, tui hồng muốn chứ nếu muốn tui cũng lấy bằng tiến sĩ cái rẹt chẳng cần học chi cho mệt xác.

Cả đám gật gù cho là phải. Hồi năm trường bắt học tiếng Nga, có đũa nào học hành gì đâu, đến khi thi tốt nghiệp thì mua cái bằng B tiếng Anh nộp vô để khỏi thi môn tiếng Nga. Cu Tèo giờ là bí thư thành đoàn thành phố Q, cu Rụ làm ở sở văn hóa tỉnh T... nộp bằng B tiếng Anh và giờ cũng tiến sĩ hết ráo.

Con Mến thắc mắc:

- Hồng biết hồi đó cu Thạo thi tiếng Nga hay nộp bằng B tiếng Anh vậy ta?

Cu Lửa nhỏ cọng lông mũi nói:

- Lâu quá rồi, ai mà biết!

Nói xong cu Lửa hỏi:

- Ô, mà mấy bà có nghe tin tức gì con Lượm không?

Mến nhanh nhẩu:

- Nhỏ Lượm vậy mà xui, lấy chồng cũng tiếng ông nọ bà kia danh giá lắm, ai ngờ thằng chồng chuyên chơi chịu chạy chợ giựt nợ nói xàm có số luôn. Thằng chả tham thấy mẹ, già hồng bỏ nhỏ hồng tha lại ăn như cá tra, cạp đất quá trời nên mới xộ khảm. Nhỏ Lượm cứ than thân trách phận với tui hoài, tui biểu nó ly dị nhưng không biết nội tình sao mà nó nhất quyết không chịu.

Con Lài kể thêm:

- Hồi đó nhỏ Lượm thương cu Thạo nhưng số nó không thành, nếu có duyên thì giờ cũng là bà lớn nhất phẩm thiên hạ rồi, đòi mấy ai biết được. Vợ chồng cu Thạo ngày xưa đi học nghèo mặt rệp, xe đạp sút sên xếp lớp hồng có tiền sửa vậy mà giờ lên xe sang có hạng; cũng cùng với đám bạn học xuất thân từ hồ cá tra, nước phèn ký túc xá mà giờ làm chủ tiệm nước. Sự đòi vắn xoay hồng ai biết, thoát cái lại dzia vườn, dù gì đi nữa thì trong đám bạn có đũa làm chủ tiệm nước thì mình cũng bắt quàng làm họ hén! Cu Thạo hạ cánh an toàn thì lại làm người tử tế không chừng.

TLTP

ẤT LĂNG THÀNH, 0324

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, thú tảo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Đang gọi điện nói chuyện với vợ vui vẻ thì bỗng nhiên vợ nghiêm giọng:

- Con nào vừa cười hí hí vậy?
- Có ai đâu!
- Nè, đừng có mà chối, về nhà biết tay.
- ... rụp...

*Bài học rút ra: không nên gọi điện thoại cho vợ khi đi ngang chuồng ngựa.

TỪ FACEBOOK DAT HOANG

Hỏi kỹ

Buổi học đầu tiên, cô giáo hỏi học sinh: Tuấn, bố con làm gì?

- Dạ bố con làm chủ chuỗi siêu thị.
- Mời con lên bàn đầu ngồi.
- Phong, bố con làm gì?
- Bố con làm giám đốc bệnh viện.
- Con cũng lên bàn đầu ngồi.
- Đạt, thế bố con ở đâu?
- Dạ bố con ở đồn công an.
- Hai đứa kia xuống bàn hai, Đạt lên ngồi bàn đầu. Thế bố con làm gì ở đồn công an?
- Con không biết ạ, người ta vừa mời lên sáng nay.

TỪ FACEBOOK

Thà chết chứ không chịu đứng về phe ... S, M, L

TỪ FACEBOOK NGUYEN MY KHANH

“Gương đã gắn định vị. Camera gắn xung quanh xe.”

TỪ FACEBOOK PHONG LE

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ờ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Đồng chơi của người lớn

Nhân loại vốn thông minh, nên không cần phải có kim loại, các công thức cơ học rồi người ta mới nghĩ ra chuyện tạo ... đồng hồ. Từ khoảng 3500 Trước Công Nguyên (TCN), đã có một loại thiết bị đo thời gian là đồng hồ Mặt trời Sundial. Cách hoạt động của loại đồng hồ này dựa trên quá trình theo dõi mặt trời, mặt trăng thậm chí là dòng thủy triều lên xuống mỗi ngày để ước lượng.

Sau đồng hồ Mặt trời là đến thiết bị thời gian được theo dõi bằng mực nước được phát minh bởi người Ai Cập cổ vào năm 1400 TCN. Gần như cùng thời gian này, đồng hồ Cát cũng được tạo ra.

Đồng hồ bỏ túi được phát minh trước đồng hồ đeo tay, cùng vào năm 1574 tại Thụy Sĩ, những chiếc đồng hồ gọn nhẹ nhưng vai vế thuộc hàng "tổ tiên" này chỉ hiển thị giờ, kim phút được thêm vào năm 1680 và kim giây xuất hiện khoảng một thập kỷ sau đó.

Năm 1571, nữ hoàng Anh Elizabeth được tặng một vòng tay có gắn một mặt đồng hồ nhỏ. Đây có thể

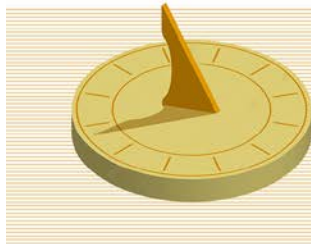
coi là chiếc đồng hồ đeo tay đầu tiên trên thế giới. Nhưng mãi đến năm 1880 của thế kỷ 19 đồng hồ đeo tay mới được sử dụng rộng rãi, được coi là một phụ kiện độc quyền cho phái nữ.

Đồng hồ đeo tay phổ biến hơn trong Chiến Tranh Thế Giới Thứ Nhất, vì các binh lính không có thời gian và bất tiện trong việc xem giờ từ chiếc đồng hồ bỏ túi. Quân đội Đức đã trang bị đồng hồ đeo tay từ những năm 1880, đến năm 1910 lính Mỹ bắt đầu trang bị đồng hồ đeo tay. Chiến tranh kết thúc, những quý ông đã quen với việc đeo đồng hồ, từ đó đồng hồ đeo tay chính thức trở thành một phụ kiện thời trang cho cả nam và nữ.

Đồng hồ ngày nay, nhất là đồng hồ đeo tay không còn chức năng chỉ giờ nữa vì đa số nhân loại chuộng xài smart phone! Đồng hồ trở thành một món phụ kiện, trang sức thể hiện tách cách, gu thời trang, đôi khi là độ giàu có ... của người đeo.

Nhiều quan chức và sù quốc doanh ở Việt Nam cũng rất thích đeo đồng hồ tiền tỷ.

đồng hồ Mặt trời

đồng hồ Thụy Sĩ 1574

đồng hồ Ai Cập 1400 TCN

đồng hồ Cát

đồng hồ Nữ Hoàng Elizabeth 1571

Thuở thập niên 60 của thế kỷ trước, Sài Gòn đã có nhiều tiệm thuốc Tây khắp nơi không như trước đó hai, ba thập niên chỉ lèo tèo năm, ba hiệu thuốc. Đây là thời gian Đông dược (còn gọi thuốc Bắc) đối mặt với sự cạnh tranh từ thuốc Tây. Người dân bắt đầu quen với thuốc Tây trị bệnh hữu hiệu ngay, nhất là các loại kháng sinh. Đông dược đơn thuần là các loại cao đơn hoàn tán chữa các loại bệnh thông thường, giải độc, bổ tạng, cảm ho, sinh bụng, khó tiêu, lải đũa lải kim cho con nít.

Đông dược

TRANG NGUYỄN

Hồi nhỏ tôi thường ốm đau, mỗi lần bị cảm mạo là má tôi tất bật chạy ra tiệm bà già người Hoa ở đầu ngõ mua vài ba gói thuốc tán hiệu Ông Già. Xé gói thuốc ra pha với nước ấm trong cái chén nhỏ lan tỏa mùi thơm cam thảo. Thế nhưng thuốc này có vị đắng kinh khủng uống vào rất dễ nhợn ra. Mỗi lần nhắm mắt ực chén thuốc xong, má tôi lấy đầu ra viên trần bì hay xí muối đưa cho tôi, ngậm cho đỡ lạt miệng. Tôi vẫn thích thuốc viên nhỏ gọi là đan (đơn) dược, không nhớ tên là gì, dễ uống hơn nhưng hiệu quả cũng chậm hơn. Có một điều phải công nhận, thuốc Nam không phải không có hiệu

quả tức thời. Thuốc tán Ông Già uống vào năm ba tiếng đồng hồ sau, giảm sốt, ăn vào một tô cháo hành nóng hổi, mồ hôi xuất ra, cảm giác cơ thể nhẹ nhàng hơn.

Thuốc tán cảm mạo hiệu Ông Già từ đó đã ăn sâu trong tâm thức của tôi, mặc dù sau này, mỗi lần cảm cúm tôi hay dùng thuốc Tây cho nhanh gọn mà hiệu quả cũng như nhau. Ngày nay tôi ít còn thấy gói thuốc Ông Già nữa. Tuy vậy, hình ảnh ông già Nam bộ với chòm râu trắng dài trông rất hiền từ, tôi vừa được thấy lại qua ảnh tư liệu trong bài viết “Sài Gòn từng có thuốc Ông Tiên” của tác giả Phạm Công Luận. Nhà thuốc Ông Tiên thuở đó

như thế này: “Năm 1936, trên báo Công Luận số Xuân quảng cáo Nhà thuốc Ông Tiên ghi rõ địa chỉ là số 82 đến 92 đường Paul Blanchy nối dài (Rue Paul Blanchy prolongée) ở Phú Nhuận, sau là Phan Đình Phùng. Hình nhà thuốc chiếm hết bề ngang trang báo, đó là một dãy nhà dài, gồm tất cả 6 gian. Nếu tính trung bình một gian là 3m thì mặt tiền nhà thuốc là 18m, rất bề thế”.

Chẳng lẽ, thuốc cảm mạo hiệu Ông Già thuở thập niên 60 chính là thuốc Ông Tiên quảng cáo trên các báo chí vào thập niên 30 chăng? Tôi nghĩ có thể thuốc Ông Già được bào chế từ thế hệ đời sau của chủ nhân nhà thuốc

Ông Tiên. Vì thuở tôi còn nhỏ, nhà thuốc Ông Tiên đã không còn ở vị trí trên đường Phan Đình Phùng nữa mà ở khu vực này chỉ nhà thuốc Nhân Phong Đường bán thuốc Cam Hàng Bạc dưới dốc cầu Kiệu do một Đông y sĩ miền Bắc di cư vào lập nên. Tiệm thuốc này bán các loại thuốc Đông dược bào chế sẵn chuyên trị cảm mạo thương hàn, sài đen cho con nít, thuốc tê thấp, thuốc bổ huyết dưỡng kinh. Bên trong tiệm trên quây gỗ có trang trí một con nai bằng gỗ đen bóng. Bấy giờ, tôi không thấy ở đâu còn bán thuốc tán hiệu Ông Già hay Ông Tiên nữa.

Ngay cả đầu những năm thập niên 70, má tôi vẫn trung thành với các loại thuốc Đông y. Theo Đại Nam Quốc Âm Tự Vị của Huỳnh Tịnh Của in từ năm 1896 đã phân biệt:

- Thuốc Bắc: thuốc

Trang
quảng
cáo nhà
thuốc
Ông Tiên
hồi năm
1930 (TƯ
LIỆU: PCL)

Trung Quốc chở qua, quen hiểu cây cỏ, vị thuốc ở về phía bắc, đất nước cao ráo, khí vị hậu hơn, mạnh hơn thuốc bên Nam.

- Thuốc Nam: Thuốc dùng cây cỏ bên Nam hay là bên nước An Nam (nước Việt) mà làm ra, đối với thuốc Bắc là thuốc bên Trung Quốc”.

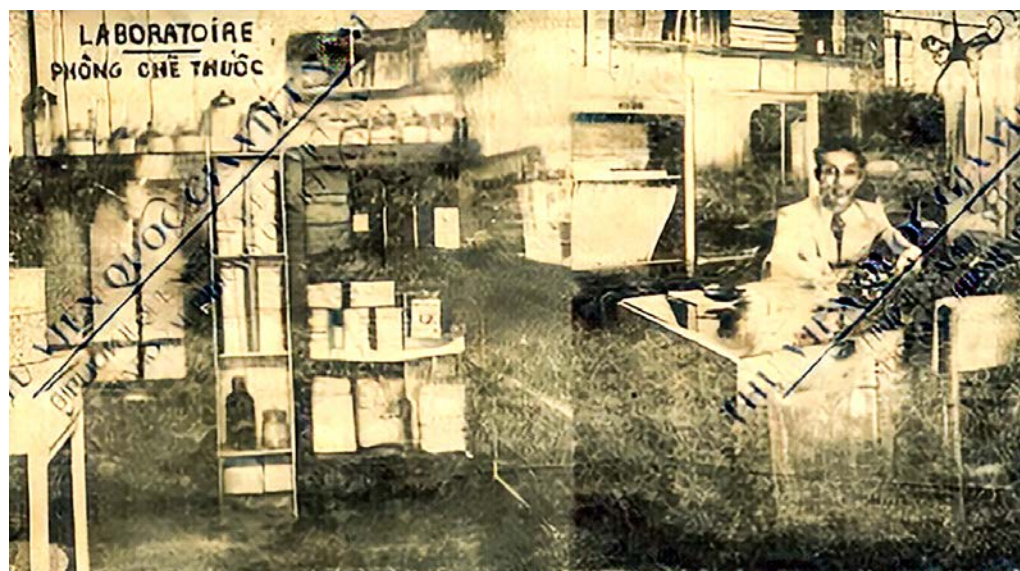
Nam hay Bắc cũng chỉ là loại thuốc chế biến từ cây cỏ thực vật có các hoạt chất làm thuốc mà ra, gọi là Đông dược cho dễ hiểu. Mỗi lần má tôi

ốm đau, là nhờ tôi chở bà bằng xe đạp ra phòng thuốc Ông Ba Lượm ở khu vực Chí Hoà hốt thuốc.

Phòng thuốc Ông Ba Lượm, tôi đến vài lần, còn nhớ như in cây da sà to lớn phủ bóng mát cả một khuôn viên sân rộng lớn. Không biết cây da sà có từ lúc nào, hình thù cổ quái, buông rể lòng thông. Bên cạnh phòng thuốc là một ngôi mộ cổ, phía trước có tấm bình phong bằng ô dước, đắp nổi hình con hổ sơn

màu đỏ. Phòng mạch là ngôi nhà gạch mái ngói cất kiểu xưa, tường quét vôi vàng trông giống như một cái đình hơn là ngôi nhà làm thành phòng thuốc.

Bên trong phòng thuốc coi vậy mà rộng rãi. Bệnh nhân phần đông là người lớn tuổi, ngồi trên băng ghế chờ tới lượt đến bàn ông thầy chẩn mạch, hỏi han bệnh tình, rồi kê toa sang quây thuốc bên cạnh, đưa cho người bốc thuốc. Tôi không biết trong miếng giấy nhỏ ghi tiếng Hoa hay tiếng Việt nhưng dãy tử kê đựng thuốc đều ghi chữ ký tự Hán hay Nôm gì đó trước mỗi học tử. Người bốc thuốc trải 3 miếng giấy vuông to màu vàng nhạt trên quây, xem lướt qua toa

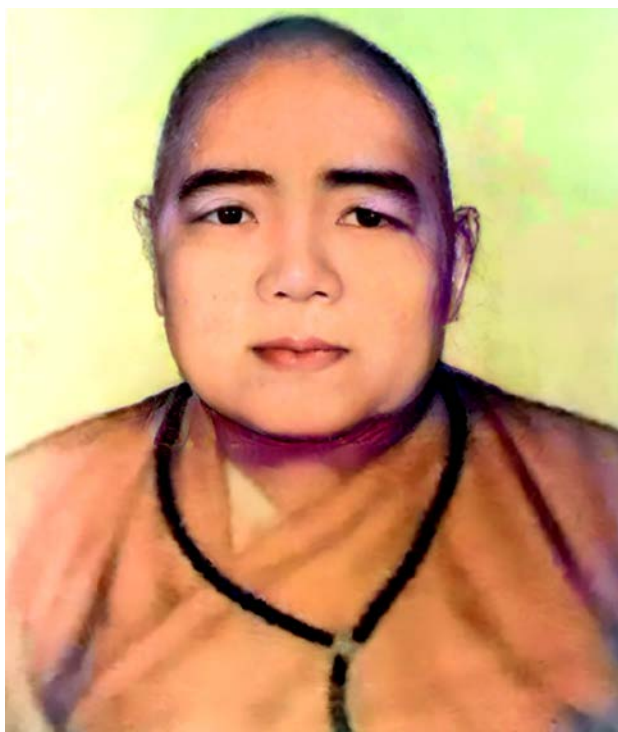

Bên trong nhà thuốc Ông Tiên (ẢNH: TVQGVN)

đường như thuốc lòng tên các vị thuốc và phân lượng bao nhiêu, cứ thế mà kéo học tử bóc lấy, có khi một nhúm lá khô chia đều cho 3 thang thuốc, có lúc lại lấy cân nhỏ cân từng li thuốc khô xắt mỏng. Xong rồi người bóc thuốc căn dặn bệnh nhân, mang về sắc cạn 7 phần trong siêu, uống 3 ngày liên tục.

Thuốc uống có 3 thang không hết thì sao, đương nhiên phải trở lại chẩn đoán, bóc thuốc uống tiếp. Có thể khi đó thầy thuốc thay đổi các vị thuốc hoặc bổ sung thêm thuốc dẫn được. Dẫn được nôm na là một hoạt chất đặc biệt bắt buộc phải uống trước khi uống thang thuốc chính với mục đích làm chất xúc tác tạo cho các vị thuốc tác dụng vào máu hiệu quả hơn. Việc dùng thuốc Đông dược phải lâu dài thì mới khỏi bệnh. Do đó, nhiều khi bệnh nhân không dùng thuốc đúng cách, bệnh tình cứ rề rề không khỏe. Bởi thế cho nên, nhiều người chưa đặt niềm tin vào cách chữa Đông y, cho rằng: “Chủ có phúc, thầy được may, đâu phải thầy giỏi thuốc hay”.

Ở khu vực Hoà Hưng nơi tôi ở, đi xuống chừng cây số trên đường Lê Văn Duyệt (Cách Mạng Tháng 8 ngày nay) là đến Ngã ba Ông Tạ, rẽ vào đường Thoại Ngọc Hầu gặp ngay chợ Ông Tạ bán thịt cây thui đầy

Di ảnh ông Tạ, một thầy thuốc Đông dược nhiều người Sài Gòn còn nhớ (ẢNH: INTERNET)

hai bên phố. Đây là khu người Bắc di cư vào Sài Gòn sinh sống hồi năm 54, nên mang theo tập quán đặc sản thịt cây, riêng mẽ, người ta mua bán tấp nập. Phía trước cổng vào nhà thuốc Đông y Thủ Tạ, có hàng bán ốc nhồi luộc kiểu miền Bắc, nổi bật mùi hương sả thơm ngon ngào để dễ làm người ta thêm chuộng.

Ông Tạ tên thật là Trần Văn Bửu người quê Mỹ Tho, nhiều tài liệu ghi rằng thuở thiếu thời ông lên núi Bà Đen ở Tây Ninh tu đạo và học nghề hốt thuốc. Sau năm 1945, ông xuống núi về Sài Gòn tìm mảnh đất trống lập nên nhà thuốc giúp người. Hồi đó, ở ngã

ba này có một tháp canh của lính Pháp xét hỏi những người từ Củ Chi, Hóc Môn đi vào Sài Gòn, nên trạm bót này gọi là Ngã Ba Tháp. Từ khi Ông Tạ đến đây mở nhà thuốc, bà con gần xa kéo đến xin chẩn bệnh hốt thuốc nên sau khi Pháp rút khỏi Sài Gòn, được người đời gọi là Ngã ba Ông Tạ.

Đông y Thủ Tạ chữa được nhiều bệnh ngặt nghèo, có khi không nhận tiền công cho những người lao động nghèo khó quanh vùng, tiếng lành đồn xa gần, nên tiệm thuốc ngày càng đông. Một lần má tôi bệnh nặng nằm liệt giường, không thể đi đến Ông Tạ chẩn bệnh mua thuốc. Tôi lội bộ đến chờ

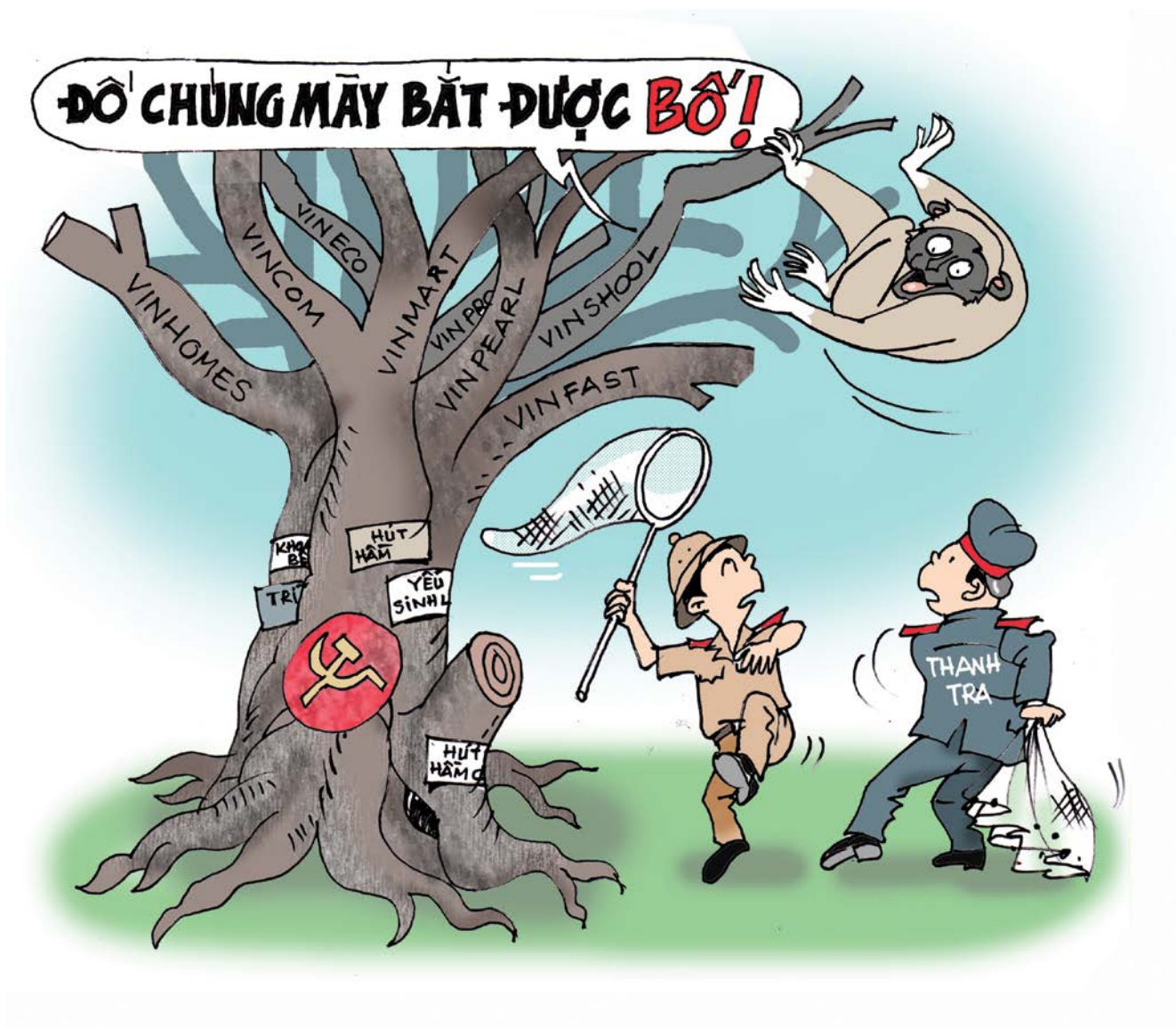
tối phiên để vào nói bệnh của má tôi, nhờ ông kê toa bóc thuốc. Ông hỏi han gia cảnh, bệnh tình nhưng không thấy bệnh nhân thì làm sao biết được bệnh gì ở mức độ nào. Cuối cùng ông vẫn kê cho tôi vài ba thang thuốc, nhưng là thuốc bổ mang về sắc cho má tôi uống. Tiền thuốc ông không nhận, lại còn dẫn dò, uống thuốc xong vài ngày cho khoẻ rồi đưa má tôi tới khám để biết căn nguyên thì mới trị được bệnh tình.

Năm 1986, Ông Tạ mất, đám tang của ông lớn lắm, bà con khắp nơi xa gần, bệnh nhân của ông đến đưa tang, đoàn người đưa đám kéo dài ra đến đầu ngã ba chưa dứt.

Đông dược ngày nay vẫn còn hữu dụng, nhiều nghiên cứu bào chế cho ra nhiều loại cao đơn hoàn tán trị các loại bệnh nhất thời. Thuốc Đông y có thể mạnh của Đông y. Trong một bài viết bàn về thuốc Tây thuốc Ta, nhà văn Sơn Nam ghi nhận: “*Thuốc Tây, thầy Tây và thuốc Ta, thầy Ta có mâu thuẫn nhau không? Theo ý tôi, lần hồi sẽ có sự bổ sung. Đông bào phân biệt rõ: Cái gì dính líu tới vi trùng, cấp cứu thì thuốc Tây hay hơn, cái gì thuộc về bệnh lâu dài thì dùng nôm nóng, dùng thuốc Ta vẫn là có công hiệu bền lâu*”.

TN

BIỆM HỌA

Về mùa lễ Phục Sinh

Trong tiếng Anh lễ Phục Sinh gọi là Easter Day. Được xem là ngày lễ quan trọng của người theo đạo Thiên Chúa giáo.

Mùa Phục Sinh năm 2024 bắt đầu từ đêm Canh thức vào thứ Bảy Tuần Thánh (30/03/2024), tức là đêm ngay trước ngày Chúa Nhật Phục Sinh (31/03/2024). Mùa này kéo dài 50 ngày (tức là 7 tuần) cho đến hết Chúa Nhật lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống (19/05/2024).

Giống như tên gọi phục sinh, ngày này đánh dấu việc Chúa Giêsu bị xử tử và sống lại của toàn thể tín đồ Thiên Chúa giáo. Cái chết của Chúa như là sự hy sinh để trả nợ cho tội lỗi của loài người. Vì Chúa Giêsu được tôn kính trong kinh thánh của đạo là Đấng tối cao của muôn loài.

Ngày lễ này bắt nguồn từ ngày Chúa Giêsu bị đóng đinh trên thánh giá (Good Friday) và sống

Lễ Phục Sinh - NGUỒN CROSSWALK.COM

lại (Resurrection) biểu tượng cho sự sống và sự phì nhiêu phong phú, thời xa xưa người ta gọi lễ hội mùa xuân (Spring festival) hay “Ostarum”, người Đức gọi là “Ostara” và danh từ “Ostern/ Easter” nguồn gốc từ chữ “Ost/ East” hướng về phương đông mùa xuân mặt trời sắp lên, người Do Thái gọi ngày lễ này là “Paschafest”, người Ai Cập gọi là “Osterlamm/ paschal lamb” cũng nhằm ngày rằm đầu tiên mùa

xuân họ giết cừu ăn mừng được giải phóng khỏi sự đàn áp, thoát khỏi thân phận nô lệ.

Hội nghị về Tôn giáo ở Niazãa năm 325 công nhận lễ hội mùa xuân là ngày Lễ Phục Sinh sau khi Chúa sống lại cho đến năm 1094 Oster Fest vui chơi 4 ngày rồi sau đó 3 ngày, nhưng đến nay chỉ còn lại 2 ngày. Ở Đức theo phong tục vào Chúa Nhật phục sinh (Ostersonntag/ Easter Sunday) cha mẹ hay ông bà thường đưa trẻ con đi tìm trứng ở nơi nào đó mà các Hiệp hội tổ chức giấu trứng gà chín tô nhiều màu trong các bụi cây bờ cỏ ... đây cũng là một thú vui đi dạo thưởng thức nắng ấm đầu mùa. Nhiều gia đình dành sự ngạc nhiên cho các cháu nhỏ, cha mẹ thường mua rổ đan bằng mây hay tre lót những sợi giấy màu xanh làm cỏ để trứng và các con thỏ làm bằng chocolate giấu trong vườn hay nhà để các cháu đi tìm.

DH - THEO TIN INTERNET

Lượm trứng là một hoạt động không thể thiếu với trẻ em ngày Lễ Phục Sinh
- NGUỒN FOUR POINTS NEWS

Giải trí cho người lớn tuổi

BẢO SƠN

Khi lớn tuổi, nên tìm một cách giải trí phù hợp với sức khỏe và ý thích. Không nên chỉ đi ra đi vào và xem TV. Chọn một môn giải trí nào vừa giúp người ta vui vẻ thoải mái, vừa giúp cho trí não hoạt động là điều tốt nhất. Dưới đây là một số điều người già có thể xem như môn giải trí hữu ích.

1. Sinh hoạt với gia đình và bạn bè.

Ít có điều gì làm người già thích hơn là thăm viếng gia đình và bạn bè. Một buổi đi dã ngoại với cháu nội cháu ngoại, đi uống cà phê với ông bạn già hàng xóm, hay đi tham gia một sự kiện cộng đồng để giao tiếp và thư giãn với bạn cùng lứa tuổi, đều mang lại hứng khởi.

2. Chơi games. Người lớn tuổi vẫn thích chơi games như một cách nhớ lại thời nhỏ của mình. Ngoài những games truyền thống lâu đời như chơi bài, chơi cờ, còn có những games điện tử. Thông thường, người ta có thể chơi các môn như trả lời các câu hỏi về kiến thức, điền ô chữ, bingo (hay lô tô), game ô số sudoku, đánh bài, ghép các mảnh cắt (puzzle games)...Có thể tự chơi một mình hay tham gia các câu lạc bộ chơi cờ hay chơi games ở địa phương và trên internet.

3. Thể dục. Đi ra khỏi nhà và tập thể dục là cách để tìm sự vui vẻ cho mọi người, mọi lứa tuổi. Tham gia vào các nhóm tập thể dục như nhóm đi bộ trên 50 tuổi, nhóm tập yoga hay taichi, nhóm thể dục dưới nước. Hoạt động này giúp người lớn tuổi giữ được đời sống độc lập, cơ thể khỏe mạnh, rắn chắc, giữ thăng bằng cơ thể, có dịp thở không khí trong lành, cải thiện hoạt động não, và kết thêm bạn mới.

4. Chair yoga. Những động tác của môn yoga thường vượt quá sức của cơ thể người già, vì vậy thay vào đó nên tập chair yoga. Đây là môn yoga với các động tác được thực hiện trong lúc ngồi trên ghế, vì vậy không sợ bị mất thăng bằng hay té ngã. Các cơ bắp và xương

cũng không bị căng thẳng quá.

5. Làm vườn. Hầu hết người lớn tuổi đều thích làm vườn. Một khu đất nhỏ ở sân sau là đủ để trồng hoa hay một số rau quả. Làm vườn không chỉ giúp người già hít thở nhiều hơn mà những thao tác cũng là một cách vận động cơ thể nhẹ nhàng. Và nhìn ngắm hoa hay trái cây cũng mang niềm vui lớn lao. Làm vườn cũng giúp tạo vitamin D cho cơ thể và nhờ vậy giúp xương cứng cáp hơn.

DALLAS Sự Kiện

DALLAS BLOOMS

21/3 tới 8/4. Hội hoa xuân với trên 500,000 đóa hoa đủ màu sắc, trong đó có 350,000 hoa tulip. Nhiều cây đào đang ra hoa. Sinh hoạt dành cho trẻ em và gia đình.

Địa điểm: The Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218. Điện thoại 214-515-6615.

Giá vé: \$13-\$22

ALICE IN WONDERLAND

29/3 tới 14/4. Nhạc kịch phỏng theo truyện kể "Alice và vùng đất thần tiên" về việc cô bé Alice lọt vào hang thỏ và lạc vào cảnh quan kỳ lạ và siêu thực.

Địa điểm: Theatre Arlington, 305 W. Main St, Arlington TX 76010. Điện thoại 817-275-7661.

Giá vé: \$15.

ARLINGTON MUSEUM OF ART EXHIBITION

30/3. Trưng bày nghệ thuật dưới dạng kỹ thuật số: hình chụp, video, hoạt hình 3D, in, tượng, thực tế ảo... về cảnh quan trong mối liên quan tới việc trái đất bị nóng lên

Địa điểm: Arlington Museum of Art, 1200 Ballpark Way, Arlington TX 76011.

Giá vé: \$20, miễn phí cho trẻ em.

Đường lên các vườn sâm ở xã Trà Linh, huyện Nam Trà My, Quảng Nam

1 giàu to 2 vương nợ!

Nhiều người ở Quảng Nam, Kon Tum phát lên, trở nên giàu có nhờ “trúng” sâm. Nhưng cũng có không ít người và cả người “ăn theo” vướng ... nợ!

LÊ KUNG DIỄM
(BÀI VÀ HÌNH)
ĐÀ NẴNG, VN

Sâm Ngọc Linh là “Quốc Bảo”

Năm 1973, một đoàn người của ngành Y tế Việt Nam đi tìm cây thuốc. Họ phát hiện cây sâm (loài thảo dược có giá trị cao, người dân tộc thiểu số gọi là

cây “thuốc giầu” hay “ngải rơm con”) ở núi Ngọc Linh. Một bên của Ngọc Linh là huyện Tư Mơ Rông, tỉnh Kon Tum, một bên là huyện Nam Trà My, tỉnh Quảng Nam. Thực hiện “Đề án Bảo tồn và Phát triển cây sâm Ngọc Linh”, Quảng

Nam đưa ra nhiều chủ trương và chính sách để thực hiện. Thủ phủ sâm Ngọc Linh là huyện Nam Trà My. Trong đó Trà Linh là xã miền núi cao, có 4 thôn với gần 800 gia đình, gần 3,000 dân, hầu hết là người dân tộc thiểu số (DTTS) Xê Đăng, có nhiều vườn sâm. Anh T.T., một người kinh doanh sâm, cho biết: “Gần như 90% dân của xã trồng sâm, trong đó thôn 2 trồng nhiều. Từ năm 2015 khi biết sâm có giá trị, chính quyền, doanh nghiệp và người dân đã “vực” sâm lên. Năm 2016, 2017 trồng sâm phát triển nhanh. Đến nỗi một số người DTTS ở đây cảnh giác với người lạ vì sợ họ lừa lấy đất trồng sâm!”.

Trước kia rất mất an ninh như một số vườn bị mất trộm sâm. Năm 2017 trở về sau tình hình có khác. Đời sống người dân được thay đổi. Sâm Ngọc Linh được xem là “Quốc Bảo”, người trồng cũng... lên ngôi. Ngày càng xuất hiện nhiều “đại gia sâm”. Người dân ở đây truyền miệng, về “trùm sâm” có N.V.L., dân tộc Xê Đăng, nay có cả nghìn tỉ đồng. Vườn sâm vài trăm tỉ (có vài chục người) như các ông người Xê Đăng H.V.D (từng làm bên ngành Dược), H.V.B, H.V.Ph...

Năm 2015 địa phương quảng bá cây sâm Ngọc Linh rầm rộ. Trung tâm huyện có 3, 4 showroom giới thiệu các sản phẩm. Lá sâm tươi giá 12 triệu đồng/kg. Một ký lá sâm khô (bằng từ 9 kg đến 10 kg lá sâm tươi) giá từ 80 triệu đồng đến 100 triệu đồng. Đó là lá xanh không lẫn lá vàng úa đã rụng. Củ, lá, thân sâm ngâm rượu bán tùy loại tuổi, kích cỡ, trọng lượng ... “Các năm trước sâm hiếm, thị trường chưa ổn định nên giá thay đổi hằng tháng. Hiện 1kg sâm củ phân theo số lượng và trọng lượng: hạng 1 (từ 10 đến 13 củ/kg) giá 215 đến 220 triệu đồng/kg; hạng 2 (từ 20 đến 23 củ/kg) giá 100 đến 120 triệu/kg; hạng 3 (từ 30 củ đến 33 củ) giá 90 triệu đồng/kg; hạng 4 giá 80 triệu đồng/kg; hạng 5 giá 70 triệu đồng/kg...”, chị H. một người DTTS Ca Dong bán sâm

ở huyện chia sẻ. Cây sâm 3-4 năm tuổi mới cho hạt. Khoảng 4, 5 cây trong 10 cây mới có cây cho từ 50 đến 70 hạt. Một hạt giống bằng hạt đậu đen giá 110 nghìn đồng đến 120 nghìn đồng/hạt. Một lon hạt (bằng lon sữa bò) giá 110 triệu đồng. Mua củ thì cho nợ vài trăm ngàn chứ mua hạt là miễn nợ, mới thấy giá trị cỡ nào của ... hạt giống sâm!

Đánh bạc với trời

Nhiều người Kinh trong và ngoài huyện, tỉnh chung vốn với người DTTS trồng sâm. Nếu trúng thì giàu ngất. Còn như thua thì cũng tận mặt. “Có vườn ở độ cao gần 2000m. Từ dưới xã Trà Mai lên vườn sâm gần nhất đi ô tô mất 1 tiếng, thêm 2 tiếng nữa bằng xe máy rồi 30 phút đi bộ mới đến. Nếu biết sâm có giá như chừ thì gửi trồng một ít nay giàu

to rồi!”, anh chạy xe ôm chở tôi, tiếc rẻ. Trồng sâm như đánh bạc với trời. Đánh bạc với người nếu có thua còn được cho lại ít tiền về xe. Đánh bạc với trời thì đừng hòng! Một hào cũng không có! Bỏ ra từ 500 triệu đồng đến 1 tỉ đồng trên một luống trồng sâm. Gặp thời tiết xấu, chết một phát là... hết phim! Kỹ thuật yếu, luống đất xấu, sương muối, sét đánh, chuột núi phá ... là trắng tay! Gần đây có người không trồng trong đất mà trồng trong vỏ nhựa, thùng xốp chứ không trồng cố định. Nếu thấy thời tiết có dấu hiệu bất thường là di chuyển ngay.

Một giáo viên từng dạy học ở Trà Linh, kể: “Trồng sâm lệ thuộc thời tiết. Có người thành, người bại. Bại thì mộng làm giàu tan theo sương khói. Nợ đầm đìa, ai nói ra? Ví dụ, đầu tư một tỉ bạc trồng

sâm một chỗ. Lỡ thua là thôi rồi. Vốn ít lại vay ngân hàng, mượn bà con nên thất bại là giầu. Đúng là “Có những niềm riêng một đời câm nín”. Người đầu tư “bạc” 5 tỉ đồng trồng 5 chỗ, thua chỗ này còn chỗ khác. Vốn lớn, vốn dày thì may mắn nhiều hơn. Có người có đất trồng xa quá, cao quá, sợ đi dọc đường lên thăm vườn huyết áp lên theo, chết không chừng. Cứ phú cho trời thì cũng thua. Rủ nhau trồng chung nhưng nửa chừng ai rút vốn, tháo chạy sẽ mất thêm một số tiền “phạt”. Rứa mới đau!”. Trước đây có vài công ty ở Tam Kỳ, Quảng Ngãi và cả Hà Nội, Sài Gòn đầu tư trồng sâm ở Trà Linh... Công cốc đồ ăn, phân bón, đưa vật liệu lên đất trồng cứ 10 nghìn đồng/kg. Trên đó rét buốt, cứ “Nổi lửa lên em” suốt đêm ngày. Tháng một, hai lần họ chạy xe bán tải

Vườn sâm
Ngọc Linh

lên thăm vườn. Sau dịch COVID-19 không thấy lui tới nữa. Đầu tư nào camera, đường ống dẫn nước, rào lưới B40, lắp mái che sương muối chừ bỏ không ai lấy! Một chị chủ quán ăn góp chuyện: “*Cháu biết có người gửi vài chục cây sâm cho mấy người DTTS trên ấy trồng. Mỗi cây cũng cứng (từ hai đến ba năm tuổi) cũng vài triệu bạc. Cây loại vài trăm nghìn thì trồng lâu mới có thu hoạch. Cũng hên xui vì có lên trên đó được đầu mà biết! Xa lắc xa lơ*”.

“Ăn theo” sâm Ngọc Linh

Năm 2017, lần đầu Hội chợ Sâm Ngọc Linh (gần 20 gian hàng bán sâm và dược liệu) tổ chức giới thiệu và bán sản phẩm do bà con trồng và khai thác. Sau này diễn ra vào mỗi đầu tháng hàng năm. Trước khi mang sâm vào chợ được Tổ kiểm định (gồm hai người của Trung tâm Sâm Ngọc Linh huyện và một của chính quyền xã Trà Linh) kiểm tra bằng kinh nghiệm và mắt thường!?! Giao dịch xong nhưng khách yêu cầu kiểm định thì vẫn tiến hành. Sâm Lai Châu, sâm Trung Quốc ... giả sâm Ngọc Linh được dịp nhảy vào các phiên chợ là điều khó tránh!

“Ăn theo” sâm Ngọc Linh còn có “Doanh nhân tiêu biểu của Việt Nam - ASEAN-EU 2021”,

Khách hỏi
mua sâm

bà Phạm Mỹ Hạnh, đã kêu gọi được hơn 1,200 tỉ đồng trồng sâm Ngọc Linh “ảo” đã bị bắt hôm 10/11/2023; Theo báo Công thương: “*Nhiều doanh nghiệp trồng sâm, địa phương Quảng Nam, Kon Tum bày tỏ băn khoăn về Ban Vận động thành lập Hiệp hội Sản xuất Sâm Việt Nam do ông Võ Kim Cự làm*

trưởng ban!?”. Thành viên của ban vận động đều ở Hà Nội, chẳng thấy đâu bóng dáng doanh nghiệp, người trồng sâm Ngọc Linh của Kon Tum, Quảng Nam!

Gần đây, sâm Ngọc Linh giả bán tràn lan trên mạng xã hội, ngoài thị trường... gây khó khăn cho người vất vả trồng,

chăm, buôn bán chân chính. Một số thành phần xấu mang các loại củ (củ tam thất, điển trúc) rất giống sâm Ngọc Linh từ ngoài Bắc vào Kon Tum, Quảng Nam... bán. “*Bây giờ con người can thiệp quá nhiều vào cây sâm chứ không còn “tự nhiên” như trước kia. Môi trường thì ô nhiễm, rồi phân bón này nọ ... lại thêm hàng giả nhãn hiệu sâm Ngọc Linh đánh lừa người mua. Tỉnh, huyện phải gia tăng kiểm soát, bảo tồn một sản phẩm quý như sâm Ngọc Linh chớ không thì gay!”*, lại anh chạy xe ôm ... có ý kiến!

Hiện vườn sâm giống ở Trà Linh với diện tích hơn 70 ha và trồng mở rộng trên địa bàn 9 xã với diện tích 810 ha, khoảng 3 triệu cây sâm. Một tương lai hứa hẹn cho nguồn dược liệu ổn định, bảo đảm phẩm chất, phát triển vững chắc!

Bài & ảnh LKD

Tác giả tại thủ phủ sâm Ngọc Linh

Tiếp theo Sổ Tay kỳ báo trước về vỏ xe, tuần này xin nói về nơi bán vỏ xe được nhiều người hài lòng, và cách thay vỏ xe bị xẹp.

Vỏ xe hơi

Mua vỏ xe ở đâu

Vỏ xe được bán và lắp đặt tại các tiệm sửa xe trên toàn quốc, các nhà bán lẻ, các cửa hàng lớn và các warehouse clubs (như Costco). Theo thăm dò của Consumer's Reports với hơn 5 ngàn thành viên về kinh nghiệm của họ với các nhà bán lẻ vỏ xe, hầu hết đều hài lòng với việc mua vỏ xe của họ bất kể họ mua ở đâu. (Điểm hài lòng chung tại Mavis, Walmart và Pep Boys là trung bình hoặc thấp hơn.) Cuộc thăm dò cũng cho thấy giá cả rất khác nhau, với giá trung bình cho mỗi chiếc vỏ xe (không bao gồm chi phí lắp đặt) dao động từ \$134 tại Walmart đến \$240 tại Canadian Tire Corp. Thường thì bạn có thể tiết kiệm tiền mà không phải hy sinh nhiều về năng suất. Và đừng ngại khi yêu cầu mức giá thấp hơn. Hầu hết các thành viên đã trả giá như vậy và nhận được ưu đãi, tiết kiệm trung bình \$100 một bộ. Kết quả thăm dò được trình bày dưới đây, theo thứ tự nơi bán vỏ xe được "hài lòng nhất" đến "ít hài lòng nhất".

- Independent retailers
- Les Schwab Tire Centers
- Kal Tire
- Discount Tire (discounttiredirect.com)
- Tirerack.com
- America's Tire
- Costco
- Car dealerships
- Big O Tires
- Goodyear Auto Service
- Belle Tire Distributors
- BJ's
- Town Fair Tire Centers
- Sam's Club
- NTB Tire & Service Centers
- Firestone Complete Auto Care
- Canadian Tire Corp
- Mavis Discount Tire
- Walmart
- Pep Boys

Quy tắc thay vỏ xe bị xẹp

Nếu bạn đang chuẩn bị thay một chiếc vỏ xe bị xẹp và tiệm sửa xe thuyết phục bán cho bạn 4 chiếc vỏ mới, đừng cho rằng họ đang lừa bạn: Tốt nhất, bạn nên thay luôn 4 chiếc vỏ xe cùng một lúc, cùng nhãn hiệu và model. Chỉ thay một vỏ xe có thể dẫn đến việc xe bị mất cân bằng, khó lường trước. Tuy nhiên, việc thay thế cả 4 vỏ có thể là lý tưởng nhưng cũng rất tốn kém. Các lựa chọn thay thế sau đây có thể giúp bạn tiết kiệm tiền:

■ **ĐỐI VỚI VỎ XE BỊ MÒN NHẸ:** nếu tất cả các vỏ xe còn 70% gai (tread) trở lên, bạn có thể chỉ thay một vỏ xe bằng cách lắp vỏ đó lên trục sau. Sự chênh lệch về độ sâu gai vỏ xe sẽ không đủ lớn để dẫn đến việc xe mất cân bằng.

■ **ĐỐI VỚI VỎ XE MÒN NHIỀU HƠN:** Mua 2 vỏ xe mới và lắp cả 2 vỏ này vào trục sau. Trừ khi bạn mua 4 chiếc, bất kỳ chiếc vỏ xe thay thế nào cũng phải cùng model với những chiếc khác. (Một số xe all-wheel-drive và full-time four-wheel-drive yêu cầu thay cả 4 vỏ xe cùng một lúc. Hãy kiểm tra owner's manual để biết rõ).

THIÊN HƯƠNG

■ Trước khi đến cửa hàng, hãy chụp hình khu vực và các phòng bạn cần trang trí, đo kích thước nếu cần thiết.

NGUỒN: HOUSE BEAUTIFUL.

■ Hãy đi quanh nhà để xem những gì có thể được tái sử dụng và mang lại sức sống mới cho không gian khác. Đặt những món đồ bạn có trước, sau đó xác định những gì cần bổ sung thêm vào phần còn lại của khoảng trống.

NGUỒN: HOUSE BEAUTIFUL.

Mua đồ trang trí

Mua sắm phụ kiện, đồ trang trí cho căn nhà không là việc làm chỉ trong một sớm một chiều. Nhưng nếu muốn bắt đầu hành trình mua sắm để tô điểm cho không gian sống, bạn có thể tham khảo từ những gợi ý chuyên nghiệp dưới đây. Những điều cần cân nhắc trước khi mua sắm đồ trang trí:

■ Đầu tiên, bạn cần xem lại những gì mình đã có và xác định xem những món đồ này còn phù hợp với bạn không. Chỉ nên giữ lại món đồ bạn yêu thích.

NGUỒN: BETTER HOMES & GARDENS.

■ Bạn cũng cần xem xét nhu cầu và ngân sách của mình. Lên ý tưởng và xác định rõ những gì bạn đang tìm kiếm là điều cần thiết. Ngân sách cũng là một yếu tố quan trọng cần cân nhắc, vì các món đồ có thể tăng giá hoặc mắc hơn so với dự tính của bạn. NGUỒN: ELLE DECOR.

■ Sẽ tốt hơn khi kết hợp các phong cách trang trí khác nhau trong một căn nhà. Việc này giúp không gian trở nên thú vị và thu hút hơn. Nên chọn các màu sắc bổ sung cho nhau thay vì đối lập. Có thể dùng màu nổi bật cho các tác phẩm nghệ thuật hoặc đồ nội thất tạo điểm nhấn, nhưng vẫn trung thành với bảng màu tổng thể để giúp gắn kết không gian chung. NGUỒN: PINTEREST.

■ Kết hợp các món đồ trang trí sẵn có và các món đồ mới mua bằng cách tìm sự cân bằng giữa hai thể loại đồ. Vì bạn đã có sẵn một số đồ trang trí, nên chỉ cần tìm ra những món đồ mới để bổ sung. Bước tiếp theo là xác định xem bạn thích kiểu cách trang trí mới của mình như thế nào. Cần làm sao để những món đồ mới trở thành tâm điểm, trong khi những món đồ cũ sẽ là sự bổ sung, hỗ trợ. NGUỒN: STORABLES.

Robot hình người có thể làm việc nhà

Một số công ty đã kết hợp phần mềm trí tuệ thông minh của OpenAI để nâng cao khả năng của robot. Mới đây công ty 1X của Thụy Điển đã hoàn tất thử nghiệm một loại robot có khả năng tự học rất nhanh bằng cách quan sát qua các camera. Ngoài ra, OpenAI chịu trách nhiệm về khả năng hiểu ngôn ngữ nói. Kết hợp lại, những thông tin thu được sẽ được chuyển dịch thành hành động của robot nhờ hệ thống “thần kinh” riêng của nó.

Mặc dầu không có bàn tay 5 ngón như nhiều robot khác, loại robot này lại có thể hoạt động như một người mặc dù còn chậm chạp. Chạy trên 2 bánh xe, Nó nhận lệnh qua lời nói, thực hiện các công việc như cầm quả táo đưa cho người khác, lấy đồ đạc từ trong túi đi chợ ra bỏ vào tủ phù hợp, bốc đồ vật trên bàn bỏ vào khay, sắp ly đĩa vào hộp chứa, lau bàn, xếp quần áo ...

Những hoạt động này không được lập trình trước mà robot tự học dưới sự hướng dẫn của người. Ở mức độ này, robot đã có thể làm được các việc vặt trong nhà nếu được huấn luyện đầy đủ. Chưa biết loại robot này khi nào sẽ được bán trên thị trường.

Máy trồng cây có trí tuệ nhân tạo

Trí tuệ nhân tạo được áp dụng vào việc trồng cây tại nhà với loại máy trồng AGWA. Máy chỉ lớn bằng một nửa cái tủ lạnh thường và có thể được đặt trong bếp để tiện cho việc sử dụng nấu ăn. Một phần mềm trên điện thoại và những kén nhỏ ươm sẵn hạt rau xà lách, kale, cải xanh, cải trắng, hành lá, rau thơm, củ cải ... được cung cấp sẽ giúp cho việc trồng rau dễ dàng rất nhiều.

Người dùng có thể quan sát sự phát triển của rau trong đó qua smart phone, nhưng việc theo dõi, điều chỉnh, cung cấp phân bón và ẩm độ đều hoàn toàn do máy tự thực hiện. Các camera và cảm ứng sẽ giúp cho việc điều tiết môi trường hoàn hảo cho cây. Chỉ cần cho các kén mầm vào máy, và chỉ chờ máy thông báo rau nào cần thu hoạch.

Phân tích cho thấy rau ở chợ mất đi từ 30 tới 50% chất dinh dưỡng và vitamin vì phải vận chuyển xa và giữ trong kho quá lâu vì vậy trồng rau trong nhà là điều cần phải có.

Máy sẽ được bán với giá \$1,000 cùng với \$30/tháng cho việc cung cấp kén giống để trồng.

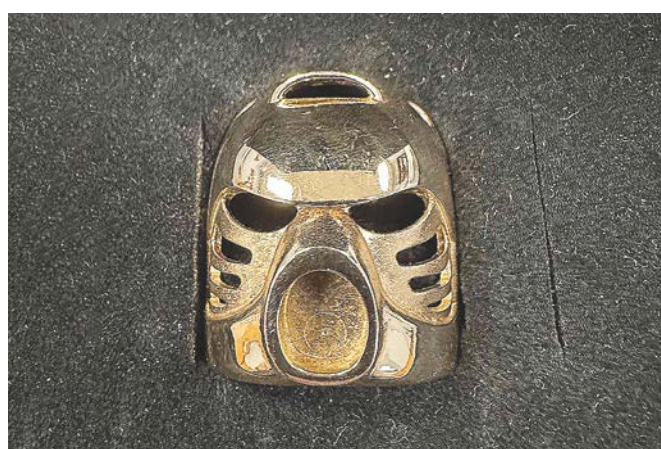
Ngủ quên

Có nhiều người rất dễ ngủ, ngay cả khi ... nhắm mắt cũng có thể ngủ được. Như hai phi công hãng Batik Air của Indonesia vậy. Trên chuyến bay đến thủ đô Jakarta, cả hai đã ngủ gục 28 phút, để phi cơ bay tự động, nhân viên kiểm soát không lưu đã mất liên lạc. May mắn là một phi công tỉnh giấc và phát hiện đã bay lạc đường bay nên kịp thời điều chỉnh lại. Phi công kiểu này dễ làm hàng trăm hành khách ngủ (thiên thu) theo quá.

Trả hớ

Giá hộp đồ chơi Lego chỉ có 14.95 đô la tại một tiệm đồ cũ Goodwill ở Pennsylvania mà một khách hàng đòi mua với giá \$1,000 đã làm các nhân viên nghi ngờ. Sau khi xem kỹ lại thì đây là loại Lego đặc biệt, làm bằng vàng và sản xuất rất ít khoảng hơn 20 năm trước. Bộ Lego này đã được Goodwill bán cho một nhà sưu tập với giá \$18,100. Phải mua đúng giá 15 đô là được rồi, ai biểu tài lanh trả cả ngàn chỉ cho hột cơ hội.

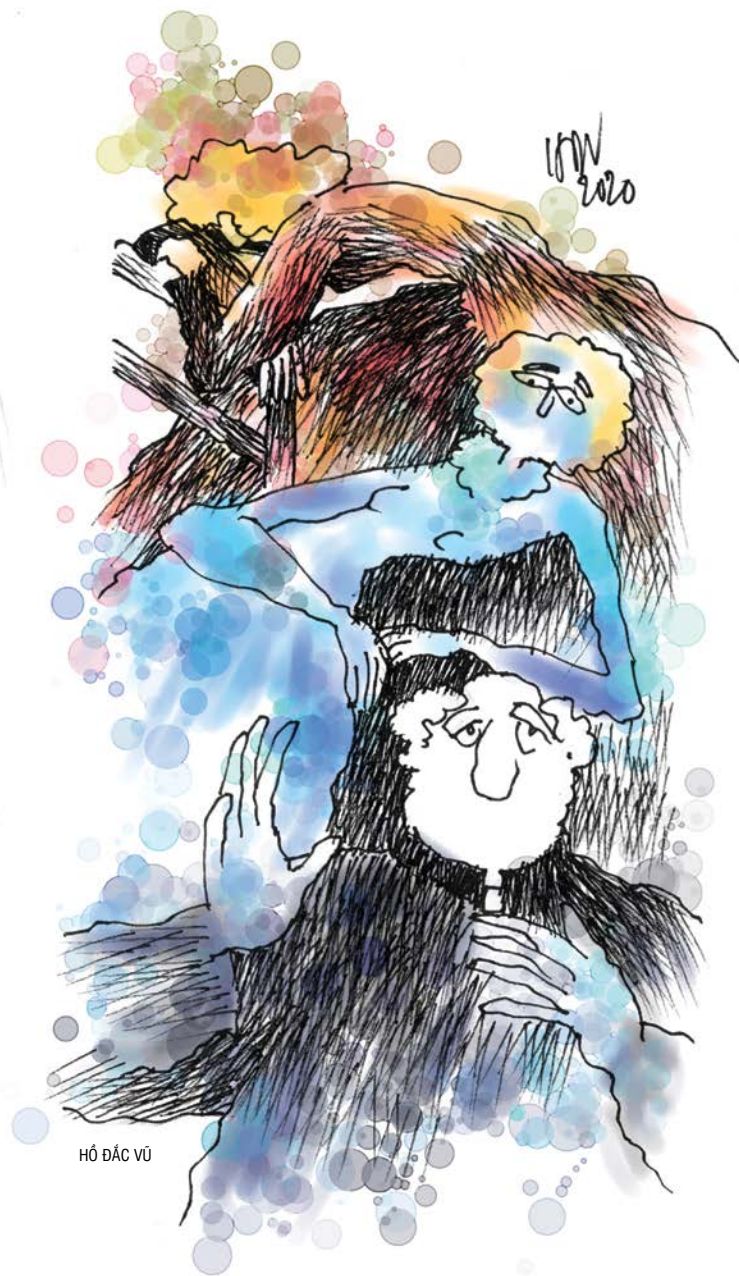
Nhân chứng

Sau vụ án Vạn Thịnh Phát lừa đảo hàng chục tỉ đô la nay Việt Nam đang xử tiếp vụ tập đoàn Tân Hoàng Minh lừa đảo cổ phiếu. Tòa án Hà Nội đã "triệu tập" hơn 6 ngàn nạn nhân bị dụ mua cổ phiếu lấy lời và nay đã bị mất trắng làm nhân chứng. Các nạn nhân đến tòa nghe xét xử những tên đầu sỏ, ôm nhau khóc rồi ... được cho về. Còn tiền chắt mót, dành dụm thì xem như hiến cho cô hồn và nhà nước ta. Cứ một "đại án" như vậy là nhà nước ta gom được bội tiền.

Henri René Albert Guy de Maupassant (1850-1893), nhà văn Pháp vào thế kỷ 19, được nhớ tới như bậc thầy của thể loại truyện ngắn và là đại diện của trường phái tự nhiên, ông đã mô tả cuộc sống con người và định mệnh của từng lớp trong xã hội với những võ mộng và bi quan. Những câu chuyện của ông đã biểu thị bởi phong cách và hiệu quả, chấm dứt trong nhẹ nhàng. Nhiều tác phẩm đã được viết trong thời gian chiến tranh Pháp-Đức 1870, Maupassant đã viết 300 truyện ngắn, 6 tiểu thuyết, 3 sách du lịch, 1 tập thơ. Tác phẩm đầu tay, "Bánh bao" 1880, được coi như tuyệt tác của ông. Ông có dùng thuốc gây ảo giác và đã trang trải kinh nghiệm từ các chất liệu này vào các tác phẩm của mình.

HỒ ĐẮC VŨ

Tự thú

HỒNG ĐĂNG lược dịch

Marguerite de Thérèlles đang hấp hối. Cho dù chỉ mới 56 tuổi nhưng cô giống như bà già 75. Cô thở hổn hển, da tái hơn tám trải

giường, run vì các cơn rùng mình, mặt nhàn quéo và đôi mắt quá hốc hác giống như cô nhìn thấy điều kinh khủng nào đó.

Người chị Cả hơn cô 6

tuổi, Suzanne quỳ bên giường, khóc nức nở. Một chiếc bàn nhỏ gần ghé dài của người đàn bà hấp hối, phủ khăn ăn và 2 ngọn nến thấp sáng, ông Cha Đạo đang đợi làm thánh lễ cuối cùng.

Căn phòng có vẻ buồn thảm, không khí như cuộc già từ vĩnh viễn của một người hấp hối. Các chai thuốc lẫn lóc trên bàn, chăn màn nằm thành đống trong góc. Những cái ghế ngổn ngang như sợ hãi bỏ chạy, chỉ vì “Cái chết”, điều đáng sợ đang trốn trong phòng đó và chờ đợi.

Chuyện của 2 chị em Suzanne và Marguerite de Thérèlles thật cảm động, thật sâu xa, đã làm biết bao người khóc.

Suzanne, người chị Cả, đã từng yêu điên cuồng một chàng trai trẻ, anh ta cũng yêu Suzanne.

Họ đã đính hôn, chỉ còn đợi ngày ký giấy và đám cưới, thì anh ta, Henry de Lampierre qua đời.

Sự tuyệt vọng của cô nằm sâu thẳm trong lòng, cô thể sẽ không bao giờ lấy chồng. Và giữ lời thề, cô để tang cho chồng, Henry de Lampierre mãi về sau, cho dù chưa cưới.

Rồi tới em gái nhỏ Marguerite, chỉ 12 tuổi, một buổi sáng nhào vô vòng tay người chị Cả, rên rĩ “Chị ơi, em không muốn chị bất hạnh, em không muốn thấy chị khóc cả đời. Em sẽ không xa chị, không bao giờ, nhất định không bao giờ! Em! Em sẽ không lấy chồng, em sẽ luôn ở bên chị, luôn luôn!

Suzanne cảm động trước những chân thành của

cô bé, ôm cô hôn, nhưng trong lòng không tin lắm.

Tuy nhiên cô bé cũng giữ lời, không nghe lời ba mẹ, bất chấp nài nỉ của người lớn, cô không bao giờ lấy chồng. Cô đẹp, phải nói là rất đẹp, cô đã từ chối nhiều chàng trai trẻ yêu cô chân thật, và cô cũng không bao giờ xa người chị Cả.

Họ đã sống với nhau qua bao ngày của cuộc đời, chưa một lần chia cách. 2 chị em sát cánh với nhau, dính cứng, không bao giờ chia rẽ được. Nhưng hình như Marguerite luôn buồn bã, u uất, sầu muộn hơn cả chị, có lẽ sự hy sinh đã làm tinh thần cô suy sụp. Cô già đi thật nhanh, mới 30 tuổi đã có tóc bạc, thường hay bệnh và đau khổ giống như bị những nỗi bí mật nào đó gặm nhấm trong lòng.

Và bây giờ cô là người đầu tiên đối diện với cái chết.

Cô đã bị cấm khẩu từ hôm qua, cô chỉ nói lắp bắp.

“Đi tìm ... Ông Cha le Curé ... Đã tới lúc rồi”

Khi ánh mặt trời vừa lên.

Cô nằm ngửa ra trên ghế dài, run rẩy, co giật, môi cô run lên như sợ hãi những lời ghê gớm thoát ra từ tim mình một cách vô tình, cô như điên cuồng.

Người chị tan nát trong lòng, khóc thảm thiết,

áp trán vô thành giường, liên tục lặp lại.

“Margot, Chúa ơi! Tôi quá bé Tí của chị!”

Chị luôn gọi em mình là “Bé Tí”, giống như cô em gọi mình là “Chị Cả”

Có tiếng chân ở cầu thang. Cửa mở. Một cậu bé giúp lễ của ca đoàn, theo sau là ông Cha trong bộ đồ lễ. Khi nhận ra ông Cha, người đàn bà hấp hối rung mình, ngồi dậy, mở môi, lắp bắp 2,3 từ gì đó và bắt đầu cào tẩm trải giường bằng móng tay như cô muốn xé một cái lỗ.

Ông Cha bước tới, nắm tay chị, hôn lên lông mày, nói thật dịu dàng.

“Chúa tha tội cho con, con tôi, hãy can đảm lên, đã đến lúc, nói đi con, muốn nói điều gì, hãy nói”

Marguerite run từ đầu tới chân, rung cả chiếc ghế dài, lắp bắp, sợ hãi nói.

“Ngồi xuống, chị Cả ơi ... Ngồi gần vô em ... Nghe đây”

Ông Cha cúi xuống Suzanne, cô vẫn gục đầu bên chân giường, ông đỡ cô lên, đặt vô ghế, cầm tay của 2 chị em, nói:

“Lạy Chúa tôi! Xin chúc phúc và thương xót họ”

Và Marguerite bắt đầu nói. Từ cổ họng cô phát ra từng chữ một, khàn khàn, ngắt quãng rõ ràng nhưng cô rất yếu.

“Xin lỗi, xin lỗi chị Cả ơi! Hãy tha thứ nếu chị biết em đã sợ hãi giây phút này cả đời em như thế nào ...”

Suzanne lắp bắp trong nước mắt.

“Tha thứ cái gì bé Tí? Em đã cho chị hết, hy sinh mọi thứ, hy sinh đời em vì đời của chị, em là một Thiên Thần ...”

Nhưng Marguerite ngắt lời.

“Yên lặng, yên lặng! Chị Cả ơi để em nói ... Đừng cản. Đây là điều kinh khủng ... Cho em kể hết, kể tới cùng, nghe đây. Chị nhớ không ... Chị nhớ anh Henry không ...”

Suzanne run rẩy nhìn em gái mình. Cô em tiếp tục:

“Chị phải nghe hết chuyện này để hiểu rõ. Lúc ấy em 12 tuổi, chỉ 12 tuổi thôi, chị nhớ không? Đúng vậy không? Em bắt đầu trở mã, và em hư hỏng, chỉ muốn làm điều gì mình thích! Chị có nhớ không? Em đã hư cỡ nào? Nghe đây. Lần đầu tiên Henry tới, anh diện đôi ủng bóng láng. Anh xuống ngựa ngay thêm nhà, xin lỗi vì diện y phục đẹp và mang tin tức cho Ba. Chị còn nhớ! Đúng vậy không? Khoan, đừng nói, chị nghe. Khi gặp anh Henry lần đầu em bần thần, rung động, thấy ảnh đẹp trai quá, và em đứng hoài trong một góc phòng khách, nhìn

anh ta nói chuyện. Trẻ con thật lạ lùng và kinh. Vâng! Em đã mơ mọi thứ như vậy.

“Anh trở lại, rất nhiều lần ... Em đã nhìn ảnh bằng cả đôi mắt và tâm hồn ... Em đã lớn và biết nhiều điều về trai gái hơn các người khác. Anh Henry thường trở lại, em chỉ nghĩ về ảnh. Em gọi thật nhỏ trong lòng mình “Henry... Henry de Lampierre”

“Rồi mấy người nói rằng ảnh sắp làm đám cưới với chị. Đó là điều buồn, ô! Chị Cả ơi, là cả một nỗi buồn lớn trong lòng em ... Em đã khóc cả 3 đêm, mất ngủ luôn. Anh Henry trở lại mỗi ngày, sau khi ăn trưa... Em nhớ mà, phải vậy không? Khoan! Đừng nói gì... Nghe! Chị đã bỏ thì giờ làm các chiếc bánh anh ta thích, với bữa ăn, với bơ, sữa. Em cũng biết làm bánh như chị, nếu cần thiết. Anh ta ăn thật ngon, rồi uống ly rượu Chát, nói “Ngon thật” Chị còn nhớ ảnh nói vậy không? Làm sao chị quên được, chị còn cười dịu dàng mà.

“Nhưng em ghen, ghen thật tình!”

Lúc gần tới đám cưới chị, chỉ còn 2 tuần thôi. Em nổi cơn điên. Tự nói với mình “Henry sẽ không cưới Suzan, không! Không bao giờ có chuyện đó! Chỉ một mình em là

người anh ta sẽ cưới khi em trưởng thành. Em sẽ không bao giờ tìm thấy một người mà em yêu tha thiết như anh Henry vậy” Nhưng, một đêm kia, 10 ngày trước lễ cưới, Chị cùng dạo bộ với ảnh trước lâu đài dưới ánh trăng ... Và ở đó bên cây thông lớn ... Em thấy ảnh hôn chị ... Và ôm chị vào lòng thật lâu. Chị còn nhớ không? Chắc đây là lần đầu tiên chứ gì? Đúng, em thấy da mặt chị tái đi khi trở lại phòng khách.

“Em đã thấy hết, em trốn trong bụi dâu ở đó. Em nổi giận! Nổi điên, nổi cơn ghen, nếu được thì em đã giết cả 2 người rồi!”

“Em đã tự nói với mình: Henry sẽ không cưới Suzanne, không bao giờ! Ảnh sẽ không cưới ai hết. Em tự thấy bất hạnh và bắt đầu ghét anh ta.

“Rồi chị biết em làm gì không? Nghe đây. Chuyện rất quan trọng và khủng khiếp. Em đã thấy ông coi vườn làm mỗi giết mấy con chó hoang. Ông đập cái chai nát ra, nghiền nhỏ và lấy bột thủy tinh bỏ vô viên thịt bò.

“Nên em lấy chai thuốc của Mẹ, đập nát ra bằng búa, em giấu bột thủy tinh vô túi, đó là thứ bột sáng lóng lánh.

Hôm sau khi chị làm xong mấy cái bánh nhỏ ... Em cất ra và bỏ bột thủy tinh vô bánh ... Chị Cả

oi! Em đã làm điều điên loạn vì ghen, vì ghét... Anh Henry thích quá, ăn liền 3 cái, em cũng ăn 1 cái, em bỏ 6 cái còn lại xuống hồ nước. 3 ngày sau, 2 con Thiên Nga chết ngất! Chị nhớ điều đó không? Ô! Đừng nói gì ... Chị Cả nghe đây! Chị hãy nghe thật rõ. Em thì không chết ... Nhưng em bệnh rề rề hoài. Chị ơi! Em không chết ... Nhưng rồi Henry chết ... Chị đã biết ... Nghe giùm ... Điều ấy chả là gì. Điều sau này mới là tệ hại nhất ... Nghe em nói đi chị Cả ơi ...

“Đòi em, cả đời em ... Là một cực hình! Em đã tự nói với mình: Sẽ không bao giờ xa chị, và trước khi chết em sẽ nói hết với chị ... Từ đó cho đến giờ, em luôn nghĩ đến giây phút ấy, giây phút em nói hết sự thật với chị. Bây giờ thì lúc ấy đã tới. Thật là khủng khiếp. Ô... Chị Cả ơi!

“Em đã luôn nghĩ từ sáng tới tối, cả ngày lẫn đêm. Chắc mình phải nói sự thật với chị. Em đợi ... Thật khổ sở làm sao!... Bây giờ thì coi như xong. Không nói nữa. Giờ thì em bỗng sợ ... Em sợ ... Trời ơi em sợ! Rồi em sẽ gặp anh Henry, khi em chết. Gặp lại anh ta, chị nghĩ đi! Trước hơn chị, em không dám. Em phải ... Em sắp chết! Em van chị Cả tha thứ cho em. Em muốn vậy, em không

thể đi gặp Henry khi chị chưa tha thứ. Ôi! Hãy nói là chị Cả tha thứ cho em đi, Ông le Curé nói với chị đi ... Tôi cầu xin ngài làm điều đó. Tôi sẽ không nhắm mắt nếu không được chị Cả tha thứ.

Marguerite yên lặng, thở hổn hển, tay luôn cào vô tấm trải giường với móng tay khô héo của mình.

Suzanne đã giấu mặt trong hai bàn tay, ngồi bất động. Cô đang nghĩ tới Henry, người cô đã yêu thương quá lâu! Cuộc đời sẽ đẹp biết mấy nếu họ chung sống với nhau! Cô thấy anh một lần trong suốt thời gian anh đã mất, quá khứ cũ cũng qua đi rồi. Người yêu dấu đã qua đời, làm tan nát trái tim cô! Ô trời! Cái hôn ấy, cái hôn duy nhất của anh ấy, cô đã cất kỹ vào tâm hồn. Và sau đó không có gì, không có gì trong suốt một đời dài của Suzanne.

Bỗng nhiên ông Cha đứng dậy và với một giọng nói mạnh mẽ, ông đã khóc.

“Cô Suzanne ơi, em cô sắp chết”

Và Suzanne mở đôi bàn tay, gương mặt đầm đìa nước mắt, nhào tới ôm đứa em gái, hôn cô ta thắm thiết và lấp bắp.

“Chị tha thứ cho em... Tha thứ cho em, em bé Tí của chị”

GUY DE MAUPASSANT

HĐV lược dịch

Sang Xuân, Trong Hầm Rượu trở lại với 15 Truyện Mạo Hiểm của Nxb Sống Mới do Nguyễn Mạnh Tuấn phóng tác in tại Sài Gòn năm 70. [TRẦN VŨ]

Hang gấu

NGUYỄN MẠNH TUẤN phóng tác

Buổi sáng, lúc Bin và Lịch ra đi, trời tuyệt đẹp: màu lơ trong vắt, thăm thẳm, như trời tháng Tám, thêm chút nắng hanh vàng, vừa đủ ấm cho người leo núi. Họ tính sẵn vài con sơn dương: mùa này, sơn dương vừa mập vừa đậm thịt lại có bộ da đang độ lông mượt như nhung tơ. Suốt ngày hết trèo đèo lại lội suối, vượt từng sườn non đá tảng chất đống hoặc vách núi dựng đứng như thành.

Vậy mà chẳng tới gần được đàn sơn dương nào. Cái giống dê núi này trần ai là khôn, chỉ đàn đúm tận chỏm núi cheo leo ... hơi thấy bóng người đã biến mất dạng. Chỉ cần chút gợn đá vừa đặt chân là chúng phóng tới được rồi, nhẹ như lá rơi, bên những vực thẳm hun hút ...

Bin là người vùng này, anh lực lưỡng lại có cái dẻo dai trời cho của người miền núi, nên chẳng có vẻ gì là mệt.

Lịch còn trẻ măng, mới 16, tuy không ốm yếu gì nhưng đã bắt đầu tỏ không ra hơi.

Cả hai tính dựng trại ngay ven dòng suối trắng xóa như bạc, đổ xuống từ lưng chừng núi để nghỉ đêm. Nhưng Bin chợt nghe gió chuyển mạnh trong cánh rừng thông:

- Dễ có cơn dông không chừng!

Anh lo lắng nhìn trời rồi bảo bạn:

- Ta tìm hang núi nào mà ẩn chắc hơn, cậu ạ!... Lều

của chúng mình chỉ một con gió là đi dứt!

Lịch lắc đầu:

- Mưa gió ăn nhằm gì ...
Cứ cẩn thận đào rãnh thoát nước là xong ... Cậu khéo lo xa ...

Anh mỗi nhừ người, chỉ muốn ngả lưng cho đỡ mệt. Phải xê dịch lúc này đối với anh là một cực hình.

Bin tặc lưỡi 'chịu' bạn ... Nhưng cả hai vừa ăn xong bữa chiều thì trời đổ mưa, thứ mưa rừng ào ào như thác lũ ... Rồi gió từ khắp nơi kéo về ... Rồi sấm, sét tưởng chừng nổ tung cả trái núi ...

Chiếc lều vải mong manh với mấy cọc tre bị cơn bão cuốn mất trong nháy mắt ... Bin và Lịch ướm như chuột lột. Lịch thở dài:

- Biết thế, nghe cậu kiểm hang đá mà nằm lại yên thân.

Bin trở tay lên cao:

- Chịu khó leo qua ngạch núi, có vô số hang trên đó. Qua đêm nay rồi tính ...

Leo núi ban ngày đã như làm trò xiếc ... Bây giờ thêm trời tối như mực, lại mưa, lại gió, công việc trở nên nguy hiểm thực sự. Chốc chốc lại gặp vực thẳm hay vách đá chắn lối, cực oi là cực!...

Lịch đang nhào người thì trượt chân ... Anh cố bám lấy mép núi, nhưng chiếc túi da đeo sau lưng, với cả đồng đạn được,

lương thực và khẩu súng săn, nặng quá kéo người anh ra sau ... Cái ngã thực bất ngờ ... Nhưng cũng còn may, vì mồm đá chỉ cao khoảng vài thước.

Bin lo lắng ghé lại:

- Có sao không cậu?

Tiếng Lịch thều thào trong bóng tối:

- Không sao ... Hình như chân hơi trực trặc đôi chút!

Anh nói "trực" cho bạn yên tâm, chứ thực sự anh chẳng sao đứng dậy nổi: cả khoảng gót chân đau như cắt, chạm tới là buốt tận xương ...

Bàn tay thành thạo của Bin chỉ lướt nhẹ cũng biết:

- Cậu sai khớp rồi đó... Không đi được đâu! Để mặc tôi ...

Bin lẳng lẳng ôm xúc lấy bạn đặt lên vai; anh thừa sức lực làm việc đó, vả lại Lịch cũng chẳng nặng cho lắm, quá hơn con sơn dương đôi chút. Bin đã có lần vác cả đôi dê núi săn được, đi hàng ngày đường như không.

Lịch nhìn trước nhìn sau chỉ thấy tối mò. Con đau làm anh thiếp đi lúc nào không hay.

--oOo--

Lúc anh tỉnh dậy thì mưa bão đã tạnh. Bin cẩn thận đặt chân dạ ẩm áp trùn gần hết người. Giá chỗ chân đau không nhức nhối làm anh thức giấc, chắc Lịch quên biến việc xảy ra.

Tiếng Bin ngáy pho pho, đều đặn như kéo bể. Lịch mỉm cười nghĩ tới bạn:

- Người đầu tốt nết thế!... Chẳng bao giờ phàn nàn nửa lời ... Mà khỏe như trâu không bằng!

Giá anh ngủ được một giấc thì hay quá!

Chỗ đau bắt đầu tấy, có vẻ sưng dần. Lịch thấy người nóng bừng... Không chừng anh sốt cũng nên.

Phía cửa hang hiện ra trước mặt anh như một vòm trời thu hẹp, sáng lò mờ, thứ sáng xanh nhạt của bầu trời quang tạnh sau cơn mưa. Đôi lúc ánh chớp lóe lên, rọi vào thành đá bóng loáng.

Chợt anh lặng người đi: một bóng đen cao lớn vừa nổi bật như cắt ngoài cửa hang ... Khối đen nặng nề lắc lư trên đôi chân ngắn, vừa thở hồng hộc ... Lịch dụi mắt ... Anh mê ngủ hay cơn sốt làm anh hoa mắt đây?

Bóng đen bỗng dừng lại, thở dốc rồi gừ nhẹ ... Lịch bủn rủn cả tay chân:

- Gấu ngựa!...

Mồ hôi ở đầu toát ra như tắm. Con sốt tan biến, anh muốn đánh thức bạn nhưng không sao nói ra hơi ... Trong óc anh bắn lên vì hình ảnh ghê rợn của con gấu xuất hiện bất ngờ: gấu ngựa!... Loài gấu dữ dằn nhất miền này ... Nó dư sức bấu chết 2 người như bôn!

Bin được cái tỉnh ngủ ... Anh còn thừa hưởng đôi

chút cái tỉnh tể của giác quan người sơn cước, nên vừa thấy có gì khác là nhồm dậy ngay. Phản ứng thợ săn có khác! Vừa mở mắt anh đã vớ vội lấy khẩu súng, nhanh như cắt ... Lịch nghe tiếng sét nổ trong hang ... Mùi khói thuốc khét lẹt ... Tiếp theo là tiếng rống dữ dội của con vật bị thương. Con gấu trúng đạn, nhưng chỉ trúng vào vai. Nó rít lên như còi, hồng hộc chồm vào người thợ săn. Thân hình nặng nề của nó lao đi trong bóng tối nhanh tới độ Bin không đủ thì giờ nổ súng lần thứ 2.

Bàn tay gân guốc của anh nắm vội lấy cán dao săn đeo ngang lưng... Hàng vuốt cong, bén như dao quơ ngang mặt Bin... Anh vừa tránh né vừa thúc nhanh mũi dao về phía trước ... Trong giây phút nguy ngập, chỉ đâm trúng tim mới hòng hạ nổi con vật ... Nó còn khỏe quá, giá vào người khác, chắc nguy rồi.

Bin nhanh nhẹn, dẻo dai, lại quen đánh dao găm nên mới cầm cự được với nó ... Tiếng găm gừ hằn học của con gấu vang cả hang đá ... Nó quơ trúng được vài nhát. Chiếc áo da của Bin rách bươm ...

Lịch cố nhịn đau, trườn mình về phía khẩu súng vút lẩn ra đó ... Anh ghì báng súng vào vai, sẵn sàng nhả đạn ... Nhưng trong bóng tối lò mờ, làm sao bắn trúng con gấu mà không sợ lạc đạn vào

Bin đây?...

Cuộc chiến tới hồi kịch liệt. Con gấu ngựa ôm được người thợ săn trong vòng tay... Nó ghì chặt toan bóp nghẹt ... Hàng nanh lỏm chồm như mũi dao ghé sát mặt Bin ... Anh chỉ đủ thời giờ ghì cán dao trước ngực ... Mũi nhọn ngập trong lớp thịt béo năn ... Con gấu học lên, rồi cả người lẫn vật cùng ngã lăn ra, quăn lấy nhau.

Lịch tưởng chừng Bin chết chắc!... Trong ánh chớp anh thấy rõ máu đầm cả ngực, cả vai bạn... Thế là anh đâm liều... Anh nhào thêm vài thước, gí sát mũi súng vào đầu con vật giữa lúc nó há mõm toan ngoạm vào mặt Bin.

- Đồ...àng!...

Chiếc báng gỗ giật mạnh về đằng sau, làm Lịch điếng người. Nhưng anh đâu thấy đau: Anh còn mãi nhìn Bin lồm cồm bò dậy, tách rời khỏi con gấu nằm chết đứ đừ ...

Người thợ săn toét mồm cười:

- Giống gấu ngựa khỏe thực!... Không có cậu, chắc tớ bị nó tấp vỡ mặt!

Kể ra con gấu cũng lớn, dài tới 2 thước, nằm thành một đồng lù lù giữa hang ... Bin chỉ xây xát đôi chút... Anh băng bó qua loa rồi hướng về cuối hang, nghe ngóng. Lịch thấy anh lom khom bò vào trong bóng tối. Lúc trở ra trên tay Bin

có đôi gấu con tròn trĩnh như 2 nắm bông màu nâu; đôi gấu con chưa mở mắt; Bin gặt gù:

- Thảo nào mà con gấu mẹ dữ tợn! Nó tưởng mình bắt con nó!

Chợt anh nhìn quanh lo lắng:

- Chúng mình hạ con gấu cái ... Phải cẩn thận, còn con đực nữa kia ... Coi chừng, nghe!

Nhưng may mắn cho đôi bạn, chờ tới sáng cũng không thấy gấu đực tới. Bin lặng lẽ lột da con gấu ngựa, anh xuyết xoa:

- Ít khi được bộ da đẹp thế này ... Lông vừa mượt vừa dày ... Được giá lắm!... Chục con sơn dương chưa bằng!

--oOo--

Lướt về thực cực nhọc, nhưng cả 2 đều quên được phần nào nỗi vất vả, khi thấy dân làng tỏ ra hân hoan về kết quả của chuyến săn: con gấu quái ác này đã lên vào thung lũng giết hại biết bao gia súc rồi!... Họ tìm đủ cách không sao hạ được nó nổi. Lần này tình cờ sao con vật lại sa vào tay đôi bạn.

Chiếc gót chân sai khớp của Lịch mau lành lắm. Trong những ngày nằm đó, anh có cái thú đặc biệt là săn sóc đôi gấu con. Chúng lớn như thổi, bụ bẫm như cặp chó con.

NMT phóng tác
(THEO S.THOMAS)

Trần Vũ đánh máy lại tháng 2-2024 từ tuyển tập 15 Truyện Mạo Hiểm của Nxb Sống Mới in tại Sài Gòn trước 75.

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security)
là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí
- Trợ cấp người già
- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách.
Nếu quý bạn có câu hỏi xin email
đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

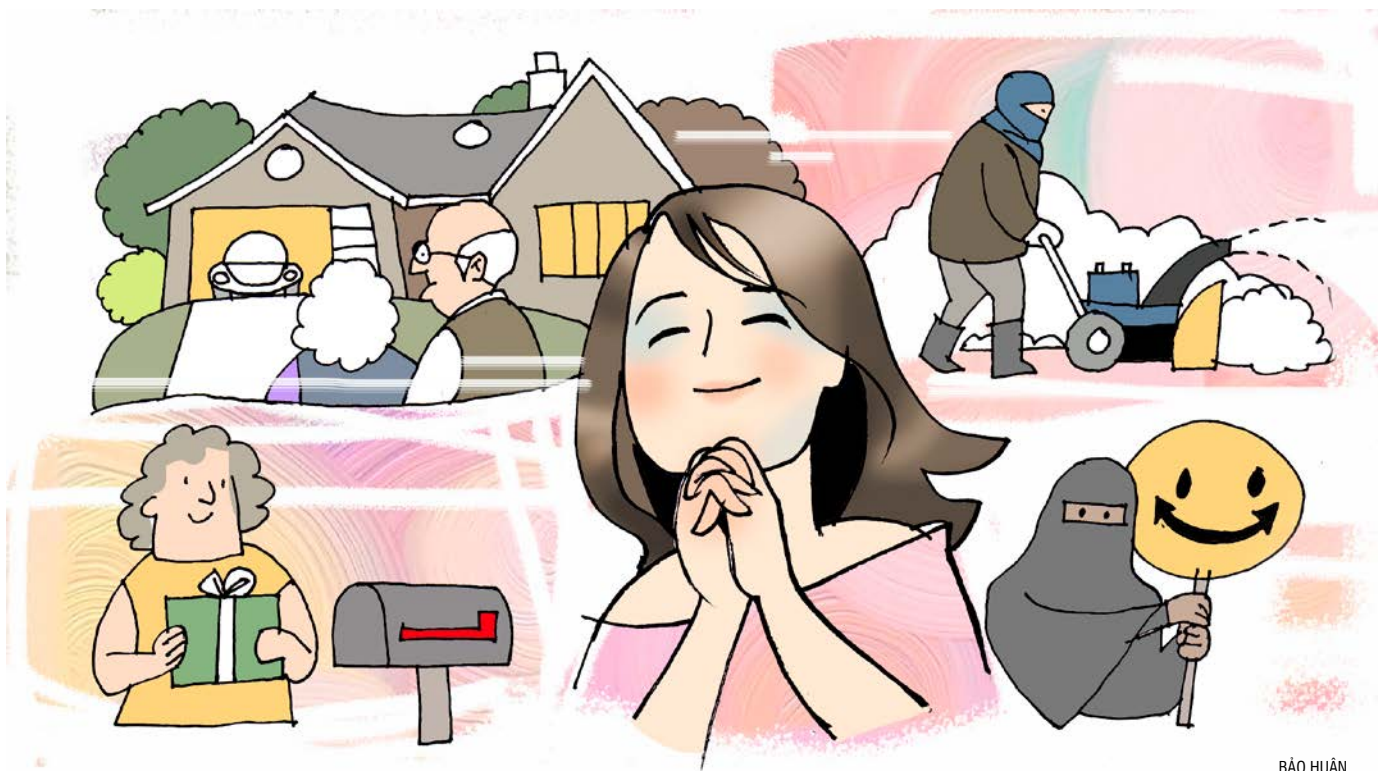

Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program- SNAP).

Mục "Phúc Lợi Xã Hội" do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

BẢO HUÂN

The good Samaritans

KIM LOAN
EDMONTON, CANADA

Hồi gia đình tôi còn ở căn nhà cũ, garage nằm ở phía sau nhà. Bữa chiều đó vợ chồng vừa về đến nhà sau khi đón 2 đứa nhỏ tan học, thì tá hỏa thấy cửa garage vẫn mở toang hoang, chắc là buổi sáng lu bu vội chạy xe ra ngoài mà quên kéo cửa garage. Tôi đang xem xét mọi thứ có mất gì không thì 2 vợ chồng hàng xóm da trắng, ở phía đối diện sau nhà, bước qua mỉm cười thân thiện. Thực ra, nhà của họ ở phía đường bên kia, nhà tôi phía đường bên này, chỉ có 2 cái garage của 2

nhà mới là ... hàng xóm của nhau, nên chúng tôi chưa bao giờ có dịp đối mặt nói chuyện, chỉ là thỉnh thoảng lúc chạy xe đi làm, đúng lúc họ luẩn quẩn trong garage hoặc đang làm vườn thì gật đầu chào nhau mà thôi. Người chồng đứng ngay cửa garage, bắt chuyện:

- Cô quên kéo cửa garage từ buổi sáng.
- Dạ, tôi lu bu với 2 đứa nhỏ trên xe nên đã quên.
- Nhưng cô đừng lo, đồ đạc trong garage còn y nguyên vì đã có tôi dòm chừng.

Tôi trở mặt ngạc nhiên, tưởng ông hàng xóm nói

đùa, nhưng bà vợ đã kịp chen vào:

- Cô may mắn đấy thôi, bữa nay ông được nghỉ làm, nên ngồi ngoài garage cả buổi sửa xe nhân tiện để mắt qua garage nhà cô.

Thế là từ đó tôi biết tên 2 vợ chồng là Jerry và Wendy. Rồi cỡ hơn 1 tháng sau, khi gia đình tôi đang quây quần ăn bữa cơm tối thì Jerry đến gõ cửa trước nhà, tôi ngạc nhiên:

- Có chuyện gì vậy Jerry?
- Laura nè, nhà cô lại quên kéo cửa garage nữa đấy.

- Không thể nào! Sáng nay tôi đã nhìn rất kỹ sau khi chạy xe ra ngoài.

- Đúng vậy, buổi sáng cô có đóng, nhưng ý tôi là mới đây, cửa garage vẫn mở, tôi nhìn qua, thấy đủ 2 chiếc xe, rồi đợi thêm gần nửa tiếng vẫn không thấy cửa garage đóng lại, nên tôi đi qua đây báo tin nè.

Lúc này chồng tôi mới thú nhận:

- Là lỗi tại tôi, hồi nãy tôi là người về nhà sau cùng, đúng lúc có người gọi phone nên tôi ra khỏi xe đi thẳng vào nhà. Cám ơn Jerry thật nhiều.

Nhà của Jerry là một căn nhà cũ, nhưng nhờ khéo tay mà Jerry biến nó thành căn nhà xinh xắn, mỹ thuật, đẹp mắt, ai đi ngang qua cũng phải dừng lại ngắm. Jerry còn là *handyman* yêu thích sửa xe, thỉnh thoảng nếu không ở miếng vườn nhỏ trước nhà thì y như rằng Jerry đang ngồi ngoài garage với ngón ngang dụng cụ xe cộ. Có lần 2 vợ chồng tôi đi bộ ngang qua, thấy Jerry say sưa chăm chút một giàn hoa leo, tôi khen thật lòng:

- Trời, nhìn khu vườn nhà ông, tôi thấy đời đẹp hơn nhiều.

Jerry cười hài lòng nói “thank you”, đúng lúc bà vợ Wendy bưng ra khay bánh muffin còn nóng hổi, đưa Jerry một cái, và mời cả 2 vợ chồng tôi, còn bỏ thêm 2 cái vào

túi giấy bảo đem về cho 2 đứa nhỏ. Wendy cười rạng rỡ:

- Bánh ngon không? Ngày mai tôi đem qua Nhà Thờ làm Bake Sale đó!

- Oh, Anglican Church ngay đầu ngã tư phải không, tôi sẽ ghé mua ủng hộ muffin của Wendy để cám ơn Jerry đã nhắc nhở chúng tôi chuyện cái cửa garage, vì tôi vẫn ... rình rập nhà của ông bà, hy vọng có ngày ông bà quên đóng garage để tôi được canh chừng giúp mà vẫn chưa có dịp.

Jerry cười vang:

- Cô mơ đi, sẽ không có ngày ấy đâu, vì Wendy nhà tôi đã nghỉ hưu non, ở nhà mỗi ngày lo chuyện bếp núc và cuối tuần giúp việc ngoài Nhà Thờ.

Tối hôm đó chồng tôi cảm hứng:

- Xóm này ngay khu đường lớn, xe cộ tấp nập, hàng xóm cùng con đường không có dịp giao tiếp nhiều, nhưng bù lại, 2 nhà hàng xóm ở phía 2 con đường song song với con đường nhà mình rất dễ thương, tử tế.

Ý của ông xã tôi muốn nhắc đến nhà hàng xóm bên kia con đường phía trước. Hôm ấy chúng tôi đang đứng hái táo trước nhà, có chiếc xe tấp vào bên đường và 2 mẹ con người da trắng bước ra, đưa tôi gói quà nhỏ:

- Cái này là của nhà cô, vì chúng ta chung một số

nhà, nhưng nhà cô đường 97, nhà tôi đường 96, nhân viên bưu điện sơ ý giao lộn.

Tôi nhìn qua gói quà, tên tôi là người nhận, và tên người gửi là bà chị ruột bên Texas, rồi đáp:

- Đúng là của chị tôi, tôi có thể nhầm mắt đọc địa chỉ bà chị cho cô làm tin nhé.

- Không cần đâu, tôi đã nhìn địa chỉ trên bảng số nhà cô rồi kìa, tôi giao cho cô luôn, khỏi mất công làm phiền bưu điện.

Trong Kinh Thánh có câu chuyện Chúa Giêsu kể 1 dụ ngôn, 1 người kia dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh nhừ tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết. Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi trên con đường ấy. Trông thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi. Rồi cũng thế, một thầy chức sắc khác đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi. Nhưng 1 người Samari, thuộc tầng lớp vô danh thấp hèn trong xã hội, tới ngang chỗ người ấy, chạnh lòng thương, lấy dầu lấy rượu đổ lên vết thương và băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về quán săn sóc. Từ đó, chúng ta có câu “the good Samaritan” dành cho những người không quen biết nhưng sẵn lòng giúp đỡ người khác, dù chỉ là những việc bé mọn. Tôi

cũng đã có những good Samaritans thiết để thương.

Rồi chúng tôi tìm được ngôi nhà mới ở phía Bắc thành phố. Mấy bữa lục đục khiêng mấy thùng đồ ra ngoài garage, Jerry đã mau mắn qua thăm hỏi:

- Nhà cô sắp bỏ xóm này rồi ư?

- Đúng vậy Jerry ơi, các con tôi đã lớn, chúng muốn đổi nhà, hơn nữa, khu đó thuận tiện hơn cho chồng tôi đi làm, mà lại gần Nhà Thờ Việt Nam nữa. Chúng tôi đã tính cuối tuần qua chào tạm biệt ông và Wendy.

- Mà sao không thấy cô để bảng bán nhà?

- Dù không được làm hàng xóm với ông nữa, nhưng thỉnh thoảng chúng tôi cũng sẽ về đây, vì căn nhà này cho người ta muốn, chớ không bán.

- Vậy thì chúc mừng, cuối tuần chắc chắn Wendy sẽ có muffins để tiễn gia đình cô.

Về căn nhà mới hiện tại, garage dính liền phía trước căn nhà. Do “kinh nghiệm” từ căn nhà cũ, tôi luôn cẩn thận đóng cửa garage mỗi khi ra khỏi nhà cũng như khi về nhà, thậm chí buổi tối trước khi đi ngủ, tôi còn hé cửa để kiểm tra cửa garage mấy lần mới an tâm, thành ra chưa có cơ hội cho good Samaritan xuất hiện.

Một buổi sáng cuối tuần,

tôi đang nằm “nướng” trên lều thì nghe tiếng máy thổi tuyết bên hông nhà, tôi thầm nghĩ anh chàng xúc tuyết người Việt bữa nay chịu khó đến sớm. Tôi xuống dưới nhà pha cà phê, nhân tiện mở cửa trước xem xét thì, ủa, sao tuyết vẫn ngập đầy thêm, và ngập lối đi trước nhà, chả lẽ cậu xúc tuyết sẽ trở lại làm tiếp? Đến trưa tôi đang nấu cơm thì nghe tiếng cào tuyết trước nhà, tôi liền chạy ra, gặp cậu xúc tuyết, tôi hỏi:

- Có phải hồi sáng em đến thổi tuyết bên hông nhà?

- Dạ không chị ơi, em mới tới à, chắc nhà hàng xóm sau nhà chị, chung cái sidewalk bên hông đó, họ làm sạch sẽ lắm, mà nhiều lần rồi đó, hổng phải bữa nay thôi đâu, em tưởng chị biết chứ!

- Chà, chiều dài 2 căn nhà, 2 vườn sau nữa, cộng lại cũng không ít, mà trời thì lạnh lẽo.

Vài bữa sau có một trận tuyết nữa, buổi sáng hôm đó tôi lại nghe tiếng máy thổi tuyết bên dưới. Tôi bước ra khỏi giường, nhìn xuống cửa sổ, thấy

một người đàn ông trùm áo lạnh kín mít, nón che đầu và khăn quàng che miệng, đang đi chậm chậm thổi tuyết suốt chiều dài sidewalk, đúng như lời cậu xúc tuyết suy đoán. Tôi liền vào phòng vệ sinh đánh răng, rửa mặt, rồi xuống dưới nhà, tìm chiếc áo khoác, mang vớ và giày boots ấm áp, mở cửa trước nhà, đi bộ qua bên hông, với ý định cảm ơn người hàng xóm tốt bụng, nhưng đã quá trễ, tôi chỉ kịp nhìn thấy bóng dáng người ấy đang đi bộ ngược trở về phía bên kia.

Vậy thì 2 (số) 5 đã rõ 10, chính người ấy là good Samaritan của gia đình tôi chứ còn ai trông khoai đất này. Tôi lại chợt nhớ hồi mùa Thu, một buổi chiều có một cơn mưa dữ dội, giông gió như thác đổ. Đến tối, ông xã đi làm về muộn, thấy sidewalk bên hông nhà vương đầy những nhánh cây, cỏ, hoa, lá ... có lẽ chúng kẹt lại do nước rút sau cơn mưa, định bụng sáng hôm sau ngủ dậy sẽ ra quét dọn. Nhưng dù cố dậy sớm hơn thường lệ, chồng tôi mới biết có người còn dậy ... sớm hơn

và đồng rác cỏ dẫm qua đã biến mất, sạch sẽ, như “chưa hề có cuộc bão giông”.

Tôi quyết chí sẽ ... rình cho bằng được, để “bắt quả tang” the good Samaritan này, thì mới cuối tuần rồi, vừa nghe tiếng thổi tuyết thân quen như thường lệ, tôi nhanh chóng tung mền gối, khỏi cần vào phòng đánh răng rửa mặt, lao ngay xuống nhà, chụp vội chiếc áo khoác và xỏ vội đôi giày boots, chạy ào ra sân, đúng lúc người ấy đang thổi đoạn cuối ngay góc nhà. Tiếng máy thổi tuyết quá ồn nên anh ta không nghe tôi la lớn “hello” đến mấy lần, tôi đành phải bước ra trước mặt anh ta mới dừng máy, ngược nhìn tôi trong bụi tuyết còn bay mù trời. Tôi chấp 2 tay trước ngực như thay lời cảm ơn, rồi nói:

- Té ra, anh thổi tuyết cho nhà tôi bấy lâu nay mà hôm nay tôi mới biết!

Anh ta cười hiền hòa, xua tay:

- No problem, cô đừng quan tâm.

- Gia đình tôi có nhờ cậu xúc tuyết làm giùm,

nhưng cậu ấy đi làm nên chỉ đến sau giờ trưa.

- Tôi đã nói không sao mà.

Nói rồi anh ta quay bước, tôi gọi giật lại:

- Thank you again, à mà nè, hồi mùa Thu anh cũng quét lá khúc này giùm tôi luôn, có phải?

Anh ta lại gật đầu, cười cười, rồi tiếp tục bước đi.

Tôi kể chuyện này cho cô bạn thân cùng xóm Edmonton, cô ấy nói:

Ở xứ này tình làng nghĩa xóm không đậm đà thân thiết như hồi còn bên Việt Nam, nhưng không có nghĩa là không có. Tóm lại, nơi đâu lúc nào cũng có người tốt, bất kể dân tộc, màu da, mà ông hàng xóm của bà bao nhiêu tuổi, già trẻ ra sao?

Ui, thỉnh thoảng 2 nhà có “gặp” nhau xa xa qua hàng rào sân sau, nhưng đó là gia đình đạo Hồi, chồng thì râu ria rậm rạp, vợ thì khăn che kín chỉ lòi 2 con mắt, đồ ai biết ổng bao nhiêu tuổi, mà tui cũng chưa kịp hỏi tên, nhưng có một điều chắc chắn, đó là một good Samaritan.

KL

EDMONTON, THÁNG 3/2024

Hàng triệu người trên khắp thế giới đang chuẩn bị mừng Easter (Lễ Phục sinh) vào Chủ nhật 31 tháng 3-2024.

Từ “Easter” có nguồn gốc từ Eastr, tên Nữ thần Mùa xuân cổ xưa của Đức, lễ mừng diễn ra vào ngày xuân phân.

Easter

LỊCH SỬ CỦA EASTER

Easter kỷ niệm sự phục sinh của Chúa Giêsu, 3 ngày sau khi Ngài bị người La Mã đóng đinh vào khoảng năm 30 sau Công nguyên. Đó là ngày đầu tiên trong tuần sau ngày Sa-bát (Sabbath) của người Do Thái.

Thời ban đầu, giáo dân không mừng Lễ Phục sinh hàng năm, cho mãi đến thế kỷ thứ hai và thứ ba mới tổ chức và phát triển.

Lễ Phục sinh đánh dấu ngày cuối cùng của Tuần Thánh, gồm nhiều ngày, mỗi ngày mang ý nghĩa riêng, như:

- **Chúa Nhật Lễ Lá:** tưởng niệm Chúa Giêsu vào thành Giêrusalem
- **Thứ Năm Tuần Thánh:** tưởng niệm Bữa Tiệc Ly và rửa chân
- **Thứ Sáu Tuần Thánh:** tưởng niệm cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa Giêsu
- **Chúa Nhật Phục Sinh:** tưởng niệm sự phục sinh của Chúa Giêsu
- Thánh lễ Phục Sinh là một trong những thánh lễ trang trọng nhất. Đêm Vọng Phục Sinh bắt đầu sau khi mặt trời lặn vào tối Thứ Bảy. Với nhiều bài đọc, bài hát và nghi thức hơn, thánh lễ có thể kéo dài từ 2 đến 3 giờ.
- Một số nhà thờ Công giáo và Chính thống giáo cũng cử hành Tuần bát nhật Phục sinh - 8 ngày sau Chủ Nhật Phục sinh.

THAY ĐỔI MỖI NĂM

Lễ Phục sinh mỗi năm rơi vào Chủ Nhật đầu tiên sau Trăng tròn hoặc sau ngày xuân phân - thường là từ ngày 22 tháng 3 đến ngày 25 tháng 4.

Kitô giáo phương Tây sử dụng lịch Gregorian. Năm 2024, lễ Phục sinh rơi vào ngày 31 tháng 3.

Tuy nhiên, trong Chính thống giáo Đông phương, lễ Phục sinh lại rơi vào ngày 5 tháng 5 vì họ theo lịch Julian.

BIỂU TƯỢNG

Ngoài các nghi lễ tôn giáo, Easter đã bị “thương mại hóa” với các biểu tượng của ngày lễ như trứng, gà con và Thỏ Phục sinh.

Các chuyên gia cho rằng những biểu tượng này có nguồn gốc tôn giáo. Ở bắc bán cầu, nơi lễ Phục sinh diễn ra vào mùa xuân, những hình ảnh về cuộc sống mới như những chú thỏ, gà con và trứng là dấu hiệu của “sự sống mới và khả năng sinh sản vào mùa xuân”.

Những quả trứng Phục sinh cũng được cho là tượng trưng cho sự xuất hiện của Chúa Giêsu từ ngôi mộ và sự phục sinh.

Tục nhuộm trứng có từ thời Trung Đông cổ đại khi người ta sử dụng vỏ hành để nhuộm màu. Về sau, trứng cũng được trang trí đẹp mắt.

TRÊN THẾ GIỚI

Lễ Phục sinh được mừng khác nhau trên thế giới - tùy theo truyền thống cũng như tập tục giáo phái ở các nhà thờ Thiên chúa giáo khác nhau.

Trong khi các gia đình ở Hoa Kỳ tổ chức lễ Phục sinh có thể mong đợi sự ghé thăm của Thỏ Phục sinh và thú vui cho trẻ em săn trứng, thì trẻ nhỏ ở Pháp được cho hay rằng chuông sẽ mang trứng đến cho chúng.

Cuối tháng Ba, đầu tháng Tư và kéo dài đến tháng Sáu, tháng Bảy, du khách đến với Đà Lạt, từ những con đường Hai Bà Trưng, Trần Phú, Nguyễn Thị Minh Khai, đến hồ Xuân Hương, chợ Đà Lạt, hay Thung lũng Tình Yêu, Thiền viện Trúc Lâm ... sẽ thấy lòng mình chùng xuống, trước sắc tím lãng mạn, êm đềm và thơ mộng của những cây “phượng vĩ tím” hay gọi tắt là “phượng tím”. Những cây phượng có nguồn gốc từ Châu Âu, du nhập vào Đà Lạt từ những năm 1962 của thế kỷ trước ...

Quả phượng tím Đà Lạt

Đà Lạt & phượng tím

Phượng vĩ tím, tên khoa học là *Jacaranda Mimosifolia* D.Don, thuộc họ Chùm ớt. Cây cao có thể lên đến 10m với đường kính tán lá từ 3 đến 7- 8m. Hoa hình ống, giống như cái chuông dài từ 4- 5cm, mọc thành chùm có màu tím biếc, được người đầu tiên là Kỹ sư Nông học Lương Văn Sáu mang từ Pháp về gieo giống và trồng tại “thành phố mộng mơ” Đà Lạt từ

TRẦN HOÀNG VY
KATY, TX

những năm 1962, thối thoát đến nay đã gần 62 năm. Những cây có tuổi đời già nhất, hơn 60 năm, phần nhiều tập trung ở khu vực hồ Xuân Hương, càng tăng thêm vẻ đẹp thơ mộng và cổ kính của bờ hồ, trung tâm của Đà Lạt.

Cũng theo những người dân Đà Lạt, am hiểu về hoa, khoảng những năm 80, 90, thành phố Đà Lạt, ngoài nhân giống vô tính, hoa phượng tím của Kỹ sư Lương Văn Sáu, còn cho nhập một loại hoa phượng tím khác, gốc từ Nam Mỹ, một loại hoa mới phát triển mạnh mẽ hơn, được trồng nhiều ở ngoại vi thành phố, tăng thêm nét đẹp dịu dàng, tinh tế, hấp dẫn du khách hơn cho thành phố ngàn hoa mỗi dịp đầu hè.

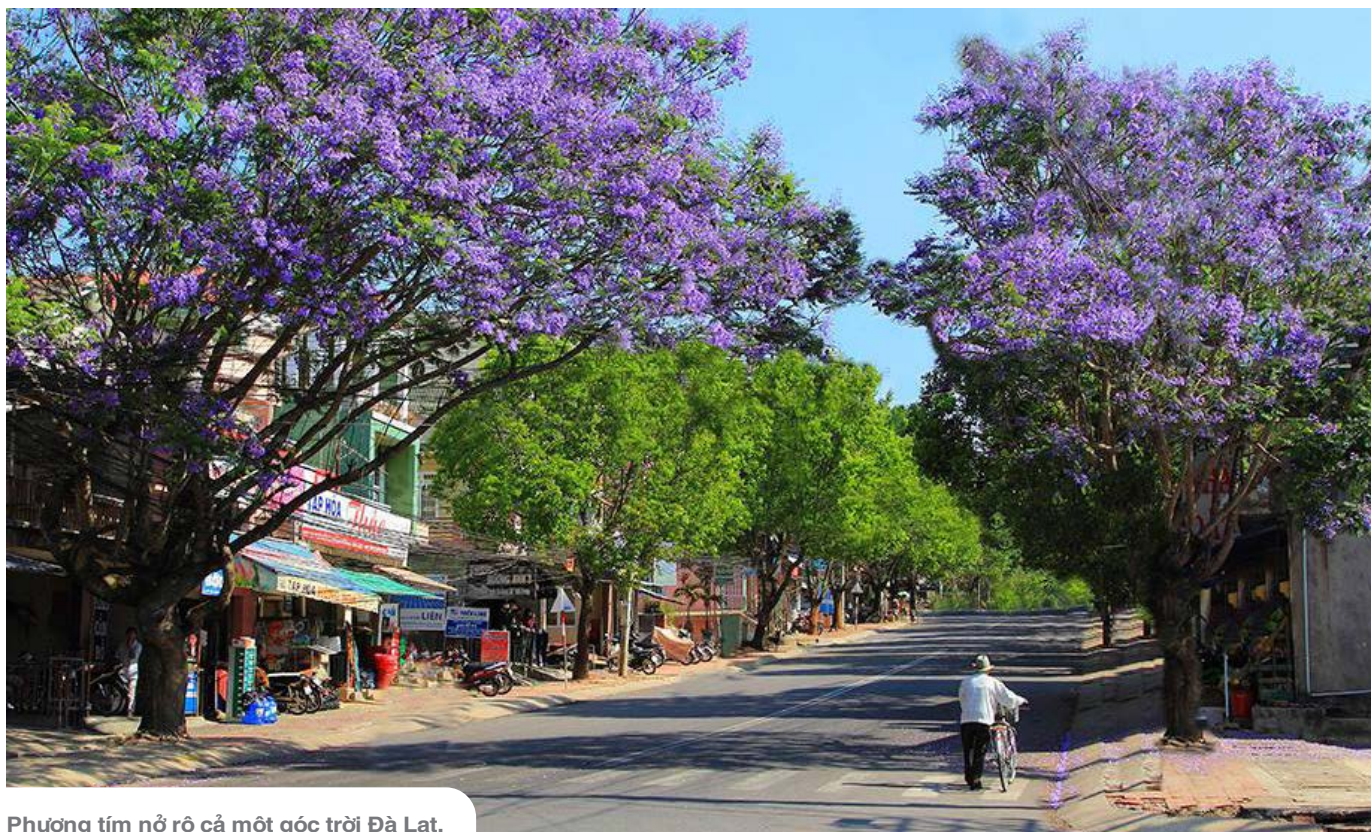
Nếu như trong ca khúc “Đà Lạt hoàng hôn” sáng tác của Minh Kỳ và Dạ Cẩm vào những năm 1968, khi Đà Lạt mới bắt đầu trồng những cây phượng tím, và

chắc cũng chưa kịp ra hoa lứa đầu? Cái màu tím trong ca khúc là “*Lắng nghe chiều xuống thành phố mộng mơ. Màu lam tím Đà Lạt sương phủ mờ ...*”, thì cái màu “lam tím” ấy là sương, là khói? Hay những màu hoa tím trên mặt đất như Pensé, hoa “*đừng quên tôi*” (forget me not), cẩm tú cầu ... quyện cùng với sương chiều, trở thành cái màu “lam tím” lãng đãng, mơ mộng trong mắt du khách và những người yêu nhau ... là dấu ấn đặc trưng của một thành phố ngàn hoa, nhiều mơ, lắm mộng? Nhưng khi những ca từ trầm xuống với lời buồn, da diết: “*Khách du tìm đến thành phố ngàn thơ. Nhật hoa thấy buồn lòng không bến bờ*”, thì dường như ... báo trước hình ảnh những hàng cây phượng tím màu lam, biếc, đẹp như một giấc mơ. Buổi chiều nắng nhạt, rơi rụng đầy trên lối đi, khiến người đi cảm chỉ dám bước nhẹ trên tấm

thảm hoa màu “lam tím”, xúc động cúi xuống nâng nhặt những cánh hoa mà buồn, thương và nhớ...

Màu phượng tím Đà Lạt, đã sớm vào thơ, họa và hình ảnh cùng nhiều kỷ niệm đôi lứa của người bản xứ, cùng du khách phương xa, đặc biệt là rất nhiều nhạc sĩ đã sáng tác những ca khúc đặc sắc về phượng tím như “*Phượng tím mùa thương*”, “*Phượng tím chờ người*”, “*Mùa hoa phượng tím*”, “*Phượng tím*” v.v. Song với “*Phượng tím mùa thương*” của nhạc sĩ Song Tử Dương, một cái tên khá mới, nhưng đã để lại những ca từ ấn tượng nhất về phượng tím Đà Lạt: “*Em không là tím hoa cà. Cũng không tím Huế mà là tím thương ...*”. Cái màu “Tím thương” độc đáo để thương, để nhớ mãi Đà Lạt khi xa của ngày hôm nay ...

THV

Phượng tím nở rộ cả một góc trời Đà Lạt.

Bùi Vĩnh Phúc & '9 khuôn mặt. 9 phong khí văn chương'

NGUYỄN & BẠN HỮU

Nhà văn/nhà phê bình Bùi Vĩnh Phúc sinh vào mùa Xuân Quý Ty, 1953, tại Hà Nội. Lớn ở Saigon. Trung học theo ban Toán. Đại học, văn chương và xã hội. Dạy Việt văn và Pháp văn tại Nguyễn Bá Tông, Saigon và Gia Định.

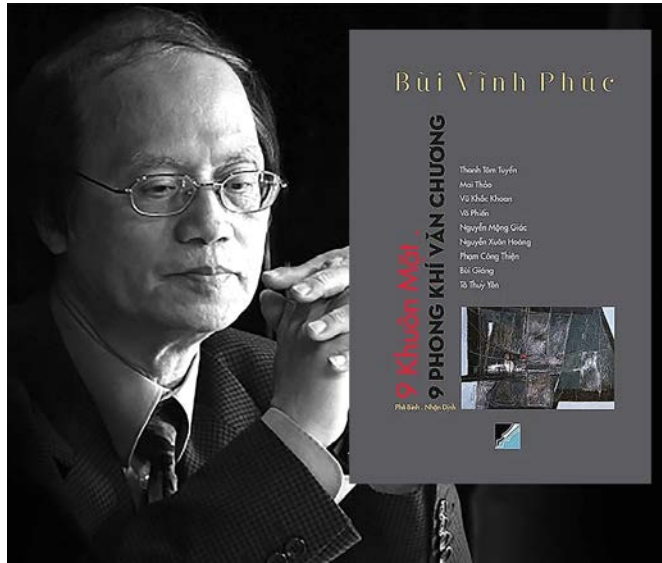
- Vượt biên cuối năm 1977. Sống ở Mỹ từ tháng 4, 1978.

- Học tại Cal State University, Long Beach và University of California, Irvine. Cao học Ngôn Ngữ Học: Cử nhân Văn chương Pháp. Ngôn Ngữ Học, và Xã hội học: Chứng chỉ dạy ESL của hệ thống đại học tiểu bang.

- Dạy Anh văn và Ngôn ngữ & Văn hóa Việt Nam tại đại học Long Beach và Golden West, California, từ 1985.

- Viết văn và làm thơ từ 1968. Từ 1985 đến nay, chuyên viết phê bình và lý luận văn học.

- Trong ban chủ biên

cũng như đã cộng tác với một số tạp chí văn học tại Mỹ và trên thế giới, trong đó có Văn học Nghệ Thuật, Văn Học, Hợp Lưu, Thế Kỷ 21...

Đây là một cuốn sách viết về 9 khuôn mặt văn học miền Nam Việt Nam. 9 khuôn mặt đặc thù. 9 phong khí văn chương. 9 bờ cõi chữ nghĩa mà cái ánh sáng cùng khí hậu văn học đặc biệt của miền Nam nước Việt, với thổ nhưỡng, màu sắc và khí chất riêng của nó, đã hun đúc nên và làm toả ánh.

Lời vào sách ghi:

Miền Nam, nhưng không phải là chỉ là do người miền Nam, chỉ cất lên từ một chất giọng miền Nam. Mà nó là một chất giọng Việt Nam đặc biệt, của cả 3 miền Nam Trung Bắc hợp lại. Miền Nam, ở đây, chỉ là một không gian địa lý, một cõi bờ, một địa vực, của đất Việt. Những tiếng nói ấy gặp nhau trong một khung cảnh, một giai đoạn lịch sử đặc thù, làm nên cái chất giọng, cái "phong khí" chung của một dòng văn học, của một "điệu" văn

chương. Rồi, sau thời điểm 1975, cái "điệu" văn chương ấy lại toả đi khắp chốn. Nó tiếp tục được cất tiếng trên những vùng thổ nhưỡng không phải là đất Việt. Nhưng nó làm "hồi cố" những âm vang xưa. Nó làm lấp lánh cái hồi quang của một trời đất cũ. Và nó cũng hoà quyện trong nó cái ánh sắc của những vùng không gian mới.

[...]

Tác giả chỉ hy vọng, qua 9 khuôn mặt và phong khí được trình bày, giới thiệu, phê bình và nhận định trong cuốn sách này, có thể làm ánh lên đâu đó cái đẹp, cái rực, cái mềm mại, cái cương ngạnh, cái bay lượn, và cái phong nhiêu, sinh động của cả một vùng trời đất, cỏ hoa, một vùng văn hoá.

Những khuôn mặt, phong khí văn chương được trình bày trong cuốn sách này, dù sao, và trong một góc cạnh nào đó, cũng có thể đại diện cho những ánh sắc khác nhau của vùng

văn học được khảo sát. Đó là miền Nam Việt Nam. Khởi đi và được nuôi dưỡng trong 20 năm chiến tranh (1954 – 1975) trên đất đai, thổ ngơi nước Việt, rồi tiếp tục bùng nổ, mang trong trái tim và lồng ngực mình tiếng đập và hơi thở của thời đại, cùng với mùi hương cuộc đời trên những hành trình lữ thú, trong nội tâm hay ngoài Việt Nam, những nhà văn, nhà thơ Việt này đã tiếp tục làm lớn mạnh tiếng nói và tâm hồn dân tộc.

Tôi mong cuốn sách này, dù sao, cũng có thể cho người đọc thấy được, ở những giác độ nào đó, cái khuôn mặt, cái phong cách và khí chất của những con người cầm bút được nhắc đến. Tôi mong, qua họ, người đọc có thể thấy hay cảm nhận được cái sức sống đẹp tươi và đầy màu sắc của một vùng trời đất hoa cỏ quê hương, nói riêng, và của cõi sống văn chương con người, nói chung.

Cái cõi sống ấy, người viết và người đọc, ở nơi nào và thời nào, tôi tin, cũng đều muốn hướng đến. Trong đó, tất cả – người viết và người đọc, cái viết và cái đọc, cái được viết và cái được đọc – đều hạnh phúc quây quần và ca hát hạnh ngộ cùng nhau.

(Trích Lời Vào Sách)

Trích đoạn một số phê

TÁC PHẨM ĐÃ XUẤT BẢN

- **Lý Luận và Phê Bình / hai mươi năm văn học Việt ngoài nước, 1975-1995** (1996)
- **Ở Một Nơi Nào** (tuyển chọn, sửa chữa, và giới thiệu, 1995)
- **Các bài Luận và Tuần ký mẫu** (giáo trình Đại học, 1994)
- **Ngôn ngữ và Văn hóa Việt Nam** (giáo trình Đại học, 1992)
- **Quê Hương, Cầm-Tấu-Khúc Kỷ Niệm** (khắc bút, 1982)
- **Những cơn Mưa Trở Về** (tùy bút, 1981, 1987)
- Tác phẩm mới nhất của Bùi Vĩnh Phúc
- “**9 Khuôn Mặt, 9 Phong Khí Văn Chương**” - Văn Học Press xuất bản - nội dung viết về Thanh Tâm Tuyền, Mai Thảo, Vũ Khắc Khoan, Võ Phiến, Nguyễn Mộng Giác, Nguyễn Xuân Hoàng, Phạm Công Thiện, Bùi Giáng, Tô Thùy Yên.

binh/nhận định về các tác giả trong sách

■ Về

Thanh Tâm Tuyền

Thanh Tâm Tuyền là khuôn mặt, là tiếng thơ độc đáo của nhóm Sáng Tạo. Ông là một biểu tượng thơ của miền Nam sau 1954. Một biểu tượng mở cõi. Tiếng nói ấy của thơ, nơi Thanh Tâm Tuyền, không giống với những tiếng nói trước đó hoặc cùng thời với ông. Thậm chí, sau ông. Ông lên tiếng về cuộc đời, về tự do, về tình yêu. Nhưng sự lên tiếng ấy mang trong nó một bản chất khác. Nó mới. Và nó làm ngạc nhiên, thích thú. Hoặc nó đem đến một hiệu ứng ngược lại: nó làm khó chịu, bức bối. Những thước phim đen trắng pha đầy chất tượng trưng - siêu thực

trong thơ Thanh Tâm Tuyền vẫn chiếu nháy trong lòng ta. [...]

Trên đường đi tìm một tự do hằng khao khát, Thanh Tâm Tuyền, như bất cứ ai chọn cuộc lên đường đầy thử thách để tìm một dải đất mới cho mình, đã có những lúc phần nộ. Có những phần nộ chính đáng, trong đó có những mầm hạt cho một hạnh phúc ước mơ sau này. Có những phần nộ xem ra vô lý, vô cớ, không dựa trên một lý do chính đáng nào cả, nếu ta không làm một cuộc nội soi vào tâm lý nhà thơ, không đi vào “thâm cung, mật thất” của tâm hồn ông. Nhưng thật ra thì phần nộ, phần kháng là yếu tính của con người nghệ sĩ, của kẻ sáng tạo.

Cần để ý đến những

nỗ lực đổi mới thơ của Thanh Tâm Tuyền, kể từ khi ông viết những bài thơ tự do làm rối mắt, rối tim và rối trí nhiều người từ những năm cuối thập niên '50. Thơ tự do của ông đã ghi một dấu ấn rõ nét trên khuôn mặt của thi ca miền Nam, nói riêng, và văn học nghệ thuật miền Nam Việt Nam, nói chung. Nó phản ánh những ngày ông từ bỏ Apollon thanh thản, hài hoà, yên bình để chạm mặt Dionysos đầy biến động, hỗn loạn và cuồng nộ. Để, từ đó, “vượt qua” và “vượt lên”. Dấu ấn và ảnh hưởng ấy vẫn còn có thể được nhìn thấy cho đến hôm nay trên văn học cả nước, dĩ nhiên cùng với sự cộng hưởng từ nhiều nguồn ảnh hưởng khác.

Thơ tự do của Thanh Tâm Tuyền là một âm bản lạ lùng của/về thành phố & tình yêu, cùng với những biểu tượng nhiều mặt và đứt gãy, mất liên hệ của chúng, phản ánh tâm thức cùng lúc hoà đồng với mọi sự, mọi vật chung quanh, như cả ông cùng với những vật, những người, những sự đó đều được làm bằng cùng một chất liệu, đồng thời, nó cũng cho thấy, từ trong vô thức cho đến phong cách, diễn ngôn bên ngoài của ý thức, cái tinh thần “tôi là người là một người khác” nơi ông. Hình ảnh cái tôi bị xé rách từ chính nó

trong thơ Thanh Tâm Tuyền làm người đọc, nếu không quen biết với một vài tác giả nổi bật, đặc biệt những tác giả liên hệ đến thuyết hiện sinh, cảm thấy ngỡ ngàng, quái dị và xa lạ.

Nhưng tập thơ *Thơ ở đâu xa*, viết trong giai đoạn tù ngục, khoảng 30 năm sau, lại cho thấy một dương bản nơi ý thức sáng chói của nhà thơ. Nó viết về đời sống cùng khổ nhưng đầy ý nghĩa của một người. Nó viết về thiên nhiên, dịu hiền, khổ hạnh, bình đạm và thậm chí thơ mộng của con người ấy. Nó như một thứ nhật ký về đời sống đầy ắp. Có khắc khoải, đớn đau, nhưng cương ngạnh, tha thiết.

Trong *Thơ ở đâu xa*, cái mới của Thanh Tâm Tuyền được phát lộ trong hình ảnh, đã đành; nhưng điều quan trọng, tạo nên một dấu ấn rõ nét trong thơ ông, ở thời kỳ này, là, ngoài một số bài thơ tự do theo lối cũ nhưng với một sắc thái mới, giản dị hơn, buồn sắc hơn, thơ mộng đậm thắm hơn, và cũng mới lạ hơn trong phần chữ nghĩa cũng như trong tiết nhịp và vần điệu, ngoài một vài bài thơ xuôi rất đẹp, thơ mộng và thiết tha đến nao lòng, ngoài một vài bài lục bát mà hình ảnh mới và đẹp như búp nở, những bài còn lại là những bài thơ 8 chữ,

7 chữ, 6 chữ, 5 chữ, 4 chữ. Một số bài chỉ có 4 câu, như thơ tứ tuyệt đời Đường, đôi khi lại như thơ haiku của Basho hay Issa.

Trong những bài thơ mang phong khí cổ ấy, cái mới và cái làm nên Thanh Tâm Tuyền vẫn là những hình ảnh rất sáng tạo, rất sắc nét và rất riêng của ông, được đặt trên một cái nền u nhã và có vẻ cổ kính. Đó là một kết hợp rất nghệ thuật. Chúng là những hình, những ảnh, những âm, những chữ cương ngạnh, thiết tha, rực sáng, reo múa nơi hồn người.

■ Về Mai Thảo

Mai Thảo được biết đến, nhiều nhất, qua cách hành từ, tạo từ, diễn ý, và chấm câu. Nói chung, một cách nào đó, ông là người được xem là đã cách tân ngôn ngữ, trong văn chương miền Nam sau Tự Lực Văn Đoàn. Sự cách tân đó được người đọc nhìn thấy rõ nét trong chữ nghĩa của Mai Thảo. Đặc biệt trong nhịp hành văn.

Chữ nghĩa của Mai Thảo là một nét đặc thù riêng ở nơi ông. Có thể nó câu kỳ ở một vài khía cạnh nào đó, nhưng cái câu kỳ ấy đẹp. Nó đẹp, cũng như sự giản dị có cái đẹp của nó. Cái đẹp của văn chương Gustave Flaubert và cái đẹp của văn chương Alphonse Daudet là hai cái đẹp

khác nhau. Một cái câu kỳ, trau chuốt. Một cái đơn sơ, nhẹ nhàng. Cũng thế, cái đẹp của chữ nghĩa Hemingway và cái đẹp của chữ nghĩa Kahlil Gibran không đồng dạng. Một cái tro, trần, ngắn gọn, và sắc. Một cái mượt mà, thanh cao, nhiều tính gợi ý, gợi hình. Nhưng mỗi cái đẹp ấy đều đã được sáng tạo với một sự khổ công nào đó. Và những ánh sáng phát ra từ chúng đều khiến cho chúng ta hạnh phúc để cảm nhận rằng đời sống đã trao tặng cho chúng ta nhiều điều. Và những người được đời sống dùng như sứ giả của sự trao tặng kia đều là những người đáng để cho chúng ta yêu mến. [...]

Chữ, ở Mai Thảo, không lấm khi mọc lên như rừng, với những cây cành, lẽm nhon. Mà chữ, nơi ông, thường ánh lên và sóng sánh như một biển đầy ánh sáng, đầy sắc màu. Mềm mại, gọn sóng, và vang âm. Những con âm rì rào, thao thiết. Trong chiều, trong đêm, hay khi về sáng.

Những bước chân âm trải sóng khắp lòng ta.

■ Về Vũ Khắc Khoan

Vũ Khắc Khoan là con người của “lộng ngôn”, của “thác ngôn”. Là con người của “tuý bút”. “Lộng”, như một trào lộng, ngoa ngoắt, tung tẩy. “Thác”, như một ký

gửi, một hàm nghĩa. Và “tuý” (không phải “tuý”), như một say đắm, ngất ngư, phóng thả. Nhưng vẫn đầy chất suy tư. Nhà văn họ Vũ cũng là người của những “huyền truyện”, những truyện tưởng như cổ tích, dựa vào cổ tích, nhưng lại thắm đậm chất suy tư của con người thời đại. Chúng ẩn giấu cái nhìn triết lý để nói về những chọn lựa chính trị, về cái thế đứng (nhiều khi khó khăn, chênh vênh) của con người, đặc biệt của người trí thức, người nghệ sĩ, trước thời cuộc, trước lịch sử. Con người đối mặt với cuộc hiện sinh mang nhiều nét phi lý của mình.

Con người trong truyện của Vũ Khắc Khoan cũng là con người mãi miết thiết tha đi tìm cái đẹp, cho dù biết cái đẹp đó chỉ là ánh lửa của một ngọn đèn lập lòe, lấp lánh trong đêm. [...]

Người ta có thể nói đến một “chất kịch” của Vũ Khắc Khoan. Cái chất ấy toát ra từ phong cách riêng của họ Vũ. Nó nằm trong suy nghĩ, thái độ, ngôn ngữ, lối nói, cái nhìn về cuộc đời. Của riêng ông. Ngôn ngữ như những đường gươm, những thế chém tuyệt kỹ và đầy ánh sắc. Vũ Khắc Khoan là một kiếm sĩ của ngôn từ. Và người đọc nhớ mãi những đường gươm của ông.

BÙI VINH PHÚC

HOÀNG VŨ

Kỳ báo trước bạn đã đọc về nghề “mặc áo quần cho tượng”. Chắc đó là một nghề lạ, có một không hai. Tiếp theo đây là một số nghề “kỳ cục” khác, theo tường thuật của người trong cuộc.

Những nghề “lạ”

NHIỀU KỲ - KỲ 2

Thử đường trượt nước

Khi hồ bơi nơi anh làm nhân viên cấp cứu ở Melun, phía đông nam Paris, đóng cửa do đại dịch COVID-19, thì Guillaume Pop đã nhận việc tại nhiều hồ bơi khác, hồ nào cũng gần như vắng vẻ. Tại một hồ trong số đó có một đường trượt nước nhỏ, khiến anh chàng 22 tuổi này, đã từng là lực sĩ tranh tài bơi lội, nảy ra một ý tưởng: anh sẽ tạo một video TikTok trong đó anh giả làm “người thử đường trượt nước chuyên nghiệp - professional waterslide tester”.

Trườn đường trượt trong chiếc mũ cứng và áo khoác hi-vis (high visibility jacket – áo mặc mọi người dễ nhìn thấy, như áo công nhân làm đường...) hoặc mỉm cười rạng rỡ trong một chiếc Speedo nhỏ xíu trên nền nhạc hấp dẫn, Pop nhanh chóng trở thành một hiện tượng trên mạng xã hội. Anh được thuê để “thử nghiệm” slides tại các công viên nước (water park), hồ bơi và khu cắm trại trên khắp nước Pháp. Ngày nay, anh có hơn nửa triệu người theo dõi trên

TikTok và có công việc kinh doanh thử đường trượt nước ngoài đời thực của riêng mình. Không còn làm nhân viên cấp cứu nữa, anh đi khắp nước để kiểm tra tình trạng các đường trượt nước, thử để xác định mức độ thú vị của chúng và tạo ra những video hấp dẫn hầu thu hút khách hàng.

Phải cập nhật các quy

định của công viên nước, Pop giải thích: “*Trước hết, tôi kiểm tra đường trượt mà không dùng nước để bảo đảm nó ở trạng thái chấp nhận được*”. Nếu anh thấy đường trượt cần được sửa chữa - ví dụ: có các khớp nối gập ghenh, có thể làm bị thương người trượt - ban quản lý sẽ cử thợ sửa chữa chuyên nghiệp đến. “*Sau đó,*

anh nói, tôi thử nó với nước”, lẽ dĩ nhiên phải thế.

Thế rồi, anh chuyển sang khía cạnh thích thú. Có lúc anh phụ trách một công viên giải trí và mời những người có ảnh hưởng trên mạng xã hội đến vui chơi. Năm 2022, anh đưa 25 người có ảnh hưởng đến Công viên O'Gliss, một công viên nước khổng lồ ở vùng Vendée trên bờ biển Đại Tây Dương.

Pop ước tính anh đã thử khoảng 700 đường trượt nước ở Pháp và hiện đang chú ý đến các công viên nước ở nước ngoài, như Thụy Sĩ, Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha, nơi anh đã thử các đường trượt trong mùa đông. Là người có video đã nhận được 80 triệu lượt xem, anh tuyên bố: “*Đó là công việc tốt nhất trên thế giới. Tôi không ngồi sau bàn giấy. Tôi đang hoạt động và ở ngoài nắng. Và tôi có mối liên lạc tuyệt vời với khách hàng. Thực tế là tất cả bọn trẻ đều nói với tôi rằng chúng muốn sau này trở thành người thử đường trượt nước!*”.

(còn tiếp)

món quà Tết không trùng lặp!

TÔM KHÔ US sẽ là món quà THIẾT THỰC, không bị thiu, không bị cũ, không bị ngán, không bị trùng lặp để ăn hay tặng nhân dịp Tết...

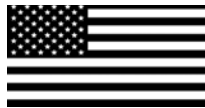
Tết nhất sắp đến, Don xin đại diện cho công ty TÔM KHÔ SẠCH | TÔM KHÔ US giới thiệu tôm khô như một món ăn KHÔNG NGÁN, NGON MIỆNG, và là món QUÀ TẶNG lý tưởng cho thân nhân hay bạn hữu hoặc các bạn hàng, khách hàng...

MÓN QUÀ này có thể thưởng thức ngay trên bàn tiệc trong những ngày Tết, vừa bắt mắt vừa bắt mỗi, như món TÔM KHÔ CÚ KIỂU mà bạn Yên Trần ưa thích (câu hỏi bên dưới). Sau ngày Tết, sau khi ngán xôi, ngán mỡ tối cổ, món ăn nấu với tôm khô sẽ làm bạn thấy nhẹ nhàng, ngon miệng với các món như canh bầu, canh rau đay, canh khổ qua, canh bí hoặc bún riêu v.v...

YÊN TRẦN: Em bận quá, em dự định sẽ mua vài hũ Tôm khô củ kiệu ngâm sẵn để ăn mấy ngày Tết, nào giờ Mẹ em làm, mà năm nay Mẹ em về Việt Nam qua Tết mới qua...

DON: Những sản phẩm đã chế biến, em sẽ không biết “lý lịch” nó ra sao. Có thể những loại thiếu an toàn (nhuộm màu, thêm gia vị, tẩm hóa chất chống mốc) rẻ tiền từ Trung Quốc hoặc quá hạn. Những sản phẩm giá trị thấp như củ kiệu hay củ hành, dưa món, sẽ ít có nguy cơ bị giả mạo. Bây giờ chúng ta không có nhu cầu ăn no mà nên ăn **an toàn - phẩm chất cao**, nhất là trong ngày Lễ Tết, nhằm tránh ảnh hưởng sức khỏe về sau. Chỉ cần gõ 4 chữ “tôm khô củ kiệu” là em có thể xem hướng dẫn đầy nhóc trên mạng. Happy New Year!

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :
WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

**KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU
KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN**

100%
NGUYÊN CHẤT

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

MADE IN USA

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

FREE SHIPPING
5 lbs trở lên

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

★ **WWW.TOMKHOUS.COM**

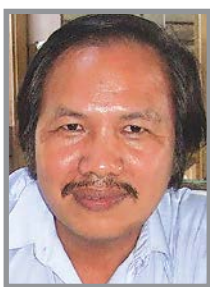

Chùa chiền luôn thu hút đông đảo
Phật tử và người tham viếng

Kinh doanh chốn... thờ tự

Hơn 2.500 năm trước, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni từng dự ngôn rằng nhân loại rồi sẽ đi vào thời mạt pháp, tức con người không còn Pháp trong tâm để ràng buộc bản thân, điều xấu nào cũng làm, dẫn đến suy đồi đạo đức. Ngày nay, xã hội nhìn quanh đâu cũng thấy hàng giả: thực phẩm giả, tiền giả, giấy tờ giả, học vị giả đến sư sãi cũng giả, khiến chùa chiền cứ tưởng là nơi tâm linh tĩnh lặng cũng không tránh khỏi những cạm bẫy kiểu “thương trường”.

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SÀI GÒN - VN

Chùa chiền thời ..mạt pháp

Ai cũng biết Phật giáo là đạo từ bi và trí tuệ. Ngôi chùa được xây dựng lên trước dành thờ Phật, sau là nơi tu học và truyền bá chánh pháp. Thế nhưng nhiều chùa chiền hiện nay chỉ chú trọng việc cúng lễ hơn là giảng đạo và tổ chức khóa tu. Nào là hộ niệm, cầu siêu,

cúng tuần, dâng sao giải hạn, giải oan, giải vong.. vô tình biến Phật giáo thành đạo cầu cúng và đạo của người chết.

Thống kê của Giáo hội Phật giáo Việt Nam, chùa chiền nước này có sự phát triển mạnh trong nhiều năm trở lại đây. Nếu 10 năm trước (từ 2003 đến 2012) nơi thờ tự tại VN chỉ tăng từ 14,267 ngôi chùa lên 15,925 thì trong 10 năm từ 2013

– 2023, số chùa chiền đã tăng lên đến 18,978 cùng khoảng 15 triệu tín đồ. Tuy vậy, với ý tưởng hiện đại hóa “Đạo Pháp, dân tộc và xã hội chủ nghĩa”, thực tế ở VN đang xuất hiện khá nhiều sư thầy có quan điểm giáo lý mang xu hướng chính trị, chứ không giống những bậc tu hành chính giáo. Đã từng có các nhà sư kiêm luôn chính khách, thường xuyên tham gia

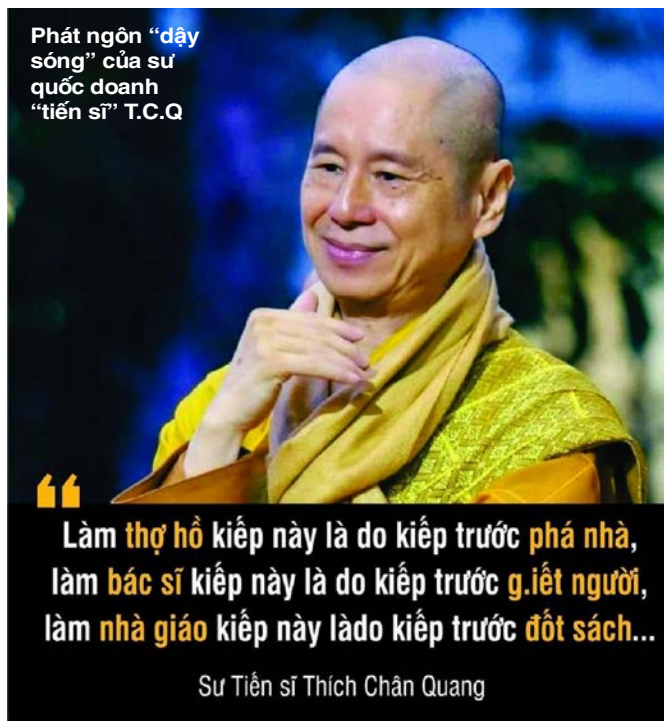
Kiểm đủ cách để .. moi tiền

vào những tổ chức, hiệp hội, đoàn thể, giữ nhiều chức vụ quan trọng như ủy viên này, đại biểu kia... hoàn toàn đi ngược nguyên nghĩa xuất thế của Đức Phật và không phù hợp với cách tu hành của Phật giáo mấy nghìn năm qua vẫn luôn phát nguyện xa rời thế tục, theo đuổi sự thăng hoa về tâm hồn và siêu thoát. Lý do vì các lễ nghi, chức tước, cấp bậc, tiền tài...

chỉ làm cho người xuất gia tập trung vào chúng mà quên mất điều mình hướng đến là Phật, Pháp chứ không phải các hình thức cấp bậc xã hội.

Đủ chiêu cách... móc ví

Như đã nói, ngày càng nhiều các ngôi chùa được xây dựng với mục đích kinh doanh dưới sự can thiệp của tư nhân với lợi thế là nguồn thu ổn định

và hoàn toàn "tiền tươi thóc thật". Chẳng hạn năm 2006, chùa Bái Đính (Ninh Bình) được một doanh nghiệp tư nhân bỏ vốn đầu tư. Từ đó trở đi - theo báo cáo từ Sở

Du lịch tỉnh này - lượng khách tìm đến chùa Bái Đính ngày càng tăng và năm 2023 lên đến trên 350 nghìn lượt người. Tính bình quân một du khách đến đây phải bỏ ra từ 150 – 300 nghìn VNĐ cho các loại chi phí như tiền giữ xe, vận chuyển xe điện, các dịch vụ cộng thêm... sẽ là khoản thu rất lớn. Tại chùa Ba Vàng (Quảng Ninh) có tổ chức hình thức "thỉnh vong giải nghiệp", hàng tháng thu hút từ 4,000-5,000 người tham dự với chi phí "đòi vong" từ 7 – 12 triệu VNĐ/ lần/ người. Tương tự, với tín ngưỡng "dâng sao giải hạn" khi nhiều người có quan niệm rằng mỗi năm của một con người sẽ ứng với 1 ngôi sao chủ nào đó. Năm nào sao xấu chiếu mệnh, người ấy sẽ gặp những chuyện chẳng

Phật tử đóng góp tiền công đức

lành, cả công việc lẫn sức khỏe. Trước đây, các lễ cúng dâng sao giải hạn được thực hiện tại tư gia, song không rõ từ lúc nào, chuyện này đang được sự sãi một số chùa chiền đảm nhiệm. Đây là việc làm mang màu sắc mê tín, đi ngược với giáo lý nhà Phật.

Ví dụ tại chùa Phúc Khánh (Hà Nội) “niêm yết” giá cho “dâng sao giải hạn” là 150 nghìn VNĐ/người hoặc các chùa khác cũng có mức 100 – 500 nghìn VNĐ/người. Với mức giá và số lượng người tìm đến thì thu nhập của các chùa nêu trên tính ra cũng vài chục tỷ VNĐ/tháng!

Khó tìm thấy bậc chân tu

Tiền đồ về như nước, vậy là nhiều “nhà chùa” cứ thoải mái chi tiêu. Quần chúng dễ dàng nhìn thấy

Cúng đường sớt bát

các nhà sư đi xe sang, đeo đồng hồ hàng hiệu, điện thoại “xịn” ... trái ngược với chân tu khổ hạnh của Phật pháp. Năm 2019, sự việc nhà sư Thích Thành Toàn, trụ trì chùa Nga Hoàng (Vĩnh Phúc) xin giữ toàn bộ tiền và tài sản riêng khoảng 300 tỷ VNĐ sau khi ông ta quyết định hoàn tục hoặc gần đây trên mạng xã hội xuất

hiện video clip các sư hợp mặt cùng “hiến kế làm giàu” (có thể tra cứu trên Google với keyword “nhà sư hiến kế kiếm tiền”) đã và đang khiến dư luận tức giận, dậy sóng.

Tại nhiều nơi thờ tự ở VN, chốn thiêng liêng đang dần biến thành các trung tâm thương mại. Tín ngưỡng được một số vị “sư hổ mang”, “sư quốc doanh” đem ra mua bán,

trở thành món hàng siêu lợi nhuận. Tiền bạc đã chen chân vào cửa Phật, làm biến ảo chốn đền thiêng. Nơi lẽ ra chỉ có tín ngưỡng, đức tin, thiện tâm, từ bi, hỉ xả, khuyên con người khát khao sống tốt, sống lành, rửa lỗi cho nhân loại thì lại chỉ thấy đồng tiền bay lượn dưới những chiếc võ bọc “cúng đường”, “gọi vong”, “dâng sao giải hạn” hoặc “hòm công đức”.

Chỉ khi nào người ta đi chùa không phải mang theo cái gì để mặc cả với Phật thánh, mà chỉ cần đốt một nén tâm hương, lòng mình hướng Phật, học lời Phật dạy, soi lại trong từng suy nghĩ, lời nói việc làm có điều gì sai trái để sám hối, để phát nguyện từ nay sống tốt, siêng làm việc lành, tránh việc ác để mang lại lợi lạc cho bản thân và cộng đồng xã hội. Việc đi chùa như thế mới có ích và phù hợp với đạo lý của Phật giáo.

NS

Thỉnh oan gia trái chủ

<https://baotreonline.com>

nội dung phong phú, đa dạng với sự cộng tác của những cây viết tài năng và xuất sắc trên khắp thế giới trong mọi đề tài, mọi lãnh vực....

muốn nhận báo miễn phí mỗi tuần (bản pdf), xin email cho

baotrehaingoai@gmail.com

LỜI GIỚI THIỆU: Andy Nguyễn là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Anh từng đoạt những giải thưởng nghệ thuật nhiếp ảnh quốc tế từ 2009 đến 2012. Nhiều tác phẩm của anh được đăng tải trên những tạp chí chuyên đề nổi tiếng như: National Geographic, Birder's world Magazine, BBC Wildlife Magazine, Nature's Best Photography Magazine và The Cornell Lab of Ornithology website.

Cách chụp ảnh nhật thực: 12 mẹo

Chụp ảnh nhật thực đẹp khó hơn bề ngoài của nó. Nhật thực vĩ đại cuối cùng của Mỹ, vào ngày 21 tháng 8 năm 2017, đã được hàng trăm ngàn người chụp ảnh – và nhiều người trong số họ có lẽ đã thất vọng về kết quả của mình. Phơi sáng quá mức, mờ và trục trặc máy ảnh đều là những lo ngại nếu bạn không chuẩn bị. Sau đây là một số mẹo bạn có thể làm theo để có thể chụp được những bức ảnh nhật thực đẹp hơn trong tháng này. [H1]

1. Chọn thiết bị của bạn

Quyết định loại quang học bạn sẽ chụp qua. Nó có thể là ống kính máy ảnh hoặc ống kính thiên văn. Ngoài ra, hãy quyết định xem bạn sẽ chụp bằng gì: máy ảnh phản xạ ống kính đơn kỹ thuật số (DSLR) hoặc máy ảnh không gương lật, máy ảnh bỏ túi hoặc điện thoại di động của bạn. Quan trọng nhất, bạn sẽ cần một bộ lọc năng lượng mặt trời đặt phía trước hệ thống quang học của bạn.

2. Luyện tập nhiều nhất có thể

Hãy chụp thử vài tấm trước ngày nhật thực. Để làm điều đó, hãy ra ngoài vào một ngày nắng, hướng máy ảnh đã lọc của bạn về phía Mặt trời và chụp. (LƯU Ý: Khi không nhìn qua thấu kính quang học được lọc, hãy đeo kính chống nắng để bảo vệ mắt bạn khi nhìn về phía Mặt trời.) Đặt ống kính của bạn ở khẩu độ cố định – ở khoảng từ f/8 đến f/16 – và thực hiện nhiều mức phơi sáng

khác nhau. Kiểm tra các hình ảnh và thu hẹp chúng xuống còn 2 hoặc 3 hình ảnh đẹp nhất. Đó là lúc cần xem xét dữ liệu EXIF, nơi chứa tất cả các chi tiết chụp. Hãy nhớ rằng Mặt trời vẫn sáng trong suốt nhật thực nên bạn sẽ không phải thay đổi thời gian phơi sáng cho đến khi đĩa có hình lưỡi liềm mỏng. Tại thời điểm đó, hãy thêm hai f-stops nữa. [H2]

3. Quyết định xem bạn muốn chụp gì

Có nhiều cách để tạo khung ảnh chụp nhật thực. Xem lại các số tạp chí Thiên văn học hoặc xem các hình ảnh trên Astronomy.com để tìm cảm hứng. Bạn có thể gắn máy ảnh của mình lên chân máy và chụp một tấm duy nhất trong toàn bộ khung hình. Hoặc bạn có thể lấy nhiều tấm liên tiếp thể hiện sự tiến triển. Để thực hiện việc này, hãy hướng máy ảnh của bạn vào vị trí của Mặt trời ở thời điểm nhật thực và chụp khoảng năm phút một lần. Sau này bạn có thể kết hợp những bức ảnh này thành một bức ảnh bằng nhiều phần mềm khác nhau.

4. Mang thêm pin

Làm điều này để thiết bị của bạn không tắt. Và bảo đảm tất cả các thiết bị đều được sạc đầy trước. Bạn không bao giờ có thể quá cẩn thận.

5. Kiểm tra thẻ nhớ cho máy ảnh của bạn

Bảo đảm thẻ nhớ trong máy ảnh của bạn có ít nhất gấp đôi dung lượng mà bạn nghĩ mình sẽ cần

để chụp ảnh nhật thực.

6. Đến sớm trước khi sự kiện bắt đầu

Đừng đợi tới vài phút trước nhật thực. Đánh bại đám đông bằng cách đến đó sớm. Bạn có thể chọn một vị trí đắc địa, bố trí thiết bị, kiểm tra nó và giải quyết mọi vấn đề mà không bị căng thẳng về mặt thời gian.

7. Sử dụng bộ lọc năng lượng mặt trời đã được phê duyệt

Như cần biết rõ về tần suất lặp lại, việc xem và chụp ảnh nhật thực chỉ phải được thực hiện qua bộ lọc năng lượng mặt trời đã được phê duyệt. Đối với kính năng lượng mặt trời, hãy tìm xếp hạng ISO 12312-2 – tiêu chuẩn quốc tế để xem trực tiếp năng lượng mặt trời. Để mắt bạn được an toàn khi xem qua camera được lọc, các tiêu chuẩn nghiêm ngặt hơn sẽ được áp dụng. Bộ lọc – nằm ở phía trước ống kính quang học của bạn – phải giảm ánh sáng nhìn thấy được theo hệ số 128.000.

8. Bảo mật bộ lọc của bạn

Hầu hết các bộ lọc năng lượng mặt trời dành cho kính thiên văn đều vừa khít với mặt trước của ống. Tuy nhiên, ống kính máy ảnh có nhiều kích cỡ khác nhau. Nếu bộ lọc của bạn thậm chí hơi lỏng lẻo, hãy cố định nó bằng băng keo để tháo ra dễ dàng và không để lại

dấu vết.

9. Tháo ra bộ lọc trong lúc toàn phần

Đĩa của mặt trời sáng hơn quang sáng hàng triệu lần. Đó là lý do tại sao chúng ta không bao giờ nhìn thấy quang sáng trừ khi nó là ánh sáng duy nhất nhìn thấy được. Để chụp ảnh sự kiện này, bạn cần tháo bộ lọc khỏi ống kính (hoặc kính thiên văn) sau khi hiện tượng toàn phần xảy ra. Ngoài ra, quang sáng thực sự sáng ở gần rìa Mặt trời nhưng mờ hơn ở xa Mặt trời. Thông thường, ở khoảng cách khoảng 1 đường kính mặt trời, mắt bạn sẽ không nhìn thấy quang sáng nhưng camera thì thấy được. Vì vậy, hãy điều chỉnh mức phơi sáng của bạn trong toàn bộ phạm vi tốc độ của chụp để ghi lại toàn cảnh.

10. Sử dụng nút chụp từ xa

Tại sao phải mạo hiểm di

chuyển máy ảnh và làm mờ ảnh chỉ bằng cách nhấn nút chụp? Các thiết bị hỗ trợ màn chụp dành cho bạn thường nhỏ, dễ sử dụng, không dây và rẻ tiền.

11. Lấy nét rất quan trọng

Tất tính năng tự động lấy nét của ống kính. Tính năng đó không hoạt động tốt khi nhắm vào bầu trời xanh, cũng như trong điều kiện ánh sáng yếu. Ngoài ra, hầu hết các ống kính máy ảnh hiện nay đều có thể lấy nét đến vô cực, vì vậy bạn không thể xoay tiêu điểm hết cỡ cho đến khi nó dừng lại. Tập trung bằng cách nhắm vào một vật thể ở xa trên trái đất. Sau đó, đừng chạm vào vòng lấy nét nữa – hoặc cố định nó bằng băng keo hạng nhẹ, như đã đề cập ở tiêu mục số 8.

12. Trường nhìn của máy ảnh/ống kính

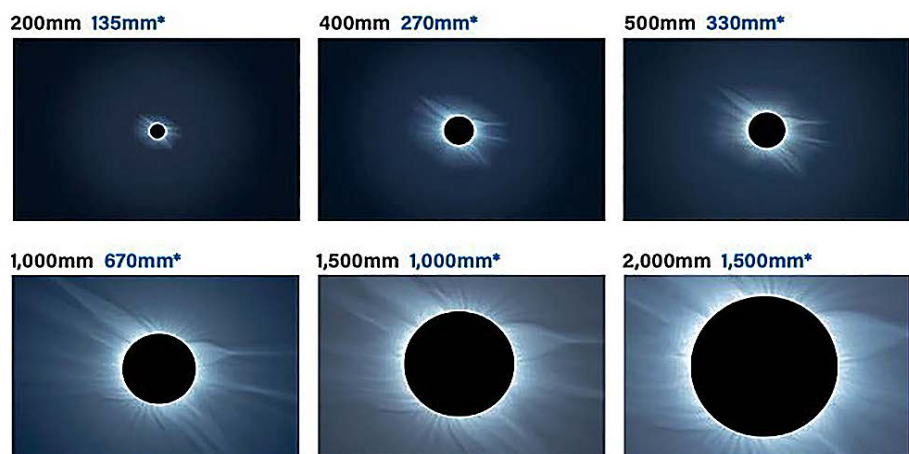
Ngày nay có nhiều máy ảnh DSLR và mirrorless. Tất cả chúng đều chấp

nhận nhiều loại ống kính khác nhau. Ngoài ra, không phải tất cả chúng đều có cảm biến (chip) cùng kích thước. Đây là một cách dễ dàng để tìm ra trường nhìn (FOV) của ống kính trên máy ảnh của bạn. $FOV = 2 * \arctan(0.5 * s/f) * 57.3$. Trong phương trình này, s là viết tắt của kích thước cảm biến tính bằng milimét và f là tiêu cự của ống kính tính bằng milimét. Lưu ý rằng công thức này chỉ áp dụng cho một chiều (chiều rộng hoặc chiều cao). Nếu bạn muốn FOV ở cả hai chiều, hãy thực hiện phép tính này hai lần. [H3]

Vào ngày 8 tháng Tư sắp tới, các bạn sẽ chứng kiến một hiện tượng nhật thực toàn phần rất ngoạn mục – có thể nói “chỉ một lần trong đời” – nhất là những bạn sống ở tiểu bang Texas càng có thêm lợi thế về địa điểm. Hy vọng những mẹo nói trên sẽ giúp bạn chụp ảnh nhật thực tuyệt đẹp!

AN

3

*Approximate focal length for most crop-sensor DSLR cameras.

40%

dân số Texas là người gốc Latino, bao gồm người Mexico và các sắc dân Mỹ La-tinh khác, theo thống kê dân số. Người Mỹ trắng chiếm tỉ lệ tương đương với gần 40% và các sắc dân thiểu số khác, bao gồm người Mỹ Châu Phi và Á Châu chiếm khoảng 20%.

700

triệu đô la là thuế tiêu thụ liên bang trên rượu rum hàng năm và hầu hết số tiền này, theo luật, được chia đôi cho 2 vùng lãnh thổ Hoa Kỳ là Puerto Rico và U.S. Virgin Islands, nhằm giúp cho 2 lãnh thổ sản xuất rượu rum tại Mỹ.

83%

người bị ung thư ruột có thể được phát hiện qua bộ thử nghiệm máu của Guardant Health đang đợi cơ quan FDA chuẩn thuận. Khoảng một phần ba người trưởng thành đến tuổi có thể soi ruột không làm thủ tục vì ngần ngại sự phức tạp, kém thoải mái của nó.

28

triệu du khách nước ngoài đã đến Thái Lan trong năm qua, bơm vào kinh tế nước này khoảng 34 tỉ đô la. Năm 2024 này, Thái Lan đề ra mục tiêu gia tăng số du khách lên đến 40 triệu người và tổng thu 65 tỉ đô la.

11%

học sinh trung học có xài delta-8 THC, một hợp chất nhẹ hơn cần sa nhưng có tác dụng lên cơ thể và thần kinh tương tự và hầu như không bị kiểm soát bởi luật định, theo thăm dò từ Monitoring the Future.

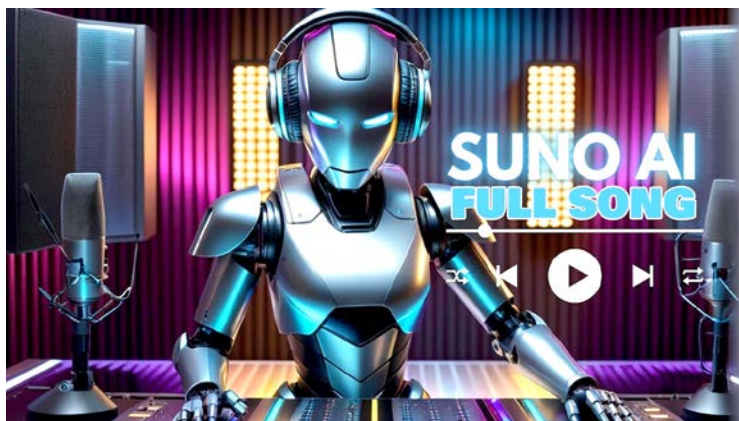
83

trong số 100 thành phố ô nhiễm nhất thế giới là nằm tại Á Châu, với Ấn Độ là quốc gia có nhiều thành phố ô nhiễm nhất. Các thành phố lớn của Việt Nam cũng bị xếp hạng ô nhiễm cao so với tiêu chuẩn của WHO.

2

năm kể từ khi thành lập, hãng khởi nghiệp Suno đang nhắm đến việc thay đổi kỹ nghệ âm nhạc thế giới khi sáng tác nhạc bằng kỹ thuật trí tuệ nhân tạo AI. Suno cho biết họ không nhắm đến việc thay thế giới nhạc sĩ mà chỉ muốn nhắm vào hàng tỉ người nghe nhạc thế giới.

57%

lượng calorie người Mỹ tiêu thụ hàng ngày là đến từ thực phẩm chế biến, từ các loại nước giải khát đến các thực phẩm bao bì. Các nghiên cứu y khoa cho thấy việc ăn thức ăn chế biến dẫn đến các nguy cơ cao về trầm cảm, béo phì, ung thư ...

100

tuổi, người sáng chế ra máy karaoke là Shigeichi Negishi vừa qua đời hồi tuần trước. Shigeichi sáng chế "Sparko Box" năm 1967, mở màn cho cơn sốt karaoke tại Nhật sau đó lan rộng ra thế giới cho đến nay.

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lĩnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

Giác ngộ

Khi nghiên cứu các khóa tu mùa hè cho con, chị H (trú tại Hà Nội) được một trưởng nhóm Tu đưa vào nhóm trên mạng xã hội Telegram và yêu cầu mua vật phẩm phong thủy nhằm tăng tương tác cho công ty vật phẩm phong thủy, vì họ là nhà tài trợ chính cho khóa tu. Khi mua vật phẩm, sau 3 - 5 phút công ty sẽ hoàn lại tiền phụ huynh mua. Sau nhiều lần mua và được hoàn lại tiền vật phẩm, chị H được yêu cầu chuyển số tiền lớn hơn với lý do: sai thao tác, không chụp ảnh vật phẩm, phải hoàn thành điểm tín nhiệm. Vậy mà chỉ trong vòng 2 ngày, chị H đã bị các đối tượng chiếm đoạt 2.8 tỷ VND.

Và chị H đã giác ngộ, trước khi ghi danh cho con đi tu.

(ẢNH: HANOIMOLVN)

Cái ghế xui xẻo

Ông Võ Văn Thường đã bị mất chức chủ tịch nước CSVN và mất ghế ủy viên Bộ Chính trị CSVN. Ông Thường là Chủ tịch nước trẻ nhất trong lịch sử Việt Nam khi nhậm chức ở tuổi 53, và cũng là chủ tịch nước tại vị ngắn nhất trong lịch sử, mới hơn 1 năm 1 tháng.

Hiện chưa rõ ông Thường phạm phải điều gì đảng viên không được làm, nhưng đã có những đồn đoán về sự liên quan của ông Thường và phu nhân đối với những sai phạm tại "đại án" ở Tập đoàn Phúc Sơn. Nhất là khi Cơ quan Cảnh sát điều tra Bộ Công an CSVN mở rộng điều tra vụ án Tập đoàn Phúc Sơn, có cán bộ ở 3 tỉnh là Vĩnh Phúc, Quảng Ngãi và Vĩnh Long được xác định là có liên quan.

Một năm, 2 ông chủ tịch CSVN rời ghế (ẢNH: GETTY IMAGES)

Người trong bóng râm

Bà Võ Thị Ánh Xuân (Phó Chủ tịch nước CSVN) được chỉ định giữ quyền Chủ tịch nước sau khi ông Võ Văn Thường bị phế truất ghế Chủ tịch nước CSVN ngày 21-3-2024.

Đây là lần thứ 2 bà Xuân ngồi ghế quyền chủ tịch nước của đảng CSVN. Hôm 18-1-2023, sau khi Chủ tịch nước CSVN Nguyễn Xuân Phúc được miễn nhiệm, bà Xuân cũng đảm nhiệm vị trí quyền chủ tịch nước cho đến ngày 2-3-2023, khi ông Võ Văn Thường chính thức trở thành Chủ tịch nước CSVN.

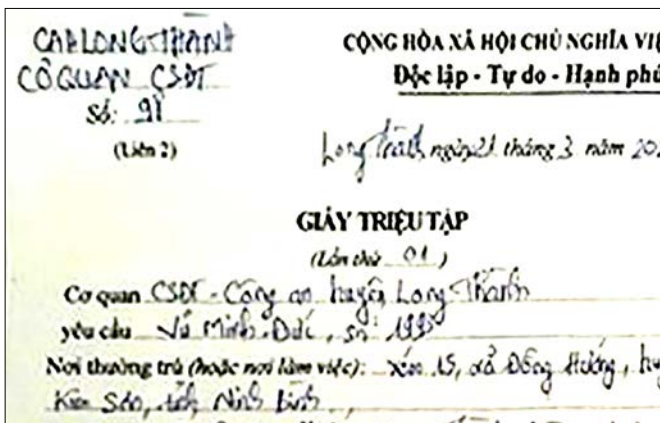
Bà Võ Thị Ánh Xuân (ẢNH: THANHNIEN.VN)

Chết trong đồn công an

Sáng ngày 22-3-2024, anh Vũ Minh Đức (31 tuổi, tạm trú phường Tam Phước, Biên Hòa) đến công an huyện Long Thành làm việc theo giấy triệu tập với lý do "Liên quan đến một sự việc gây rối trật tự công cộng". Chiều cùng ngày công an gọi điện vợ anh Đức đến thông báo đã chuyển Đức đi Bệnh viện Chợ Rẫy.

Người thân anh Đức lên bệnh viện Chợ Rẫy chờ bên ngoài từ chiều tối đến 22 giờ cùng ngày gia đình nhận được thông tin anh Đức đã tử vong. Theo phản ánh của gia đình, nhìn bên ngoài nhận thấy rõ thi thể anh Đức có nhiều vết bầm tím ở ngực, hai bên đùi bị tím đen.

Theo thống kê của RFA, có ít nhất 16 người chết trong đồn công an hoặc trại tạm giam trong giai đoạn 2018-2021. Trong một số trường hợp, khi gia đình đòi công lý cho nạn nhân lại bị trả thù.

Giấy triệu tập của công an huyện Long Thành (Ảnh: RFA)

Hết tiền tiêu, người yêu cũng bán

Khoảng tháng 4-2015, Cụt Khăm Hương (sinh 1995, quê ở Nghệ An, đang làm việc tại thành phố Móng Cái, tỉnh Quảng Ninh) đã tỏ tình với chị C.T.T. (sinh 1999, trú tại xã Bảo Nam, huyện Kỳ Sơn, tỉnh Nghệ An). Sau khi chị T. đồng ý, Hương rủ chị T. sang Trung Quốc làm công ty.

Chị T. đồng ý, Hương về quê đón chị T. ra thành phố Móng Cái rồi đưa chị này vượt biên sang Trung Quốc. Tới Trung Quốc, thấy được giá, Hương bán người yêu cho một người phụ nữ tên Lý với giá 90 triệu VND.

Mới đây, chị T. trốn về Việt Nam và đã làm đơn tố cáo Hương.

Cụt Khăm Hương (Ảnh: KỶ SƠN/DANTRI.COM.VN)

"Thuyền nhân" 2024

"Nổ" có quen biết với Tổng Lãnh sự quán Mỹ, Nguyễn Phương Thanh ở quận 10, Sài Gòn hứa giúp cho một người đàn ông ở Hà Nội đi du học Mỹ. Cuối cùng, người đàn ông ở thủ đô Hà Nội vì muốn đi Mỹ mà bị lừa mất gần 5 tỷ VND.

Ngoài chuyện lừa đảo, tin tức trên còn cho thấy người VN dù nghèo hay giàu, dầu ở Nam hay Bắc, Trung thì đều muốn bỏ chạy khỏi CSVN bằng mọi giá.

Nguyễn Phương Thanh
(Ảnh: DANTRI.COM.VN)

Làm giàu không khó

Nguyễn Thị Giang Hương mẫn Chủ tịch huyện Nhơn Trạch (Đồng Nai) với mức lương 8.5 triệu VND/tháng, nhưng đã bị nhóm lừa đảo công nghệ cao, đăng nhập vào tài khoản ngân hàng, lấy đi số tiền khoảng 170 tỷ VND. Sự xuất hiện của một khoản tiền lớn như vậy trong tài khoản cá nhân của một quan chức cấp huyện đã gây ra nhiều lo ngại và nghi ngờ từ phía cộng đồng. Câu hỏi được nhiều người đặt ra là liệu số tiền này có phải là kết quả của các hoạt động tham nhũng hay không, và liệu nó có được kiểm soát và sử dụng một cách hợp pháp và minh bạch. Có lẽ vì vậy mà bà Hương đã không dám xác nhận thông tin với báo chí, trả

lời là "không biết được" mình mất bao nhiêu tiền và mất như thế nào.

Ngoài ra, bà Hương từng bị kiện do làm giả hồ sơ mua bán đất...

Họ và tên: Nguyễn Thị Giang Hương

Năm sinh: 27/6/1973

Chức vụ: Chủ tịch UBND

Ngày vào Đảng: 03/11/2008

Trình độ học vấn: 12/12

Trình độ chuyên môn: Cử nhân QTKD

(ẢNH: VIETNAMTHOIBAO.ORG)

(ẢNH: FACEBOOK)

Độc quyền = độc ác

Không biết ở thế giới như thế nào, ở Việt Nam, vàng miếng là món hàng độc quyền, béo bở do nhà nước CSVN điều hành, chỉ định nơi bán độc quyền, ví dụ SJC. Hiện giá vàng miếng SJC đang cao hơn giá vàng thế giới quy đổi 14.74 triệu VND/lượng. Ở nhiều thời điểm, mức chênh lệch lên đến 20 triệu VND/lượng.

Ngoài ra, khi mua bán vàng SJC, người dân phải giữ kỹ miếng nhựa bên ngoài miếng vàng, nếu hư hao có thể phải mất thêm tiền khi giao dịch. Nhiều người dân tố cáo, khi đi bán vàng đã bị SJC trừ 450,000 VND vì vỏ bọc bị ố vàng, miếng vàng bị ... mốc.

Theo các chuyên gia, chỉ cần Ngân hàng Nhà nước CSVN xóa bỏ độc quyền sản xuất vàng miếng, chưa cần đến việc cho nhập cảng vàng hay không thì giá vàng đã lập tức giảm đến 5-10 triệu VND mỗi lượng.

Vô để

Ông Lê Minh Lĩnh là một trong 5 bị cáo trong vụ án cố ý gây thương tích xảy ra tại xã Lương Thế Trân, huyện Cái Nước, tỉnh Cà Mau vào ngày 21-3-2022. Sau khi Tòa án huyện Cái Nước xử sơ thẩm tuyên 5 bị cáo phạm tội cố ý gây thương tích thì cả 5 bị cáo cùng kháng cáo, ông Lê Minh Lĩnh kháng cáo kêu oan.

Ngày 19 và 20-3-2024, Tòa án tỉnh Cà Mau xử phúc thẩm, tuyên y án sơ thẩm, ông Lĩnh vẫn bị tuyên mức án 30 tháng tù giam về tội cố ý gây thương tích.

Để chứng minh sự phán xét của tòa không đúng, sau phiên tòa, ông Lĩnh đã về nhà - uống thuốc diệt cỏ trong phòng riêng, bên cạnh là bức thư và clip tuyệt mệnh, với nội dung bị oan ức quá nên chọn cái chết, ông Lĩnh khẳng định bản thân không đánh nhau như trong cáo buộc. Tối 21-2-2024, ông Lĩnh chết.

(ẢNH: PLO.VN)

Việt Nam vô địch

Theo thống kê của một bệnh viện tại Sài Gòn, trong gần 43,600 ca sinh và bỏ thai tại bệnh viện năm 2023, đã có tới 528 ca là trẻ dưới tuổi thành niên. Nghĩa là cứ mỗi ngày có 1.5 trẻ vị thành niên mang thai đến bệnh viện này để sinh hoặc bỏ thai. Con số thật sự cho cả nước chưa được thống kê rõ vì phần lớn gia đình, người thân né tránh, không muốn gặp tai tiếng, sợ ảnh hưởng tương lai con em mình.

Là đất nước nhỏ bé, nhưng các tỷ lệ về tội phạm, tệ nạn, bệnh tật, phá thai... của Việt Nam luôn cao hàng đầu thế giới...

Ảnh minh họa (ẢNH: TUOITRE.VN)

Báo hiếu cha vài cuốn lịch

Võ Đức Anh Hào (21 tuổi, quê Ninh Thuận) lên Sài Gòn chạy xe ôm công nghệ, thấy trên mạng bán... tiền rẻ, nên Hào đặt mua hơn 20 triệu đồng tiền giả với tỷ lệ 1:5 (1 triệu đồng tiền thật mua 5 triệu đồng tiền giả) rồi mang về Ninh Thuận đưa cho cha là ông Võ Quý Nam (57 tuổi) tiêu xài, sắm sửa trong nhà.

Từ đầu tháng 1-2024 đến nay, chưa biết ông Nam có hay tiền giả hay không, nhưng đã dùng để mua gia súc, gia cầm và mua vé số tại các huyện vùng sâu, vùng xa ở Ninh Thuận, tới khi hai cha con bị bắt ...

(ẢNH: DANVIET.VN)

Ở thăm

Các gia đình chính sách, các gia đình được công nhận là nhà nghèo tại Đà Nẵng vừa được tăng 3,000 đồng hỗ trợ tiền điện mỗi tháng (tăng từ mức 57,000 VND/gia đình/tháng lên mức 60,000 VND/gia đình/tháng) trong năm 2024.

Giá của từng ký điện ở Việt Nam tăng phi mã, mắc nhất trong khu vực Đông Nam Á, nhiều người tố cáo không xài gì mà tiền điện vẫn cao khủng khiếp vì bên điện lực độc quyền bán điện, bán đồng hồ, đo mức điện và thu tiền. Nên sau khi có tin trên, nhiều người dân nghèo sợ không xài hết 60,000 VND tiền điện được hỗ trợ mỗi tháng vì từ lâu họ đã không dám dùng điện.

(ẢNH: TUOITRE.VN)

Thương hoa tiếc ngọc

TUỞNG NĂNG TIẾN

Khi còn trẻ, đôi lúc, tôi cũng (thoáng) có ý định sẽ trở thành một người cầm bút. Ở một xứ sở mà phần lớn người ta đều cầm cuốc, cầm búa, cầm kim hay cầm súng ... mà định cầm viết thì quả là một chuyện khá viễn vông

– nếu không muốn nói là hơi xa xỉ.

Lúc không còn trẻ (nữa) tôi mới ngộ ra rằng: bút viết nó chọn người, chứ không phải là ngược lại – trừ khi mình cứ cầm đại thì không kể. Tôi không được (hay bị) lựa và cũng không có

máu liêu – như phần lớn quý vị trong Hội Nhà Văn Việt Nam đương đại – nên chuyện viết lách kể như... trót quót!

Xế chiều, đôi khi, tôi lại (loay hoay) định xoay ra cầm phấn. Lại cũng chỉ “định” thế thôi, chớ rồi (ngó bộ) thấy cũng phiền. Tiếng Anh của tôi để đi chợ thì dư nhưng đi dạy thì chắc thiếu, thiếu chắc. Cứ dạy (ráng) cũng tội cho đám học trò. Thôi thì lại ngồi chơi (không) nữa đi cho nó khỏe, bạn bè ai cũng khuyên như thế: bon chen danh lợi làm chi, cho má nó khi.

Ôi, giá mà được “như thế” thật thì (chu cha) quý hóa biết chừng nào. Tuy không cầm cuốc, cầm búa, cầm súng, cầm bút, cầm phấn,

“Một đại hội ngập tràn hoa hoét, nơi đã bầu ra bí thư Hoàng Thị Thúy Lan” Ảnh báo Thanh Tra. Chú thích: nhà báo Nguyễn Thông (Tiếng Dân - 16/03/2024)

Thủ ngó hình những đảng viên tầm tiếng (và tai tiếng) nhất của ĐCSVN coi, họ đứng đâu, ngồi đâu mà không có một lẵng hoa bên cạnh. Thiệt là thương hoa tiếc ngọc! TNT

cầm kìm ... nhưng tôi lại chưa bao giờ chịu ngồi chơi suông cả. Nếu không cầm ly, tôi cũng cầm chai – thường thì cả hai – kể cả lúc chạy xe. Hậu quả: tôi bị California DMVC (Department of Motor Vehicle) thu hồi bằng lái mấy lần rồi!

Qua đến lần thứ ba thì tôi đâm ra nổi tiếng, với biệt danh là “Tiến Cầm Chai.” Tầm tiếng như thế, rõ ràng, không được vinh dự gì mấy. Tôi cảm thấy không thoải mái lắm với cái “thương hiệu” này nên (từ đó) khi được mời đến nhà ai để dùng cơm, tôi luôn luôn mang theo một bó hoa – thay vì chai rượu. Nếu có ai hỏi tại sao lúc nào cũng cầm hoa thì tôi nói (trại) vì mình là... dân Đà Lạt!

Mọi người ai cũng tin

như thiệt, vì ai cũng biết thành phố quê hương sinh trưởng của tôi hoàn toàn (và tuyệt đối) không có cây trái gì ăn được cả. Không có xoài, không có nhãn, không có ổi xá lị, không có chôm chôm, sầu riêng, vú sữa, bòn bon, sa pô chê, măng cụt, măng cầu, hay cam quýt, mít dừa... gì ráo trọi. Chỉ toàn là bông với hoa thôi.

Cuộc sống của người dân Đà Lạt – tất nhiên – được ướp đậm bằng đủ loại hương hoa: hoa đào, hoa lý, hoa mai, hoa mơ, hoa mạn, hoa huệ, hoa trà, hoa hồng, hoa nhài, hoa mộc, hoa quỳ, hoa cúc, hoa thược dược, hoa vạn thọ, hoa mười giờ, hoa rế quạt, hoa bìm bìm, hoa cẩm chướng, hoa tường vy, hoa ngũ sắc, hoa pensée, hoa poppy, hoa glaieul, hoa violette ...

Thuở ấu thơ, trên đường đến trường, lũ bé con chúng tôi hay hái hoa để tặng nhau. Và khi tan học, trên đường về, tôi luôn luôn “kiếm” một bó hoa thật đẹp để Mẹ thấp hương. Càng lớn, tôi càng lơ là chuyện mang hoa về nhà cho Mẹ cúng Phật nhưng chưa bao giờ quên đem hoa để tặng đào – dù chỉ một ngày.

Cho đến ngày 30 tháng 4 năm 1975 thì chuyện “hái dâng người một đoá đậm tương tư” mới (đột nhiên) chấm hết.

“Ủa sao vậy? Bộ nàng lên xe bông (đột xuất) đi về nhà người khác hay sao?”

“Không, fiancée của tui chả có đi đâu ráo trọi nhưng tui thì có. Tui lên xe Molotova để đi ... cải tạo!”

Cuộc đời tôi, kể như,

trào máu – đã dành. Đồi hoa, thương ôi, cũng “máu trào” lai láng: *Đu mẹ cây bông/Hắn không lao động/Ai trồng chặt chỗ/Mày nhỏ xem sao/Máu trào thiên cổ*. Đó là thơ của ông Sơn Núi. Ai sao tui vậy. Ai chửi bậy, tui chửi theo: *Tổ cha cây hồng/Sao không lao động/Mà mày trở bông*.

Trây lười (lao động xã hội chủ nghĩa) là một thái độ không thể chấp nhận được trong chế độ mới; do đó, đất trồng bông được thay bằng những ... vòng lang. Lá và đọt lang dùng để luộc, hay xào; củ để đun cơm, hoặc dùng thay cho... quả sáng! Những cây bông hiếm hoi, còn sống sót, đều phải tham dự vào công tác lễ tân – rất nặng phần tôn giáo: *Nở ngàn hoa chiến công ta dâng lên Người. Dâng lên tới Đảng cả niềm tin chiếu sáng ngời*.

Sang giai đoạn đổi mới, khi cái đói bớt ám ảnh mọi người thì mì và lang cũng thôi mọc tràn lan trên từng cây số. Hoa

được phục hồi và được dùng vô cùng thoải mái trong việc hội họp, cũng như được tùy tiện mang dâng cho tất cả các đồng chí ở trên – chỗ không chỉ dành (riêng) cho Người nữa.

Xin xem qua đôi dòng mô tả khung cảnh đại hội đại biểu nhiệm kỳ của Đảng Bộ TP Cần Thơ nha:

Hội trường nơi diễn ra đại hội được trang trí rất nhiều hoa. Cứ gọi là tràn ngập hoa, giống với khá nhiều đại hội cấp tỉnh đã diễn ra, và điều này thật khác với nhiều đại hội trước đây... Nhiều hoa quá, đại hội nhang nhác một lễ mừng công, hay lễ cúng bái ở chùa chiền, không gần với cuộc sống ...

Ông Lê Thanh Hải chỉ đạo đại hội bằng việc đọc một bài viết sẵn dài 7 trang A4. Trong đó có câu: *“Tăng cường quản lý chặt chẽ việc đầu tư xây dựng các công trình kết cấu hạ tầng”*, không biết có gọi cho vị đại biểu nào nhớ đến vụ

công trình đại lộ Đông-Tây ở TP Hồ Chí Minh dẫn đến chuyện bắt ông Huỳnh Ngọc Sỹ vốn không xa lạ với ông Lê Thanh Hải hay không?”

Ông Hải phát biểu xong, ông Quyền rời chỗ ngồi ở đoàn chủ tịch đến giữa sân khấu đứng chờ, mời ông Hải ra để ôm và tặng hoa. Không biết xưa nay, có cấp trên nào đi chỉ đạo cấp dưới lại được cấp dưới ôm và tặng hoa như ở Cần Thơ hay không? Chỉ thấy tặng hoa giữa nơi đã tràn ngập hoa, thấy hoa không còn quý, mà thấy như đang xem sân khấu cải lương.

Ừ, chớ cải lương chút xíu thì đã sao kìa?

Cần Thơ, đất miền Nam (cái nôi của cải lương) chớ bộ Thái Bình, Quảng Bình hay Quảng Ngãi đâu mà không chịu “cải lương” – cha nội? Hơn nữa, Cần Thơ lại có bến Ninh Kiều – nơi xuất xứ hai câu ca dao (tân thời) nổi tiếng: *Chiều chiều ra bến Ninh Kiều/ Dưới chân tượng Bác đi nhiều*

hơn dân.

Ở một địa phương bấy hầy cỡ đó thì trưng bày hoa hoè làm cảnh, để che bớt sự nhếch nhác, là một việc làm tế nhị đáng được biểu dương. Tương tự, trao hoa cho ông Lê Thanh Hải – đại diện cao cấp nhất và tai tiếng nhất của Đảng trong ngày đại hội – cũng là một sáng kiến thần tình của ban tổ chức. Hoa vốn thanh khiết, và tạo được cảm giác thư giãn. Nó có thể giúp cho người ta ... ghim cơn mưa!

Bởi vậy ở thời này (thời đều cẳng đã lên ngôi) hoa được dùng để trang trí cho mọi dịp hội họp, và để làm đẹp cho tất cả quý vị lãnh đạo các cấp, chớ đâu có riêng chi ông Lê Thanh Hải. Thử ngó hình những đảng viên tầm tiếng (và tai tiếng) nhất của ĐCSVN coi, họ đứng đâu, ngồi đâu mà không có một lẵng hoa bên cạnh.

Thiệt là thương hoa tiếc ngọc!

TNT

TPB NGUYỄN MINH QUANG

Sinh năm 1947

Số quân 67/823.327

Cấp bậc Hạ Sĩ.

ĐƠN VỊ: Đại đội Trinh sát Trung đoàn 9, SĐ 5/BB. Bị thương cụt đuôi trái sát háng ngày 16/1/1971 tại sân bay Snoul, Cam Bốt (Miên).

HOÀN CẢNH: Bệnh lao, vợ bỏ sống một mình, suy dinh dưỡng nặng.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông Nguyễn Minh Quang:

ĐỊA CHỈ: 384 K4, ấp 9, xã Lương Hòa, huyện Bến Lức, tỉnh Long An.

ĐIỆN THOẠI: 085 631 8973

TPB HUỲNH THANH BÌNH

Sinh năm 1954

Số quân: NQ/872795

ĐƠN VỊ: Nghĩa quân, chi khu Tri Tôn, tiểu khu Châu Đốc (trinh sát).

Ông bị cụt hai tay, mù 1 mắt, ở vùng quê nghèo khổ.

HOÀN CẢNH: bị thương và vợ bị tai biến, con cái nghèo nên bữa no, bữa đói. Cần có người giúp đỡ thường xuyên.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông Huỳnh Thanh Bình:

ĐỊA CHỈ: 334 ấp Tô Hạ, xã Núi Tô, huyện Tri Tôn, An Giang

ĐIỆN THOẠI: 035.7466.871

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreaoovat.com>

đúng người đúng việc

Sở thú tuyển người. Một người đến nộp đơn. Người phỏng vấn hỏi:

- Trước ông làm đầu ạ?
- Tôi làm nhân viên chính phủ.
- Vậy ông nhận việc ở chuồng rùa nhé!

NGÔ DIỄM HƯƠNG (Enid-OK, lượm lặt)

BẢO HUÂN

BẢO HUÂN

những người kiên nhẫn

Ông nọ chờ trước cửa một tiệm ăn có treo bảng: "Miễn phí cho thực khách may mắn thứ 100".

Khi đếm được 99 người, ông ta ung dung bước vào. Ăn xong, người bồi bàn mang bill đến. Ông ta ngạc nhiên:

- Tôi là người khách may mắn mà!
- Thưa không ạ. Ông là người khách đầu tiên!
- Thế còn 99 người vào trước?
- Họ vào chỉ để hỏi đến người khách thứ bao nhiêu rồi!

HẢI ÂU (Clarkston-GA, sưu tầm)